

“பிஸ்மில்லாஹ் ஹிர்ஹுமான் நிர்ஹீம்”

ஞான ஒளி மாலை

[ஞானப் பாக்கள்]

ஆக்கியோன்

சங்கைக்குரிய சேக்முகையுதீன் குருபாவா சுவாமிகள்

786

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

ஞான ஒளி மாலை

23800

சேக் முகையுதீன் குருபாவா சுவாமி

அவர்களால்

திருவாய் மலர்ந்தருளப் பெற்றது

முதற் பிரகாசம் — 1946

இரண்டாம் பிரகாசம் — 1949

மூன்றாம் பிரகாசம் — 1970

O. S. M. ALI
BOOK SELLERS
66-3, AWWALZAVIA RD
GRANDPASS
COLOMBO - 01

பிஸ் மில்லா ஹிர்ஹமா நிர்ஹீம்

ஞான ஒளி மாலை

இஞ்ஞான ஒளிமாலையை இன்புடனே வாங்கி
இருதயத்தில் பதித்தோர்க்கு
எங்கும்முதல் பொருளான ஏகவல்லோன் காத்தருள்வான்
எவ்வினையும் தீர்த்திடுவான்
இம்மையிலும் வறுமையிலும் ஏற்றிநம்மை ஈந்திடுவான்
என்றும் முன்னே நின்றிடுவான்.

இக்கித்தாப்பை எவராவது வேண்டி வாசித்து இதி
லுள்ள இரகசியங்களை நன்கு அறிந்து உண்மையையே கைப்
பிடித்து இருதயத்தில் அமைத்து நடப்பார்களேயானால் அவர்
களுக்கு ஒருவிதமான தீமையும், வினையும் நிகழாது.

எவ்வுயிர்க்கும் முதன்மையான ஏகபராபரன் முன்னின்று
எப்போதும் காத்திடுவான் இது உண்மை.

ஆதி றகுமான் துணைச் செய்வான்.

ஆயின் யாரப்பில் ஆயின்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

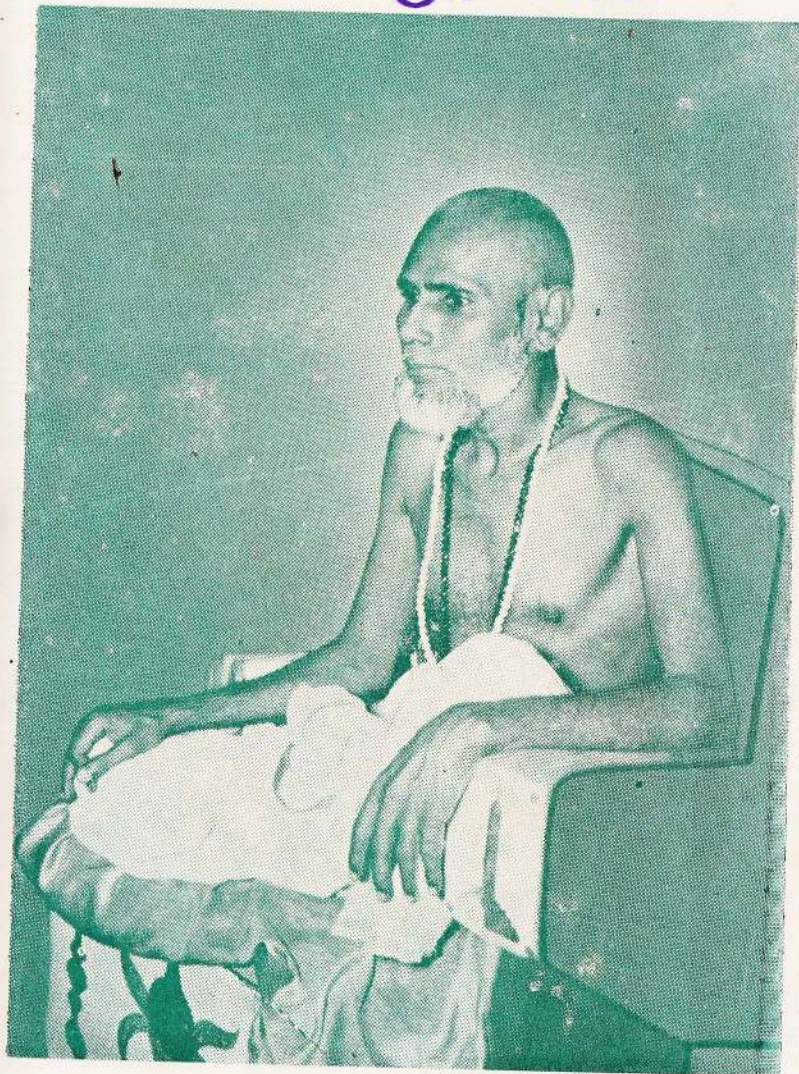
நூலகம்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

சங்கைக்குரிய சேக் முகையுதீன் குருபவா அவர்கள்

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹமா னிர்ஹம்

அல்ஹத்து, வில்லாஹி றப்பில் ஆலமீன், வல்ஆகிபத்து
வில்முத்தகீன், வஸ்ஸலாத்து, வஸ்ஸலாமு, அலா றகூலிஹி,
சையிதினா முகம்மதின் வஅலா ஆலிஹி, வஸஹ்பிஹி, அஜ்மயீன்.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

இரட்டையாசிரிய விருத்தம்

1

அருமறைப் பொருளான அல்லாஹுத் தாலாவின்
அருளால் என்ஹல்பினில்
வருமோ பொருள்பொதிந் துற்றகவி வந்தகவி
வரகவி யென்று அறியேன்
உருவிற் கறுத்தவன் ஊருர்க டொறுஞ்சென்று
உரைக்குமுறை தெரியாதவனன்
திருவிற் பொருந்தியே அருளிற் சிறந்தவொன்
தெய்வவழிப் பாடலெளிதோ.

2

ஆறொத் திலங்குமெஞ் ஞானமா மாழ்கடலி
லமிழ்ந்தபெரி யாரிடத்தும்
தேறித் தெளிந்தபெரு மாதவர் சித்தத்தி
லாறிக்கிடந்த ரகுமான்
மீறித் ததும்பியருள் மேலான வாக்கினை
மிக்கமறை உன்வேதமென்பர்
காறியே யுமிழவுங் காணாத கசடன்யான்
உன்கவிபாடல் கருத்ததாமோ.

3

ஊசி முனைக்கூரிலும் ஊடுருவுங் கூரதாய்
பேசுமித் துனியாவினில்
நேசித்து வந்தநபி தன்னுள் நிகரிலா
நேசர்முஹம் மதைவிசு
வாசித்த குதுப்புக்கள் வள்ளலாம் ஒளிமார்கள்
மஸ்தான் மலர்ந்தாழ்களின்

கொழும்புதமிழ்ச்சங்கம்
நூலகம்

தூசி எந்தலை மேற்பட்ட தொன்மையாம் பெருமைதனை
துணிந்தொன்று சொல்வேன்கேன்மோ.

4

நாமொன்று மறியாத நற்றமிழ் வாக்கியமென்
நாநவில வரைந்தநல்லோர்
ஆமென்ற வாக்கியத் துட்பொரு ளறிந்தோமென்
ருனந்த ராய்த்தொகுத்தார்
தோமென்ற குற்றந் தொகையா யிருந்தாலுந்
தோன்றுங் குணங்கள்கொள்வீர்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோலா யிருந்துநீ
ஸபூர் செய்து சீர்திருத்தும்.

அன்பதே உருவமாகி அறமதே தொழிலுமாகி
இன்புறு கருணை நல்க ஏதுவாம் பொருளாய் நீரிருந்து
மற்றவர் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் செயற்குற்றங்களை
தெருவினில் தேடிப் பிடிக்காமல்
இப்பிறவியின் உன்குற்றமதை எடுத்து நீர் திருந்துவீரே.

விருத்தம்

1

அப்பனே அறுகோணத் துச்சி மேல்
பிரணவமே தன்னுருவா யமர்ந்த ரூபி
செப்பரிய ஞானவொளிச் செல்வா வுந்தன்
எழிலான வருள்சுரந்தென் னிருளை நீக்கி
ஒப்பரிய வருட்குருவா யடிய னேனை
உய்விப்பான் தடுத்தாண்டாய் உணர்விலேன் செய்
தப்பிதமெல்லாம் பொறுப்பாய் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

2

அய்யாவென் னகக்கிடக்கை யாவும் நீயே
யறிந்திருந்துஞ் சோதனைக்கிங் கெனையா ளாக்கி
மெய்யாவின் திருவுளத்தே நினைவு கொண்டால்
வெறும்புனைநாய்க் கடையேற்கு மீட்சி யுண்டோ
கையிரண்டுஞ் சிரமிசைக்கொண் டையா வுன்பொற்
கழலிணைக்கே யபயமெனக் கதறி வீழ்ந்தேன்

துய்யனே யெனையாண்டாய் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

3

அச்சமெலாந் தவிர்த்தாள வல்ல சித்தா
அகங்கார மாணையுடன் கூடி ஷென்னை
வைச்சாட்டுங் குரங்காட்ட மெல்லாங் கண்டும்
மனதார வொன்றறியார் போலே நீதான்
பச்சையிலா நெஞ்சினர்போ விருத்தல் நான்செய்
பாவமெனி னீவிழிக்க நீரு காதோ
தற்செயலற றிருக்கவருள் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

4

அரசேயிப் பாமுலகிற் பிறந்து நாயே
னருந்துயர்பட் டலமந்தே னினியென் னானே
யொருசிறிதும் படமுடியா தையா போது
மோயாத கவலைதீர ஓய்வு காட்டிக்
குருபரனே யென்மிடிவல் பிணிநோ யெல்லாங்
குவலையத்தோர் திகைக்கவொரு நொடியிற்போக்கிச்
சரணமலர்த் தாதளிப்பாய் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

5

அத்தமுடன் நல்வாழ்விங் களிப்பா யென்பார்
அருமிடிவல் வினைநோய்க் டர்ப்பா யென்பார்
புத்திரநற் பாக்கியங்க ளீவா யென்பார்
பூவுலகிற் பெரியனென்ற பேர்தா வென்பார்
இத்திறங்க ளீதல்விட் டுந்தன் சித்த
மெளியேற்கிங் கெவ்வகைக்கே டுறினு மஞ்சாது
இத்தலத்தில் எனக்கு உன் அருளை தந்தருள்வாய்
[முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

6

அருள்வழிநின் றாழடுக்கும் புசிப்பை யுண்ண
தகங்கார மேலீட்டா லலைந்த நாய்போ
லருகணைக்கப் பெண்வேண்டும் படுக்க மெத்தை
யறுசுவையு ணுணவேண்டு மாடை வேண்டும்

கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம்

நூலகம்

பொருள்பூமி மிகவேண்டும் வேண்டு மென்னும்
புலைக்கடைநா யேற்குமுள மிரங்கு வாயே
சருவமுமொன் றுயிலங்கும் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

7

அழிப்பவனு மளிப்பவனு மடுத்தார்க் குன்னை
யளிப்பவனு மாணவப்பேய் பிடியுன் டாரை
யழிப்பவனு மருண்முகிழ்வா விரங்கிப் பின்னு
மம்மைகையி லளிப்பவனு முயிர்க டோறு
மொழிப்பவனும் பக்குவருக் குணர்த்த வேண்டி
யுருவருளாற் றரிப்பவனு மடியா ருய்யத்
தழைப்பவனு நீயன்றோ முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

8

அகங்கார முயலகனா நகாரந் தன்னை
யழுந்தமிதித் தோரடியான் மகார மாயை
யிகழ்ந்தெடுத்த திருவடியா லுதைத்துத் தள்ளி
யேத்தரிய சிகாரவுருத் தாங்கி யென்றும்
மகிழ்ந்தருளாம் வகாரவெளிக் குள்ளே நின்று
மயக்கமற வுணைமறவா யகாரான் மாவாஞ்
சகங்காண நடம்புரியும் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

9

அறியாமை யறிவென்னு முபயந் தாண்டி
யானந்தந் தானேயா யமர்ந்த மூர்த்தி
யறியாமைக் கடலுள்ளே நாயே னுழந்திங்
கருந்துயர்ப்பட் டழியும்போ தஞ்சே லென்று
குறியாத குறிகாட்டித் தடுத்தாட் கொண்ட
குணமலையே யென்கருத்தைக் கூட்டி வைக்கத்
தறுவாய்வே நேதையா முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

10

அண்டவிரி வேததுவே பிண்டத் துள்ளு
மவ்வறிவே பரப்பிரம மாகு மென்றாய்
பிண்டமதி னுன்றானே பிரம மென்றாய்
பேசுமது தானேந் யானு யென்றாய்

கண்டதோ ரிவ்வான்மாப் பிரம மென்றாய்
கண்ணுதலே பரோட்சமதாய்த் தேர்ந்தே னையா
தண்டதரா வபரோட்சம் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

11

அத்தாவீ ததிசயுமிந் கேது செவ்வென்
ஆளில்லாக் காஸத்தே வைத்துப் பார்த்த
செத்தாவிப் பிரதிமையைப் பேசுனான் மீண்டு
சேர்ந்தபிணு மதையேத்துஞ் சிதட ரைப்போல்
சுத்தாகத் தங்கடந்த சோதி தானே
தூயகுரு மூர்த்திகளாய் வந்த பின்னுஞ்
சத்தாகச் சிபைணிவார் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

12

அஞ்சலென்றுன் மெய்யடியார் தம்மைக் காத்திங்
கருட்கண்ணு லெவ்வினையு மகல வோட்டிக்
கஞ்சமலர்த் தாளிணையிந் துடலோ டாவி
கருதுபொரு ளீவையனைத்தும் பதிலா யேற்றுக்
கொஞ்சமெனு மிஞ்சவிடா தொன்றி யாக்கிக்
கூடத்தம்பிர மமாக்குங் குருவே யுன்பா
தஞ்சரண மலாதறிசென் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

13

அறிவினுக்குள் ளேயுலகம் புறத்தே யில்லை
யஞ்ஞானம் பொய்யுலகைச் சத்தாக் காட்டும்
குறியினைக்கொண் டுன்றினைவை நிறுத்திப் பார்த்தாற்
கொடுநகையு மாத்திரமுந் தோன்றக் காண்பா
யறிமகனே யென்றுரைத்தா யறிவீ னர்க
ளதுநன்றிங் கிதுதிதென் றுன்னி யுன்னித்
தருநினைவிங் கெவரறுப்பார் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

14

அருந்தவத்தோர் நால்வர்பெருந் தவத்தை யுன்னி
யாலநிழற் கிழிருந்தன் றறங்கைக் காட்டாற்
பொருந்தவுரைத் திட்டகதை மெய்யே யானாற்
பொல்லாமைக் களஞ்சியமாம் போலிப் பக்தர்

பெருந்தவத்தோர் போனடித்தென் பெறப்போ கின்றார்
பெற்றதையும் பறிகொடுத்துப் பேய ராகித்
தரங்குலைவ தல்லாமல் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

15

அன்னமயந் தன்னேவிட லாகா தென்ன
வதனுள்ளே பிராணமய மச்சங் காட்ட
என்னேவிட மனோமயம்வே றுண்டோ வென்ன
விதைக்கடந்த விஞ்ஞானந் தான்தா நென்னச்
சொன்னசுகந் தன்னதென்றா னந்தஞ் சொல்லச்
சூழ்ச்சியறி யாதுமுன்றிங் கழியு மாறென்
றன்னேவிடே லென்குருவே முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

16

அகமெனுமென் மனவெளிக்கப் பாலே நீநின்
ருடுகின்ற திருக்கூத்தை தினதாக் காணும்
வகைதெரியுா தெச்செயலு மெனதாக் கொள்ளும்
வஞ்சகத்தாற் காமியென்றுங் கோபி யென்று
மிகமதிலே லோபியென்றும் மோகி யென்று
மெதிரறியா மதமொடுமாற் சரிய மென்றுஞ்
சுகடநிகர்த் தேசமுன்றேன் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

17

அறுவினைகள் சுடவிழித்த விழிபின் நெந்த
னகமுதலெல் லாமுனக்கே யுரிமை யென்று
பொருதிழுத்துக் கொண்டதொரு புதுமை தன்னைப்
பூவுலகுள் ளோரறியப் போற்றன் முறையோ
இருளொழித்து வித்தனைக்குந் தகுமோ விந்த
வொழிகடைநாய் தரமலவி துன்பொற் றென்பை
தருவினையாட் டேயுணர்ந்தேன் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

18

அரும்பதமே தரம்பாரா தெளிதில் யார்க்கும்
அளித்தருளும் பெருங்கருணைக் கடலே யெந்த
னிரும்புமனங் கசிந்துருகிக் கண்ணீ ராகி
யெழிலாரு நின்னடியா ரடிப்போ தெல்லாம்

பெருபுனலாய் முழுக்காட்டப் பெற்ற வன்றே
பெற்றகரிய பேறுபெற்றே னவே னத்தைத்
தரும்பரிசுற் றுமதமேன் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

19

அடிமைசெயப் புகுந்திடுத னினக்கா ளாகி
யாரியனே யற்பமதோ வந்தோ மெத்தக்
கடினமிதை யறியாத ரற்பம் பண்ணிக்
கருத்தழிந்து மோசத்திற் காளாய் விட்டார்
செடிமையுளப் பாதகனே நெற்கு மந்தத்
திக்கதிவந் தடையாமே பணிசெய் குற்றந்
தடைகளெலாந் தடுத்தாள்வாய் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

20

அருமறையா கமமுதலா வெடுத்துச் சொன்ன
வனந்தவித சாஸ்திரங்க ளெல்லா மென்னுள்
மருவியுள தத்துவங்க டொன்னாற் றுறின்
வகையுரத்த வன்றியிலை வாய்மை யீதென்
றொருமுறைபோற் பன்முறையும் விரித்துச் சொல்ல
யுன்முகநோக் காலெவையுந் தேர்வா யென்று
தருமுறைதந் தருள்புரிந்தாய் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

21

அறிவறிவா லறிவறிய வவதி கண்ட
அறிவருளா லருளுருக்கொண்டறிவைக் காட்ட
அறிவறிந்தங் கருவழிந்தங் வறிவு ளொன்று
யத்துவிதத் துற்றறியு மானந் தத்தை
அறிவதையும் தான்விடுத்தே யறிவாய் நிற்கும்
அன்னிலையே தன்னிலையென் றறியக் காட்டத்
தறியெனவிங் குற்றதனி முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

22

அற்புதனே நின்னடிக்கே யோல மோல
மருட்குருவே நின்னடிக்கே யோல மோலம்
பொற்றிருவர் ணச்சடையா யோல மோலம்
பகலறுகோ ணத்திருமே னியனே யோலம்

கற்பகச்சின் மயக்களிதே யோல மோலங்
குருநாதன் றருமொருகண் மணியே யோலம்
தற்பதத்துச் சியிலாடும் முறைய தீனே
தஞ்சம்வே றிலையுனது சரணந் தானே.

வேறு

23

அருளுரு தன்னை யளப்பருஞ் சோதியை
யப்பாலு மறியொனா மேலாம்
ஒருதனி முதல்வன் திருவருள் சுரந்திங்
கோதரு மறைமுடிப் பொருளைத்
தெருளுற வடியார்க் கருளுவா னுற்ற
தேசிக வடிவமே தாங்கும்
குருபர னருள்மிகு முறையதின் சரணங்
கொண்டுளக் குறையெலா மொழிப்பாம்

வேறு

24

இன்பத்தை யெப்போது மெல்லாச் சீவர்களும்
இயல்பாய் விரும்புவது ஏன்
துன்பத்தை யெப்போது மெல்லாச் சீவர்களும்
இயல்பாய் வெறுத்தலும் ஏன்
தன்னிலையி லின்பமாய் எல்லாச் சீவர்களுளும்
தானியல்பா யமைதலால
தன்னை யுணர்தலே இன்ப நுகர்தலாய்த்
தன்னியல் புணர்வதாகும்.

25

உயிரின தியல்புனம் உண்மையி னுண்மை யாமால்
உடலெடுத் துழலுமக்கள்
வயிற்றினி லூணதின்றேல் மானமா தியபத் தும்போய்
வலியின்றி மாய்வரொப்பர்
வயிறுது நிறையவுண்டு வல்மிடி நோயு மின்றேல்
வயதின்மூப் பெய்தினோரும்
குயில்மொழி மின்னொராசை கூறபின் கஞ்சாக்கள்ளுங்
குடித்ததின் போக்தேயினம்;

26

கண்ணே கருத்தேயென் கண்ணினுள் ளொளியான
கருத்திசை கடவுளேயான்
பண்ணே னுனக்கான தொண்டுசிறி தேனும்யான்
பண்ணினும் பலபிழைநிறைந்
துண்ணவு முடுக்கவும் படுக்கவுந் தெரியுமேந்
தொந்திவளர்த் தேனலால்
அண்ணலே நின்கருத் தறியு மியல்பிலா
அடியேனைத்தடுத் தாட்கொள்வாய்.

27

எந்தனறி யாமைநிறைந் தகங்கார வயத்தன
மேழைசொற் பிழைபொறுத்து
முந்தைவினை மூழ்கலையு முன்றில்லென் றென்னைநீ
முத்தநா ளெனக்குநீசெய்
தந்தச் செயலினைச் செயவல்ல வல்லவா
தமியன்மேற் கருணைநல்கிப்
பந்தம தறுத்துநீ சிரத்தையாம் வாழ்தந்து
பாதுகாத்தருள் செய்குவாய்.

28

செய்யதாட் டாமரை மலர்போற்றும் நெறியிலாச்
சேயேன் கருத்தினூடாய்
உய்வகை உணர்த்தியே யுரைபல செய்துழலாது
உண்மைநிலை நிற்கவருள்வாய்
பொய்யா முலகென்று புகழ்போலி வேதாந்தம்
போதித்தழி யாதுற்ற
மெய்யான மெய்தனில் நிலைத்துலகு பொய்யென்று
மேவியா னுணரவருள்வாய்.

29

வாய்வாத நோயறியா வகைதெரிந் துய்யவும்
வளருமஞ் ஞானங் கெடவும்
மாய்வதுறு மாணவப் பேய்வருத் தாமலும்
மனமாயை மாய்ந்தோடவும்
ஓய்வின்றி யுழலாதுள் ளுணர்விற் பொருந்தவும்
ஓப்பில்ஞானி யென்றுன்னவும்
தாய்தனிற் பரிவான் தனிமுதற் சுகவாரி
தமியேனை யாண்டருளுவாய்.

30

ஆண்பெண் ணிருபாலி லென்போன்ற வொருபதரான
 ஆளுமகி லத்துலுண்டோ
 சாண்வயிர் வளர்க்கவும் மனைமக்க டாயாரைச்
 சலியாது காக்கவேதான்
 பூண்டவொரு தர்மமதைப் புரையிலா தியற்றயான்
 புரிந்தவினை சொல்லலாகுமோ
 ஆண்டவா விவ்வினைக ளோயும்வகை யுய்யுவகை
 அப்பனே யருள்செய்யையா.

31

அய்யாநான் வேண்டாமை வேண்டுதலு மில்லாத
 அகம்வேண்டு மன்றிமேலாம்
 செய்யாளு நாவுறைத் துய்யா னுமையாளுஞ்
 சேர்ந்தென்னுள் ஞானவள்ளுமாய்
 வய்யா திருத்திடாய் வழியறியா வறியேனை
 வாழ்விப்ப துன்கடன்சர்
 அய்யாறு மாறாறுக் கப்பாலுக் கப்பாலாய்
 ஆம்பொருள் அடியேனையாள்.

32

ஆள்பவனு மாம்பொருளு மாபேதம தாகவே
 ஆகின்ற தன்மை யென்பால்
 நாள்போகு முன்னமே நவில்விலா வருவிலா
 நான்நீயென் றிரண்டில்லாதாய்
 நீநீநீரு முலகினில் நிலைதனிற் றிரியாத
 நிமலனுரு வெடுத்துவந்தென்
 கேள்விக் குகந்தவிடை செயல்தனிற் றந்திட்ட
 வள்ளல்நின் தாழ்த்தஞ்சமே.

33

தஞ்சமென வந்தவென் னகமுருக யுளமுருகமெய்
 தானுருகி மெய்சிலிர் த்தும்
 கிஞ்சித்து வெணைஞான வாரிதிக் கரைதனைக்
 கிட்டியதின் மூழ்கவைத்தும்
 அஞ்சாதே யெனவொருசொல் சொல்லியெம் பிறவிநோ
 யகலவொரு தந்திரம்
 நெஞ்சிற் பதித்துமெனை யீடேற்றல் நின்கடன்
 கடன்தீர்த் தலும்நின்கடன்.

34

திடசித்த மொன்றிலாத தீரனென் பதுமிலாத்
 தேர்ந்தவஞ் ஞானசிகரத்
 துடனாடு பாவையொத் தடுமாறு முலகனாய்த்
 தூய்மையில்லாத் தூசியாய்
 உடனாடு தூய்த்திடும் படுமாய்கை வாரிதனி
 லூறிக் கிடக்குமெனையும்
 வடபாற்சித் தாதியாய் வந்தெனையு முய்வித்து
 வரமளித் திடுதல்கடனே.

35

வரவுபோக் கிலாவகில வண்டகோ டிகள்முதல்
 வானாதி பூதமுதலாய்
 விரபிய சத்துசித் தானந்த ரூபராய்
 வேதத்தி னுச்சிமேவும்
 பரனும்ப் பாலுமாய் ஒருதனி முதல்வனே
 பகர்தீவிர தரனாக்கியே
 தரமிலா வொருபாவி தமியன்மீ திரங்கையா
 தடுத்தாட் கொண்டருளையனே.

36

வாழ்வுதனி லேகொடிது இளமைதனில் வறுமையே
 வளர்வதறி யாமையதனால்
 விசனமொடு சடமநிர்ந்த மஞ்ஞான லட்சணம்
 விசேடத்து வளர்வததுமுன்
 னூழ்வலியாற் காமியங் கருதிடாத் தவமெனவு
 முற்றவிரு தவமதினிலே
 காமியத் தவமதே நிட்கா மியக்கரும
 மியுற்றுதற் குற்றதுணையாம்
 மாழ்வதொரு மனமாயை மாழவே வேண்டுமேல்
 மாதவக் குரவன்வேண்டும்
 குரவனருள் நோக்கினு லாகாமியஞ் சஞ்சிதம்
 குறைந்துமே நசிந்துமாயும்
 குழ்பவத் தொடர்பொழிய வஞ்ஞானம் ஞானமாஞ்
 சுடராற்கட் டழியுமேதான்
 பிராரத்வ முடலோடு பேசா தமிழ்ந்திடும்
 பிரமமா யாவான் ஞானி.

ஹக்குமேல் துதி

1. ஆதிந் ஜோதிந் அகமும்நீ புறமும்நீ
அன்புந் அனாதிந் ஆதிபரா பரனுந்நீ
நீதிந் நேயம்நீ எட்டும்நீ இரண்டும்நீ
மானிடவடிவ மில்லா மாணிக்கசுடருந்நீயே.
2. ஹக்குந் அல்ஹத்துந் அண்ணைந் தந்தைந்
மற்றுந் மரமுந் மண்ணுந் ழின்னுந்
ஒக்கல்ந் உலகந்நீ ஹனுந்நீ உற்க்கந்நீ
ஒற்றுந் உறவுந் உயிரும்நீ குருவுந்நீயே.
3. பச்சைந் பவளந் பந்ஸ்பந் புஷ்பம்ந்
கருவுந்நீ உருவுந்நீ கண்ணுக்குகந்த மணிந்
பிச்சைந் பொருளுந்நீ பிரபுந் தயாபரன்ந்
ஜகந்தனிந் புகழுடைப் பராபர ஒளியுந்நீயே.
4. தாமத மில்லாமல் தரணிதனி லேயெனே
ஆட்கொண்ட குடியரசே யென்சொந்தப்பொருளே
கோவண்ட மருவேனைக் கொள்ளைகொள் மனாளனே
ஒன்றுந் இன்றுந் வந்துஎனைக் காரும்குருவே.

ஆமீன்

ஆதி முதலினில் வந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
எனக்கன்பாய் கலிமா உரைத்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
சோதி மதுஸரில் வந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
துலங்க வந்திடும் அண்ணல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
ஏழைக்கருள் செய்யும் வள்ளல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
என்னையே காத்திடும் அண்ணல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
ஆமீனா ஈன்றிடும் அண்ணல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
ஆதி பொளிபா யமைந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
அண்ணல் பாத்தி மாவை யின்ற நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
குரைசிக் குலத்திற் உதித்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
என்கண்ணின் மணியான அண்ணல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவ
[சல்லம்]

முத்தே பவளமே தங்கம் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
நல்லபச்சை வைரம் முத்தே நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
மக்கந் தனிலே உதித்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
மங்கை கதிஜாவை மணந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
ஹக்கன் அருளைப் புகன்ற நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்

அனைவர்க்குங் குருவா யமைந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவ
[சல்லம்]
எனைச்சித்தம் இரங்கியே பார்க்கும் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவ
[சல்லம்]
திருக்கடல் யாவர்க்கும் உகந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
சென்னைக்குள் வந்தென்னைக் காக்கும் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவ
[சல்லம்]
அப்துல்லா ஈன்றிடும் அண்ணல் நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவசல்லம்
மாந்தர்க்காகத் தோன்றி மறைந்த நபிசல்லல் லாகு அலைஹிவ
[சல்லம்]

முஸ்ஸலவாத்து

அல்ஹத்து வில்லாஹி நப்பில் ஆலமீன்வல் ஆகிபத்து
வில்முத்தகீன் வஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலா றஸூலிஹி
ஸய்யிதினா முஹமதின்வஅலா ஆலிஹி வஸ்ஸஹிபிஹி
அஜ்மஈன்

இந்த முஸ்ஸலவாத்தை இருதயசுத்தியுடன் தினம் தவ
ருது ஓதிவருவார்களானால் தெய்வீகத் தன்மையும், வியாபார
விருத்தியும், எடுவான் படுவானிலுள்ள ஹிம்மத்தான வஸ்து
வுங் கிடைக்கும். பகைவனும் பணிவான், பில்லிகுனியம்,
வஞ்சனை, பேய், பசாசு, ஏவல் முதலியன அணுகாது. அல்லா
ஹுத்தாலாநாயன் இம்மையிலும் மறுமையிலும் எப்போதும்
நன்மை தருவது நிச்சயம்.

ஆமீன் யாநப்பில் ஆலமீன்

முஸ்ஸலவாத்.

அஸ்ஸலத்து வாஸ்ஸலாமு அலை க
யாநபிப் யல்லா
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
யாஹஸூ லல்லா
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
காஹபீ பல்லா
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
யாஹஸூ லல்லா
அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
யாஸபிப் யல்லா

அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாகைறகல் கில்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாகற ஷிய்யல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாமகிய் யல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாமதனிய் யல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாமனிக் தாறஹுல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாமன் அள்ளமஹுல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாகலீபத் தல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஹமுற தல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸப்வ தல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 ஹுஜ்ஜ தல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாறஹ்மத் தல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநூ றல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாமுஹம்மதுர் றஸூலல்லா
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸாஹி பத்தாஜி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸாஹிபல் மிஹ்ஜி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாருகிபல் புருகி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸாகிபல் ஹவ்ழி வல்கவ்ஸரி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸாஹிபஷ் ஷபாஅத்தி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாஸாஹிபன் னிஹ்மத்தி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க

யாகாத்திமன்னுபுவத்தி வர்றிஸாலத்தி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல்மதனிய்யல் அரபிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் ஹறமிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் ஹிஜாஸிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் அப்தஹிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் திஹாமிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் ஹாஷிமிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் கறஷிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் ஸகிய்யி
 அஸ்ஸலாத்து வஸ்ஸலாமு அலைக்க
 யாநபிய்யல் உம்மிய்யி

பிஸ்மில்லா ஹிர்ஹம்ம னிர்ஹம்

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முற்ஸலீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதிந் நபிய்யின்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஹிமினீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஸ்லிமீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முத்தகீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதிஸ் ஸாலிஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஸ்லிஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதிஸ் ஸாதிஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஸ்ஸத்திகீன்

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் ருஜீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஅம்மிலீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அவ்றஃன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் காவிரீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முதவார்ஃன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அத்ஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அக்றமீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முகர்ஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அன்ஜபீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அஷ்ஹஃன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அப்ஸலீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அப்முலீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் அன்வரீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் மஹ்ரபீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் ஸாலிகீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஆஹிதீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் ஹாதீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் மஹ்தியீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முக்தபீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முக்பீன்

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முபழ்மீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முஹல்லீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் முமக்கீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் தாஇபீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் ஆகிபீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் பாஇகீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஸையிதில் பாத்திஹீன்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்அர்ழி இஸாபுத்திலத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅஸ்ஸுதாரி இஸாஹுஸ்ஸிலத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்ஹஸனாத்தி இஸாஉஹ்ரத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅஸ்ஸையிஆத்தி இஸாஉப்திலத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்கதிய்யாத்தி இஸாஉத்ரிகத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்ஹாஜாத்தி இஸாகுழியத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்ஜன்னத்தி இஸாஉஸ்லிபத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅன்னுபுஸி இஸாஸுவ்விஜத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅஷ்ஷம்ஸி இஸாதலஅத்
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅல்லலி இஸாயக்ஷா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 மஅன்னஹாறி இஸாத்தஜல்லா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 அமீனி அலாவஹ்யிக ஸலாத்தன் லஹத்தலஹாவலாமுன் தஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததிர் றமலி வல்ஹஸா

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில் கதறிவல்மதரி
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில் அஷ்ஜாரிவ அவ்ருகஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில் அக்ஸானிவ அஸ்மாநிஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில் அய்யாமிவஸா ஆத்திஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில் மலாஇகத்தி வதஸாபீஹிஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 ஜமீஅ மாகல கல்லாஹு வகலிமாத்திஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததிந் நுஜூமி வகவாகி பிஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததிஷ்ஷுஹூமிவ அய்யாமிஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததித்துபூரி வஹிஹா
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின்
 பிஅததில்ஜின்னீவல்இன்ஸிவத்தவாப் பிவல்வு
 அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின் [ஹூஷி]
 பிஅததிசுல்லிமஹூமின்லகவ அலா ஆலிஸையிதின
 முகம்மதின்வபாறிக் வஸல்லிம்

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா ஸையிதினமுஹம்மதின் அழ்
 ஆபமாஸல்லா அலைஹிஜமீஉல் முஸல்லீன மினஸ்ஸாபிகீனவல்மு
 அக்கநீன அழ்ஆபன்முழா அபதன் அல்ப அல்பி அல்பிபி அல்பி
 அல்பி அல்பின் வசல்லிகஸானிக அலாஜமீஇல் அன்பியாஇவல்
 முற்ஸலீனவ அலாமலா இகதிகல் முகர்றபீனவ அஹ்லிதா அதிக
 அஜ்மஈன்.

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முகம்மதின் வஅலா ஆலிமுஹம்
 மதின் பிஅததி குல்லி ஷைஇன் பித் துன்யா வல்ஆகிநதி ஸலவாத்
 துல்லாஹி வசலாமுஹுவமலா இகதிஹிவ அன்பியா இஹி வறு
 ஸுலிஹி வஜமீஇ கல்கிஹி அலா முஹம்மதின் ஸையிதில் முற்ஸ
 லீன் வஇமாமில் முத்தஹீன வகாத்தமிந் நபிய்யீன வகா இதில்
 குர்றில் முஹஜ்ஜலீன வஷீஇல் முஸ்னீபீன வறஸூஹி ரப்பில்
 ஆலமின வஅலா ஆலிஹிவ ஸஹ்பிஹிவஸூர் ரிய தி ஹிவ
 அஹ்லி பைத்திஹிவ அஹ்பாபிஹிவ அஹ்பாதிஹிவ அஷ்றதி
 ஹிவ இத்திஹிவ அஷ்வாஜிஹி அஜ்மஈன்.

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலாஸையிதின ஜிப்நீல வமிகா ஈலவ
 இஸ்ரூபீலவ இஸ்ரூஈல வமுன்கரின் வநகீரின் வல்லமலா இகதில்
 முகர்றபீன வஅலாஹமலதில் அர்ஷி வல்கிருமில் காத்திபீன்.

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா ஸையிதின முஹம்மதின் வஅலா
 ஆலிஸையிதின முஹம்மதின் ஸலாத்தன் துன்ஜீன பிஹாமின்
 ஜமீஇல் அஹ்வாலி வல்ஆபாத்திவதக்நீலனாபிஹா ஜமீஅல்ஹா
 ஜாத்திவது தஹ்ஹிஹுனா பிஹாமின்ஜமீஇல் ஸையி ஆத்திவதற்ப
 உனாபிஹா அல்லத்தற ஜாத்தி வது பல்லி குனாபிஹா அக்ஸல்
 காயாத்தி மின்ஜமீஇல் கைருத்தி பில்யாஹத்தி வபஸ்தல் மமாத்

அல்லாஹும்ம ஸல்லிஅலா முஹம்மதின் வஅலா ஆலிமுஹம்
 மதின் வபாறிக் வஸல்லிமவஸல்லி அலா ஜமீஇல் அன்பியாஇ
 வல்முற்ஸலீனவ அலா இபாததிகஸ் ஸாலிஹீன வஸல்லிம் தஸ்லீ
 மன் கஸீறன் கஸீரு.

அல்லாஹும்ம இன்னீ அஸ்அலுக பிஹக்கி ஹாஸிஹிஸ்
 ஸலாத்தி அந்துக்நிமனீ பிறுய்யதி முஹம்மதின் காத்தமின்
 நபிய்யீன பில்மனாமி வஅன் தக்பிறி வலிவாலிதய்ய வலி உஸ்தா
 ரிய்ய வலிஜமீஇல் முஃமினீன வல்முஃமினாத்தி வல் முஸ்லிமீன
 வல் முஸ்லிமாத்தில் அஹ்பாஇ மின்ஹும் வல் அம்வாத்தி வது
 ஜீறனீ மின் அஸாபிக வது ஜிபலீ நிழ்வானக வஸல்லிம் தஸ்லீ
 மன் கஸீறன் கஸீரு பிறஹ் மதிகயா அற்றமா ருஹிமீன்,

முற்றிற்று.

ஆனந்தபெரி

1. எந்தையே யினியேனும் ஜெகத்திலுழ லாமலும்
 ஏழையான் கடைத்தேறவும்
 வந்தவெனையெய்வித வகையினுங் நீ எனக்கு கைதந்து
 வருமிடர்கள் களைந்துய்யவும் அருள் தருவீர்
2. பந்தம தகன்றுமெய்க்ஞ ஞானமா மாழ்கடலி
 லாழ்ந்துசுக வாழ்வுதனிலே
 தேறித் தெளிந்துமதி லூறித் ததும்பவும்
 தெள்ளரிய வனுபூதியெம்
3. சிந்தையி லுதிக்கவருள் குருபக்தி யோடெதையும்
 செய்திடவு மருளவேண்டும்
 கோபங்கா மாதியொடு மயக்கத்தி னாடுசெலுங்
 கொடியனெனைப் பாதுகாத்தருளும்
4. சொந்தமா யென்னைநீ யாண்டுகொண்ட நியார்போற்
 றுன்பத்திலாழ்த் தாதுமேற்
 பிறவா நெறியெனக் குறவருளு முட்கலந்
 துய்யவரு ஞன்மையுணர்வே.

கல்யாணி

ஆர்த்தனம்.

1. மனமேதினமும் மறவாதேநீ எங்களுக்கு நபியை
கணமுங்கதியுன் பதமேநினைவர் நிதமுன்பதமே தொழுவாரே
மலரின்மணமாய் குளிர்வாசனையாய் வருமென்குணமாய்
[நிறைவோரே
[மனமே]
2. பொருளாயருளாய் ஒளியாய் வருவார் எனையார்குருவே
[ரகுமானே
அருளேயறியார் அழகார்தொழுகார் அவமேநரகில் விழு
[வாரே
அறியாமனமே அழியாச்சுகமே யருள்வார்மையாள் ரகு
[மானே
[மனமே]
3. உலகேயறிவாய் உனையறியாய் தெரியாதவமே உளருதே
உளமேமகிழ்க் குருவாய் வருவார் மையார்குருவே ரகு
[மானே
மனமேந்தரெனும் மனமாய்கையிலே தினமும்முனைநீ திணி
[யாதே
[மனமே]
4. நெறிநின்றதொழங்குரு ஞானிகளை நெகிழ்த்துதிசெய்தொ
[முகாயோ
நிலையாதுடலை நிலையாமுணர்வால் தலைவுன்கதியென்றுணர்
[வாயேல்
ரபியாய் மதியாய் வெளியாய் ஒளியாய் வருவாருடனே
[ரகுமானே
[மனமே]
5. இனிநான்சகியேன் குருவேநபியே எனையேபெருவாழ் வதில்
[வாழ
இருதாள் தொழுதேன் என்னையாள்பவனே இதுவேனைத
[னில்வருவாயே
எனதன்புருவாய் உலகன்புருவாய் எலாமுன்னுருவாய்யுறை
[வாயே
[மனமே]
6. உனையுன்றிநினைந் துருகும் உறவோர் என்றமருள் தருமே
அனலும்புனலும் அழிமண்வெளியாய் அடிகாலதுவாய்
[தானானே
நினைமின்மனமே நினைமின்மனமேநிலையொன்றதுவேதானுமே
[மனமே]

7. நினையா நினைவாய் நிறைவென்றுமதாய் நிமலா நிறைவா
[நியென்றேன்
இனியான் தரியேன் எனையார்குருவே எனையுன்
[தாயுருவாயே
என் அன்புருவாய் மன நன்புறுவாய் அருளுருவாய்
உனது பொருளுருவாயாக்கும் தருமானே

தீக்ரகம்

1. மண்டலம் எல்லாம் துதிக்கும் மக்கா மதினா
எங்கள் மறைபுகழும் நபிபெருமான் மகிழும் மதினா
எங்கள் மகுஸர் மதினா தொண்டுபுரியும் மதினா
— மண்டலம்
2. தொண்டு றகுல் புவிமேலே இருந்த மதினா
இந்த தேசமெல்லாம்தான் துதிக்கும் தெய்வீக மதினா
அம்பிகை றகுல் நபியும் அமைந்திடும் மதினா
— மண்டலம்
3. புவிஆளும் முழுவதற்கும் அருட்புகட்டும் மதினா
ஆதி முதலில் வந்தநபி உதித்த மதினா
ஹக்கன் அருள் பெற்றஎங்கள் அஹம்மது மதினா
— மண்டலம்
4. முன்னும் பின்னும் நபிநாதர் உண்மை மதினா
ஓய்யாரமாய் வந்திலங்கின ஓங்கும் மதினா
எம்மைக் கரைசேர்க்கு மதினா
— மண்டலம்
5. எங்கும் புகழ்ந்தோங்கி வாழும் எங்கள் மதினா
எங்கள் இன்பறகுல் நபி வந்துதித்த மதினா
பொங்கு புகழ் சொந்தக்கலிமா உரைத்த மதினா
— மண்டலம்
6. சீராக ஹக்கனிடம் நம்மைச் சேர்த்திடும் மதினா
உத்தமர்கள் யாவருமே உறைந்திடும் மதினா
ஆதிரகுமானிடத்தில் சேர்த்திடும் மதினா
— மண்டலம்

ஆதிதானம்

1. என்னை யறியாமலே யென் கழுத்திற் றுலிகட்டி
என்னைப்பிரிந்த கள்வன் எங்கு சென்றானோ வறியேன்
தந்தை தாயறியாமலே யாருமறியாதபடி
தந்திரமா யென்னைக்கட்டி மந்திரமாக மறைந்த (என்னை)
2. சொந்தக் கணவனவன் எங்குசென்றானோ வறியேன்
உருவுக்குள்ளாக வென்னை உண்மையிலென் கைப்பிடித்து
கனவிலுங் காணாமல் கைவிட்டுப் பிரிந்தாரே
கண்டு தெரிசித்தநான் கையினாலே தான்பிடித்து. (என்னை)
3. கட்டியணைத்து முத்தம் எட்டிக் கொடுக்கவெனக்
கெந்தநாள் வந்திடுமோ அந்தநாள் ஆகும்நாளே
காட்டுக்குள்ளே என்னைவிட்டுக் கரடிபுலி வேங்கை
காட்டானே கைவசத்தில் கடத்தியெனைக் கொடுத்து(என்னை)
4. மாயமாய் மறைந்த நாதன் மறையா தொளிர்வதெப்போ
தேடாத் திரவியமென் தேடும் பொருளதுவாம்
பாடாதே பாடவெந்தை பாகந் தருவரோகொல்
வாடா எந்தை பிரானே வழகேவாழ் வைரமுத்தே (என்னை)
5. ஓடாதெனக்குள் நின்று ஒப்பிலருளே செய்தாய்
ஐயாவென் அண்ணலேநீ அன்றென யாழ்வேனென்றாய்
மெய்யான மெய்யாமுனை மேவின லன்றோசுகம்
துய்யா தென்றன் கருத்தினாடு வெளிதானாகுவாய் (என்னை)

விருத்தம்

எங்கணும் யாவுமாய் ஏகமாய் அனேகமாய்
எண்ணுதற் கரிய தொன்றாய்
ஒளிவெளிக் கப்பாலாய் ஒதுதற் கரியதாம்
ஒப்பில்மெய்ப் பொருளை யுன்னிச்
செங்கைகொடு மலர்தூவி செம்மையது புளகிப்ப
வெண்கண்ணீ ருற்ற தாராய்ப்
பெருகியுள்ளருகி நெக்குநெக் காயுடைந் துள்ளே
உணர்வுதனி லுண்மை காண
அங்கைதனி நெல்லியென அறிவதனை யறியுமந்
தறிவாக வந்த ருள்கநீ

அயலையறி வாகவைஞ் ஞானமதை ஞானமென
வறிஞன்போற் பேசு மெனையும்
மங்காதருட் சோதி நீங்காதென் னுள்நீதி
மயமாயென் னுணர்வி னூடு
உணர்வொளி நிறைவான வன்மைதனை யெந்தனுக்
குள்ளு ணர்த்திடு மிறைவனே.

இராகம் ஆனந்தபரவி

தாளம் ருபகம்

பல்லவி

முதல்வா உனை மறவேன்

அனுபல்லவி

அகந்தனி லிருளைப் போக்கி

ஆனந்தக் களிப்புண் டாக்கும்—முதல்வா உனைமறவேன்

1. மோகந்தனை முற்றும் ஒழித்துவிடுபவன்
தாகந்தனை நித்தம் தந்து தந்துரட்சிப்பவன்
தேகம்பொரு ளாவி தேட்டமளிப்பவன்—முதல்வா
2. துன்பம் வறுமை போக்கி
இன்பமுஞ் செல்வமுமாக்கும்
என் இறைவா உனது அடிமை—முதல்வா
3. சொத்துச் சுதந்திரம் சுற்றம் சொகுகள்ள சோதரருடனே
அத்து விதத்தி லமுந்தும் அளப்பரும் ஞானிகளுடனே
தத்துவ மனைத்துங் கடந்த தனிமுதல் முறையதினே
—முதல்வா
4. எங்கணும் யாவுமாகி இராப்பக லற்றதாகித்
துகன்று தூய்மையாகி தொம்பதப் பொருளதுவாகி
சித்தித்தருள் புத்திக்கள வற்றைத் திகழ்முத்தித்தரு
—முதல்வா

அரிகம்போதி

ஆதிதானம்

எங்கள் நபிநாதா சங்கை மகமுதா
எங்கள் குருநாதா வாரும் வாரும்—எங்கள் நபிநாதா

புனுகு சவ்வாது அத்தர் கஸ்தூரி

எனும்மணம் வீசும் இயல்புள்ள நாதா—எங்கள் நபிநாதா

திங்க ளொளிவீசும் துங்குண நீதா
தங்கமுயர் பாதா பங்கமில் வினோதா—எங்கள் நபிநாதா

மானிலந்தன் னில்வந்து மாந்தர்க் குபதேசம்
ஓதியே தந்திடுவீர் உண்மைநபி யல்லவா—எங்கள் நபிநாதா

மகுஸரின் வேலையிலே மன்றும் மான்மியரே
மாமதினாப் பதியாய் வாழ்த்திடும் மாமணியே—எங்கள் நபிநாதா

முன்னோரின் தூதராக முன்னிலையில் வந்தவரே
உற்றுணர்ந்து நீரும் உள்ளம்இரங்கி வாரும்—எங்கள் நபிநாதா

முறுஷல் ராஜராக முப்பொருளாய் வந்தவரே
முத்தியறிந்து ஞானப் பக்தியைத் தந்திடுவீர்—எங்கள் நபிநாதா

மக்கந்தனிலே செனித்த மன்னர் முஹம்மதுவே
சோதியிறைவனுக்கு தோழராய் வந்தவரே—எங்கள் நபிநாதா

குட்சிய மாயிருக்கும் சோதி முஹம்மதுவே
தூண்டா மணிவிளக்கே துலங்கும்நபி யல்லவா
—எங்கள் நபிநாதா

குபிரையகற்ற வந்த குறசிக்குலக் கொழுந்தே
கண்டு பிடிக்கலாமே சங்கைநபி யல்லவா—எங்கள் நபிநாதா

முத்துமுகப்புக் குள்ளே முச்சந்தி வாசலிலே
குத்துவிளக்கு முன்னே குழந்தைபோல் நிற்பவரே
—எங்கள் நபிநாதா

பாத்திமா வின்றந்தையரே பயாகம்ப ரானவரே
ஏத்தி மனந்துதிப்போம் எல்லோரும் வாருங்களே
—எங்கள் நபிநாதா

இருநையகற்றி விட்டால் இறகுலைக் காணலாமே
இருதயஞா னக்கண்ணால் எல்லோரும் காணலாமே
—எங்கள் நபிநாதா

சுவர்க்கத்தி லேயிருப்பார் சோபனம் பெற்றவராம்
சொற்கடங் காதவரை துதித்திட வாருங்களே
—எங்கள் நபிநாதா

நீஉற்றுஉணர்ந்து பார்த்தால் செத்து அழிந்துபோ யிருப்பீர்
உண்மைநபி யறிந்து போற்றிட வாருங்களே—எங்கள் நபிநாதா

பாவக்கடல் தாண்டிய பாக்கிய முஹம்மதை
பாரினில் யானும் பாங்குடன் துதித்திடுவோம்
—எங்கள் நபிநாதா

அல்ஹம்து நிழலுடையோர் அகுமதுறகுலே யெங்கள்
அலீபுலாமீமுட்குளே அமைந்திடும் நாயகரே
—எங்கள் நபிநாதா

இல்முக்க ளஞ்சியமே இருதய நவமணியை
அறிவுக்குள் அறிவாயிருப்பாரென்று ஆராய்வோம் வாருங்களே
—எங்கள் நபிநாதா

கல்புக்குள் ளேயிருக்கும் கண்ணடி வட்டத்தினுள்
காட்சியளித் திடுவார் காணுவோம் வாருங்களே
—எங்கள் நபிநாதா

மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் மானிடர் யாவருக்கும்
மகிழ்ச்சியருள் கொடுக்கவந்த முகஅகமதல்லவா
—எங்கள் நபிநாதா

அனுவுக்குள் அறிவாய் நிற்கும் ஆதிமுலப்பொருளே
அந்திசந்தியிலும் நினைக்கும் அன்பரைக் கைவிடாதீர்
—எங்கள் நபிநாதா

தினோர்கள் போற்றிடும் திருவடி யானவரே
தின் தின் எனத்துலங்கும் திருச்சுடர் நபி யுல்லாவே
—எங்கள் நபிநாதா

திருச்சுடருக்குள் உதித்த எங்கள் நபியுல்லாவே
அருட்தேனையுமை நினைத்தோம் தினைநபி யுல்லாவே
—எங்கள் நபிநாதா

வாருங்கள்வாருங்கள் வள்ளல் நபிமேலே வாழ்த்திவாழ்த்தி
வாய்மையுடன் வாரும் போற்றுவோம் றப்புதனே
—எங்கள் நபிநாதா

சிந்தையறிந்து வரும் செல்வர் முஹம்மதுவே
பக்தியறிந்து வாரும் பாலன் முஹம்மதுவே —எங்கள் நபிநாதா

சுவர்க்கத் தனிலேயிருந்து வந்தே எனையானும்
சேயே முறையதினே சிந்தை தெளிவுறவே — எங்கள் நபிநாதா

சிந்தை யறிந்துஅருள் தந்தே கிருபை செய்வீர்
தேனே முறையதினே தெளிவுள்ள செஞ்சுடரே
— எங்கள் நபிநாதா

ஆதியந்த மின்றியவொண் அனாதியாம் பொருளுடனே
பேதமின்றிச் சுத்தமதாய் ஓதா துணர்த்துங்கோவே
— எங்கள் நபிநாதா

சிறத்தபெரி யோர்கள் போற்றும் சீவன்முத்த ரானவரே
சித்தம்தெளி வித்தவரே சீமான்முறைபதினே
— எங்கள் நபிநாதா

சோதியினுட் சோதியதாய் சுத்தசூன்யமா யப்பாலாய்
ஏதுமின்றி யாவுமாகி எங்கும் நிறைந்தகோவே
— எங்கள் நபிநாதா

பேரின்பப் பொக்கிஷமே பொம்மானே காண்பதெப்போ உனை
கனவிலும் மறவேன் நினைவிலும் மறவேன் — எங்கள் நபிநாதா

கவலைகொண் டேனேகருவில் வந்து கரைந்துகொண்டேனே
காட்டித் தருவார் யாரு மில்லையே — எங்கள் நபிநாதா

களவுபொய் சூதுவஞ்சகம் சூனியம் பொருமையிவை
கள்காமமதைவிட்டால் நான் உமைக்கண்டு கொள்ளலாமே
— எங்கள் நபிநாதா

கருவிலென்னை யுருவாய் காத்துவந்தாயே அதன்
காரணத்தை யறியேன் காலனை யனுக விடேல்
— எங்கள் நபிநாதா

அழியும் உலகத்தில் ஆசைகளை வெறுத்தேன் உன்
அருளைத் தருவாயோ பொருளை விளக்கிடுவாய்
— எங்கள் நபிநாதா

அரசனின் அடிமையின் கையிலகப்பட்டு வீண்
அறிவின்மை மேற்கொண்டு அலைந்துமடிந்தாரே
— எங்கள் நபிநாதா

தெய்வீகக் காதலனை தேடித் திரிகின்றேன் உன்
பேருந்தெரியவில்லை ஊருந்தெரியவில்லை — எங்கள் நபிநாதா

உன்னை யறிந்தவர் உலகில் இருப்பாரோ என்னை
ஆதரித்துச் சென்று ஆட்படுவேனோசொல் — எங்கள் நபிநாதா

அன்னைபிதாச் சுற்றமாகி அல்லாஹுவும் நீயேயாகி
இனியாகிலும் என்னை ஏற்று அருளவேணும் — எங்கள் நபிநாதா

காலம் வீண் தீதாகாமலே விரைந்து நான் உன்னைச் சேர
என்னருகினில் நீ வந்து என்னை ஆட்கொண்டருள் செய்வாயே
— எங்கள் நபிநாதா

சீலர்களின் சேர்க்கையினால் செறிந்து செழித்துவளர் என்
மூலமுதல் வளையே யுன்னி யுணர்ந்து நின்றேன்
— எங்கள் நபிநாதா

வேத முதல்வளையே வீரப்புவெறுப் பில்லானையே நான்
பாதநிதந் தொழுவேன் பாடி மகிந்திடுவேன் — எங்கள் நபிநாதா

நீதிநெறி தவறா நித்யன் ரகுமானையே நானும்
பேதமில் பெரியனென்று பேசுது குர்ஆனிலே — எங்கள் நபிநாதா

உத்தம ரிவரென வெத்திற முறையினும் உற்ற
புத்தி புகட்டினாலும் புகாசில ஷுளந்தன்னில் — எங்கள் நபிநாதா

செல்வச் செருக்கினரும் சாதிமதத் தவரும் நல்ல
கல்விப்பயன் நேருதாரும் காணா ரகுமானையே
— எங்கள் நபிநாதா

இளகாத நெஞ்சினரும் சளவான கல்பினரும் என்றும்
எளவெ திலுமுள்ளவரும் உணராரொரு பொருளை
— எங்கள் நபிநாதா

விருத்தம்

உலகம் கிறந்து உன்வடிவின் பிறவி உயர்ந்து
அருமையாய் பிறந்து மிக உரிமையாய் வாழும்
மனிதனே உனக்கேன் இந்த மதியீனம்
மற்றவரை ஈனப்படுத்திடும் இழிவே உனக்கேன்.

சென்மத்திற் கீழாம் சீரழிந்த நாயாம்
வாய்வம்பு பேசிடும் வலிகெட்ட நாயாய்ப் போனாயே
கண்ணில்லாக் குருடன் காதில்லாச் செவிடன்
வாயில்லா ஜுமையனுன் வகையறிந்து கொடுப்பானுணர்
சீரிய ஞாயத்தை சிரசிவிற் றன்னி
பூமான்தனை மறந்து புவியிலே வாழ்ந்து
புத்திகெட்டலைந்திடும் புழு நரக வாசிகளை
சீமானே நீவந்து அவர்கள் புத்திதனைத் திருத்தி
புலனை நல்வழியாக்கும் என் இறைவா புலனை நல்வழி

யாக்கும்

அறிவீனமாகிய மாயத்துனியாவினில் மதிமயக்கங்கள் கோடி
அதனால் வந்த மாறுபாடனேகம் கோடி
அதைக் கேட்க எனக்குவந்த விதியோ அறிவீன மதியோ
அறிகிலேனே

ஊரு நாடுமெனை உபாதியாகப் பேசுது
உண்மையுள்ளோருக்கு உள்ளத்தின் உத்தம தோழருண்டு
நீயே உத்தமதோழருண்டு

பக்தனின் அறிவில் நீயே பராபரவஸ்தாய்
பாரெங்கும் நிறைந்த ஒரு பொருளாய்
பார்ப்பவர் யாவர்க்கும் ஓர் அருளாய்
மனம் நிறைந்திடும் மாயமில்லாதொரு நிறைவாய்
எந்த மனம் நிறைந்த அரும்பெரும் பொருளாய்
ஆதியாய் அனாதியாய் அகண்ட பரிபூரணமாய்
கண்டவரெல்லா முனைக்கண்டு மயங்கும்
கருணைவடிவே எம்மை ஆண்டருள்வாய் கருணாநிதியே
விதிமதி யனைத்தையும் வெல்கின்ற அருளே
பிறப்பு முடிவில்லா அழிவில்லா என் பேரின்பப் பொருளே
என்றும் பிரகாசமாய் விளங்கிடுமருளே
இந்த ஐந்தெழுத்தாகிய அபயத்தின் கூட்டை
அடிமை கொண்டாளுமையா என்னை ஆதரித்தருளுமையா
என் ஐயனே இந்த அடிமையை வந்தாளுமையா

எதுதானும் பேசினாலும் என் உள்ளம் இன்பமாகக் காண
வேண்டும்
ஆதிரகு மானேவா இதைப்பாட நியருள்தா
ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீன்

ஆதிதானம்

1. ஆகாநான் பட்டபாட்டையும் தேட்டையும் யாரிடஞ்
சொல்வேனிறைவா
மதியிழந்து மனநொந்து மரணவிதியிற் கிடந்தேன் (ஆஹா)
2. மதியிழந்து பெரும் விதி என்று எண்ணி மனவேதனையில்
ஆகினேன்
பார்பதியென்று இவ்வுலகை மனமுகந்து நான்புகழ்ந்து
(ஆஹா)
3. கரைகடல் யாவுமேநான் கரைகாண அலைந்துநொந்தேன்
அறியாது தான்விழுந்து ஐயோ தலையுடைந்து (ஆஹா)
4. மரியாதி தானென்று என் மண்டையுந் தானுடைந்து
ஓதிமுன் னோர்கள்சொன்ன ஒழுக்க மறியாமலே (ஆஹா)
5. பாழும் நரகில் வீழ்ந்து பாதகன் நான்கிடந்தேன்
இவ்வுலகை சதமென்று இன்பமதி லெண்ணங்கொண்டு
(ஆஹா)
6. என்முன்சொந்தம் தெரியாமலே துடித்துப் பதைபதைத்து
மடியும்புழு வாகினேன் மானிலந் தன்னிலேதான் (ஆஹா)
7. கருணையா முன்பதத்தைக் கண்டுபணிந்துகொண்டு
என்உரிமையாம் உந்தன் பாதம் எனக்கு உற்றதுணை
செய்வாய் (ஆஹா)
8. இத்தனை பாடுகளும் என்தலையி லெழுதிவைத்தாய்
விதியை யறியேன்எந்தன் மதியோ உணரேன்ஐயா(ஆஹா)
9. என்முன் வினையோ அறியேன் அன்னை தந்தைதந்த துணை
[யோ தெரியேன்
போதமீனி மேலையா இப்பொல்லர் வினையகற்றும்(ஆஹா)]
10. நான்செய்ததெல்லாம் ஐயாமனம் பொறுத்தடியேன் வினை
[யறுத்து
அன்பா யருள் தருவீர் ஐயா என்மனவிரு ளொழிப்பீர்
(ஆஹா)]

- 11 பட்டேன் ஒருகோடிமதி கெட்டேன்பல கோடிஅதை
விட்டேனருள் கொடுப்பாய் அப்பாவெ னருமைநாதா
(ஆஹா)
12. பாவிநான் செய்தபிழை எத்தனை கோடிகளோ
பாதகன் யானறியேன் பண்பாய் மனம்பொறுத்து பாரினில்
யான் உன்னடிமை ஆண்டருள்வாய் (ஆஹா)
13. இன்ப அருள்தருவாய் துன்பவினை யொழிப்பாய்
அருள்தருவாய் உணக்கண்டு தவப்பெருக்க மிகவடைந்து
பதியாக என்கணவன் பரம்பாத மடைகுவேனே (ஆஹா)

செங்குட்டி

ஆதி தாளம்

பல்லை

மயங்கின்ற மானிடனே நீ உணர்
உன்தன் மதியினச் செயலாலே
மதிமோசம் போனாய் விதிவினையாடுதே பார்
உன்தன் விதிவினையாடுது பார்

அனுபல்லவி

அந்த விபரத்தை இங்கு நான் சொல்கிறேன் கேள்

1. ஆசை யால்மதி கெட்டமோசச் செய்கைதனால்
கருவுருவு மானதுக்குள் கலந்துமவ னிருப்பதினால்
பதியின்றிப் பாசமொன்றிப் பாங்காகத்தான் கெடுதலினால்
மதிகெட்ட மோசக்காரர் மண்ணிலுருளுவார்கள்
(மயங்கி)

2. கருத்துடையோர் கன்மனக்கலக்கமுண்டாம் கபடநெஞ்ச
ரங்கு அழிவுமுண்டாம்
மனதுடனே அந்த மன்னவனைப் புகழ்ந்தபேர்கள் மாழார்
காண்
தந்தைதாய் சகோதரத்தை தான்கெடுத்தாற் றுன்கெடுவர்
மதிகெட்ட கெடுதல் செய்தோர் மண்ணில் விரைந்
தேமடிவார்
(மயங்கி)

3. கருத்துங்கல்பம் நிறைந்தவல்லன் கண்ணின்முன்னே
நிற்கும் வல்லன்
மறைந்து முன்னே பேசும்வல்லன் மாயமாக நிற்கும்வல்லன்
காதும்வாயும் கண்ணுமின்றிக் கவலையின்றிப் பேசும்
நல்லோன்
உன்மனக் கருத்தாட றிந்திடுவான் கடைசி முடிவிற்
கெடுத்திடுவான்
(மயங்கு)
4. உண்மையோரைப் பார்த்திருப்பான் உறக்கத்தினு
மெழுப்பிடுவான்
உயிர்கொடுத்துப் பேசிடுவான் உண்மைதனை
யுணர்த்திடுவான்
வறுமைப்பிணி தீர்த்திடுவான் வன்மையோடு தூக்கிடுவான்
மதிகெட்ட செல்வர்களை மனம்வைத்துக் கெடுத்திடுவான்
(மயங்கு)
5. மாலான கோள்கள்வு மனமுகந்து செய்தபேரை
நேராக ஆக்கவருள் நித்தியானந்த ஜோதி
வகைதெரியா மானிடரை வருத்திக் கெடுத்தபேரை
மாயை இச்சை மனமும் மயக்கமும் ஒன்றுசேர்ந்து
(மயங்கு)
6. அன்பின் பிறவிகளை அடிக்கவும் இடிக்கவும்
பிடிக்கவும் கெடுக்கவும் உதைக்கவும்
மனிதனின் மானம் அழிக்கின்ற
மரியாதி குலைக்கின்ற மானிடனை
மதியைக் கொடுத்து அவன் அறிவைத் திருத்தி வைப்பாய்
ஆதிபராபரனே என் தன் ஆதிபராபரனே. (மயங்கு)

அரிசம்போதி

ஆதி தாளம்

1. புதுமைபுதுமை என்பதெல்லாம் வீணே அந்தப்
புதுமையிருப்ப தொருவன் கையில்தானே
2. மனிதன் மனதிற் காண்பதெல்லாம் மாறிவிடுமே யன்றியும்
செகமுகமு முகந்தவல்லன் மனுசிந்தைக்குள் உள்ளவன்
(புதுமை)

3. மாலிடனானவனே உன்தன் அகமும் புறமுமானும்
ஆதிமுதல்வனே
அன்னை தந்தை முன்னோர் போற்றும் ஆதிபராபரனே
(புதுமை)
4. உன் சூதறிந்த கள்வனவன் ஆன்மா சூட்சியக் கயிறவன்
சிந்தை அறிந்து உன்னைச் சீரழிய விட்டிடுவான்
(புதுமை)
5. சிந்தை தெளியாதவரைப் பல ஜென்மத்தில் வீழ்த்
திடுவான்
மங்கலக் குருமொழியை மதியாதபேர்களை மானம்
அழித்திடுவான் பெருமகுடம் தரித்தவனே
(புதுமை)
6. மண்ணை அறிந்தவனும் மனந்தன்னை அறிந்தவனின்
சிந்தை மங்கலமாய் கைகூடும் உலகில் எங்கும்
மங்கலமாய்க் கைகூடும்
(புதுமை)
7. மாம்பெரும் கருணைக் கடல் மண்டல அனாதி அவன்
தெண்டனிட்டோர்க்கெல்லாம் தொண்டு செய்யும்
ஜோதி அவன்
(புதுமை)
8. பலனை அறியாத பாடல் பாவி செயலுக்கொவ்வ
கூடு கவிழ்வதற்கே குருநாதனின் குருமொழியே
(புதுமை)
9. மூடு மந்திரம் சொல்வார் முழுமனதையும் மூலத்துக்கு
மேல் ஒரு ஜானில் வைப்பார்
ஆலத்தின் உணவெல்லாம் அடுத்தோர்க்குக் கொடுக்காமல்
அதைத் தடுத்துத் தனக்கே கொடுப்பார் அவர்
(புதுமை)
10. விழலுக்கிறைத்த நீர்போல் வீண்வாதம் பேசுடுவார்
அன்பதைக் காட்டிடுவார் அவருள்ளம் அநீதியை
அன்பாக உண்டிடுவார், ஆதியையும் புகழ்ந்திடுவார்
அனைவர்க்கும் முகத்தாட்சனை காட்டிடுவார் நாளை
ஹக்கனிடம் சென்றால் அனலில் மெழுகுபோல்
ஆழிநரகில் அவர் உருகிடுவார். (புதுமை)

திருமொழி

வேதநெறி நீதிவழி நிற்பீர்களே
எங்கள் நன்கவிசொல் லின்பவழி செல்வீர்களே
சாதிமதம் நீக்கி
சமத்துவம்உண் டாக்கி
ஆதியருள் நோக்கி
(வேத)

தங்கநபி நாதனருள் செய்தவுரை மனச்
சாட்சியுடன் காட்சிபெறச் செய்தவரை
ஓதிக் கடைத்தேற
சோதி தனிலூற
பாதமதி லாற
(வேத)

போதமொழி யாதலெந்தன் காதிலூற
வாதலொரு வாறருள வேண்டுஞ் சொல்வேன்
வந்து மிகலுக்கி
சொந்தமெனை யாக்கி
தந்துகுணம் போக்கி
(வேத)

ஆசைகளை நீக்குரகு மாணையனே சுருண
ஞானகுண சோதிதுணை தானையனே
குற்றமதை நீக்கி
குணந்தனையே நோக்கி
சற்குருவை வாழ்த்தி
(வேத)

இராகம்: பந்துவரளி

தாளம்: ஆடி

எவரையும் இம்சைசெய்ய லாகாதுகான்
இறைவனருள் நமக்கு வாரா துகான்
(எவரையு)

தவறிநடந்தா லையன் கோபம்வரும்
தரையுயிர் அடங்கட் கெல்லாம்அவன் தந்தையன்றோ
(எவரையு)

தன்னுயிர் போலெதையும் எண்ணுங்களென்
தயாபர னருகினில் நண்ணுங்களென்
(எவரையு)

எந்நேர மும்பஜனை, பண்ணுங்களென்
எனது நண்பர்களால் விருந்து உண்ணுங்களென் (எவரையு)

ஆனந்தப் பரவசங் கொள்ளுங்களென்
பராபர னதிசயத்தை அறிவில் கொள்ளுங்களென்
(எவரையு)

எந்நேரமு முறையதினை நண்ணுங்களென்
தேனருவி யூறுமதை உண்ணுங்களென்
(எவரையு)

இராகம்: அரிசம்போதி

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

உண்டென்று உறுதிகொள்வோம்
உலகில் தெய்வம்
(உண்)

அண்டபிண்டம் எதிலும் நிறைந்து
அங்குமிங்கும் தங்கு மொருவன்
(உண்)

பலகோடி உயிர்களையும்
படைத்தாட்டி வித்தைகாட்டிய
(உண்)

பலவேறு சமயம் நாட்டிப்
பல நாமரூபங்களோடு விளங்கும்ஒரே தெய்வம்
(உண்)

தாளம்: ஆதி

தோடி.

பல்லவி

எனது கருணை கரப்பொருளே
கடவுளே எனக் காத்தருள்வாய்
— கருணாகரப் பொருளே

அனுபல்லவி

ஏழை எனக்கிரங்கும் இன்ப சொரூபரேநீர்
மாலை மணிச்சபையில் நின்று நடம்புரிபும்
— கருணாகர

நானைக்கு நானைக்கென்று நாள்போக்கா தருள்செய்யையா
கோழையா யேழையெனை ஆக்குதல் அழகதாமோ

முனைக்கு அளவில்லாவேலை கொடுப்பது முறையதாமோ
மாளாது எந்தனையும் மேலாந் தவத்திலாழ்த்தும்
— கருணாகர

பந்தத் தழலிவிட்ட மெழுகதா யெந்தனுள்ளம்
சிந்தையு முள்ளுள்ளருகி அங்கம் தனைதுலைக்குதே வந்த
[ருள்செய்
சொந்தமா யெனையாண்ட கண்ணாகண் தந்தெனைக்கார்
எந்தனை யாட்கொண்ட எழிலான எந்தன்செல்வா
— கருணாகர

பண்ணினுட் பண்ணதான பராபரா பகவிரவற்றதாக
எண்ணத்து ளெண்ணமான எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலுற்ற
பின்னும் தடுத்தாட்கொண்டு எங்கணுமொளிரந்திடு
முற்றாய்
அண்ணல் ரகுமானையே அனுதினம் வாழ்த்திடு பற்றாய்
— கருணாகர

விருத்தம்

உருவமா யருவமாய் உணர்வொளி நிறைவதாய்
உள்ளதா யுணர்தற் கொன்றாய்
கசிந்துருகாக் கள்ளமனக் கண்ணினற் காணாத
கருத்தொன் றுவிடத்துலக்
கருதரிய சித்தொருப வானந்த மயமான
கருத்தினுட் கலந்தசோதி
உணர்வரிய பேரீன்ப வனுபூதி யுணர்விலே
யுணர்வார்க ளுள்ளபடிகாண்
சருவமுமொன் றுனபொருள் கசடனே னுய்யவோரு
சாதன சதுட்டயமருள்
சாதன மின்றியொரு சற்சாதி ணக்கமொடு
சற்சீட லக்கணமிலா
வொருபானி யுறுநோயொ டச்சம் வறுமைமிகு
வொப்பிலா வுணர்விலேன் செய்
தப்பித மெலாம்பொறுத் துய்யவருள் முறையதின்
தஞ்சறின்தாள் சரணமே

யாலையது முஹ்யித்தினே எனக்கருளாயோ
சித்தமிரங்காயோ ஏழைமுகம் திரும்பியும் பாராயோ

யாஷைகு முஹ்யித்தினே திருமணிச்சுடரே திரும்பியும்
 (பாராயோ
 பாவிநான் செய்தபிழை பொறுத்து நீ என்னை ஆள்க்
 [கொள்வாயோ
 யா அவ்லியா முஹ்யித்தினே அருளினிலேயிருந்த அற்புதச்
]சுடர் ஒளியே
 மிக்கப்புகழ் பாய்ந்து திக்கெல்லாம் போற்றிடும்
 [சுடரொளியே
 யாபாவா முஹ்யித்தினே பாவம் ஒழிக்க
 வந்தபாற்றிவற் சுடரொளியே
 காத்துன் ஜென்னத்திற்குள் நேத்தியாய்ப் போவதற்கு
 காத்திட வாருமையா
 யாசுல்த்தான் முஹ்யித்தினே துஷ்டரை அடக்கவந்த
 [யாறுக்காயில்
 மெத்தத்த வழத்துப்பெற்ற ஒளியே தங்கமே
 என்குருவே சற்குருவே
 யாகாஜா முஹ்யித்தினே கருத்தினில் வாராய்
 கவலையை அறிந்துவரந் தாராய்
 தேடித்தேடி அலைந்தேனே திரைகடல்
 ஓடிஓடி நொந்தேனே
 வருசைபெறு வேனே இப்போது மலர்பாதம்
 அடைந்தேனே
 சுகமாய் அடைந்தேனே என்குருபாதம்
 சிரகில் தூக்கியே கொண்டேனே
 ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீன்;

தாளம்: மிகரஃபு

பல்லவி

ஆதியே எந்தன் ஜோதி
 அருள்தாருமே எந்தனானியே—ஆதியே

எங்கும் நிறைந்த எங்கள் ஜோதி
 புகழ்சந்து கொடுத்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

எல்லாம் அறிந்த எங்கள் ஜோதி
 எங்கள் இறஸூல் நபியாய்வந்த ஆவி—ஆதியே

கர்த்தனருள் பெற்ற ஜோதி
 எங்கள் கர்மம் துலைக்கவந்த ஆவி—ஆதியே

நானே கியாமத்தில் கார்க்கும் நல்லஜோதி
 எங்கள் காரண மெய்க்குருவே ஆவி—ஆதியே

தங்கம் நிறைந்த எங்கள் ஜோதி
 நானே பங்கமில்லாமல் கார்க்கும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

அர்சு குர்க அறிந்த ஜோதி
 ஆலம் புகளும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

காட்டு மானுக்குப் பிணையாய் வந்தஜோதி
 எங்கள் காரணமெய்ப் பொருளே ஆவி—ஆதியே

கலிமா உம்மா வளர்த்த ஜோதி
 அருமை மிகுந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

சூகையைத் தீர்க்கவந்த ஜோதி
 சூட்சிய மாய்வந் திலங்கும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

பஞ்சம்தனைத் தீர்க்கவந்த ஜோதி
 குருடுகூன் தீர்க்கவந்த குருவே ஆவி—ஆதியே

ஆணிமுத்தே பொக்கிஷமே ஜோதி
 எங்களை ஆதரிக்க வந்த குருவே ஆவி—ஆதியே

ஹக்கன் பெருமைமிகப் பெற்ற ஜோதி
 எங்கள் கல்பில் கனிந்த ஆவி—ஆதியே

மெய்யை அறிந்து சொன்ன ஜோதி
 மேலோன் தன்னருளை மிகப்பெற்ற ஆவி—ஆதியே

அழியா அருள் பொறுமை கொண்ட ஜோதி
 ஆனந்த மாகவந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

குரைனிக் குலக்கொழுந்தே ஜோதி
 குபிரை அகற்ற வந்த ஆவி—ஆதியே

நாடி வருபவர் எங்கள் ஜோதி
 நல்ல ஈமான் கொடுத்தருள்வாய் ஆவி—ஆதியே

இலங்கும் மணிவிளக்கே ஜோதித்
 தீனோர் களைக்கார்க்கும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

முத்தில் உதித்த எங்கள் ஜோதி
எங்கள் ஹராமத் தான ஆவி—ஆதியே

இருபத்தே முகூர மறிந்த ஜோதி
இருதயம் அறிந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

மௌனத்தி லிருக்கும் நல்ல ஜோதி
மார்க்கம் அறிந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

ஆதி முதலில் வந்த எங்கள் ஜோதி
ஆஹிறத்தில்த் துவாக் கேட்கும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

காரணக்கண் மணியே எங்கள் ஜோதி
கருவுக்கும் உருவுக்கும் உபதேசிக் கவந்த ஆவி—ஆதியே

வழியைக் காட்டி வைத்த எங்கள் ஜோதி
ஆதிவர லாற்றைக் காண்பித்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

ஆதிமுத் தொளிவாய் வந்த எங்கள் ஜோதி
அஹுமது றகூல்நபியாய் வந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

முச்சுடர் ஆகவந்த எங்கள் ஜோதி
முதலோன் திருத்தூதராய் வந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

காணக் கிடையாத எங்கள் ஜோதி
கரைசேர்க்க வந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

முத்தே வைரமே பச்சை பவளமாய் வந்த ஜோதி
எங்களை முன்னின்று கார்த்திடும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

தினோரைக் காத்திடும் எங்கள் ஜோதி
திறமான ஈமானை தந்திடும் எங்கள் ஆவி—ஆதியே

பாராமல் இருந்தாக்கால் எங்கள் ஜோதி
உங்கள் பாதத்தை எப்போது காண்போமே எங்கள்
[ஆவி—ஆதியே]

மக்கம் தனில்உதித்த எங்கள் ஜோதி
மதினா மாநகரில் மறைந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

கவர்க்கத்தி லேஉதித்த எங்கள் ஜோதி
துய்யோ னருள்பெற்ற எங்கள் ஆவி—ஆதியே

பேரின்ப ஞானியெனும் புகழ்பெற்ற ஜோதி
பெரியோன் தெளவத்து கண்டஎங்கள் ஆவி—ஆதியே

ஆதி அறுசில் நாமங்கொண் டெழுதுஞ் ஜோதி
கலமும் பிளந்தெழுதப் பட்ட எங்கள் ஆவி—ஆதியே

மூவுலகங்களும் போற்றும் எங்கள் ஜோதி
முப்பொருளாய் வந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

சந்திரனை வர அழைத்த தெங்கள் ஜோதி
கதீஜா மணந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

தினை நிலைநிறுத்த வந்த எங்கள் ஜோதி
திறமையுள்ள ஹக்கன் புகழ்பெற்ற எங்கள் ஆவி—ஆதி

அனைவருக்கும் அன்பளிக்கும் எங்கள் ஜோதி
அசுஹாபிமார் மனமுவந்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

மன்னர் அபூபக்கர் மருகர் எங்கள் ஜோதி
ஆயிஷா மணமுடித்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

புறுக்கான் மகிமை அறிந்த எங்கள் ஜோதி
புண்ணிய ஆமினா ஈன்ஹிடுத்த எங்கள் ஆவி—ஆதியே

அமைந்தப் புறக்கினில் ஏறிடும் எங்கள் ஜோதி
அண்ணல் றகுமான் அனுப்பிய ஜிபிரில் அழைத்திடும்
[ஆவி—ஆதியே]

ஆதி இடம்போய் வசனித்த எங்கள் ஜோதி
அப்துல்லா நெற்றியில் வந்துதித்த எங்கள் ஆவி
[ஆதியே]

கோர்வை கோர்வையாய் பாலம் தினில்கொண்டு
[சேர்த்திடும் ஜோதி]
சூர்ஆன் யாவையும் அறிந்துகொண்ட எங்கள்
[குருவே ஆவி—ஆதியே]

புலம்பல்

ஆதீதாளம்

ஆதியே என் தன் அனாதியே
என்னை அழைத்திடும் ஜோதியே
பாரும் என்னையே அழைத்திடும் ஜோதியே
பாராது இனிமேலும் இருந்தால் இந்தப்பாவி
என்ன செய்வேன் நாதா

அற்ப துனியாவில் அமைத்து வைத்தாயே
அண்ணல் றகுமானே ஜோதி மனோ
பேதை எனையே அழைத்து என்னைப்
பேய்போல் உளற வைத்தாயே என்குருவே
சற்குருவே இன்றுவாரும் என்குறை தீரும்
இன்பம் தாரும் ஆதி அருளே ஜோதியே
அருமை மிகுந்த என்குருவே அண்ணல்
அரசினில் அமைந்த முறியித்தீனே
காதிறே தஸ்த ஹீறே கண்மணி முறையதீனே
கல்பது வருந்தும் வேளை கார்த்திடும் கண்மணியே
கருணை தந்தெனே ஆளும் ஐயா முறியித்தீனே
தாய்தந்தை என்றும் குருஎன்றும் உமையல்லாது
வேறு யாரும் இல்லை தஸ்தஹீறே ஒளியே நாயகமே

தங்கள் பாதத்தைத் தாங்க தயங்கி இருக்கிறேன் குதாபே
ஒளியே, தாயில்லாப்பிள்ளையைப்போல் தயங்கி இருக்கிறேன்
நீரே என் தாயும் தந்தையும், நிச்சயமாய்க் கருணை தாருமையா.

குதாபே முறியித்தீனே:

நானம் ஆதி (சதுர்ச்சாத்தி திருமுடல்)

நீயே துணை செய் வாயே—என்குருவே
முறையத்தீனே—நீயேதுணை

உன்னை நம்பி இருந்துஉயிர் வாழ்ந்தேனே
உன்மை அறிந்த முறையத்தீனே—நீயேதுணை

உன் பாதார விந்தமது ஆதார மாகநம்பி
நானே உனை நம்பினேனே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

ஏழைமிஸ்கின் நான்வாடி மனம்நொந்து
தேடிமனங்கலங்கி நாடுகிறேன் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

மண்ணை நம்பிக் கொண்டும் பெண்ணைப்பிடித்துக் கொண்டும்
தொல்லைப்படுகிறேனே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

சிந்தை தெளிய அருள்
செய்வாய் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

தினே தெளிந்த இன்பத் தேனே
உமதருளை தானே நம்பினேனே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

கண்டுஉம தருளைக்கொண்டு ஜெகந்தனிலே
தொழுதேன் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

சீராக ஹரிபுக்குள்ளே பூராக நானறிந்தும்
நேசசிவரஷம் அருள்தாராய் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

இத்தாரணிக்குள் ஒளிமுத்தே எனத்திகழும்
தினே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

துன்பங்களைத்திடும் பேரின்பங் கொடுத்தருளும்
தினே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

குருநபியின் கோத்திரம்என திருகண் நேத்திரம்
எனக்கருளும் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

பாத்திமா ஈன்றிடும் பஸ்பமே புஸ்பமே
பாலன் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

சித்தி முத்தியான ஜெயஒளியே
ஷேஹே முறையத்தீனே—நீயேதுணை

சீனிஉடனே கனிதேனும் கலந்தகவை
தானேதருவாய் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

காலை முழுவதும் என்வேலை தொழுவதை வேலை
அறிவீர் முறையத்தீனே—நீயேதுணை

முறையதீன் ஆண்டவார்மேல் கண்ணி

அழகுணி கண்ணி மெட்டு

கண்ணிகள்

பட்டபட்ட பாட்டை யெல்லாம் பாழாக்கி
என்னுடைய கட்டை அழிவதற்கோ கைவிட்டீர் இவ்வேளை
எட்டாக் கனியதற்கு இச்சை கொண்ட மாவிடர்கள்போல்
கொட்டாவி கொள்வதற்கோ விட்டீர் முறையத்தீனே
என்னைப் பிடிப்பதற்கு இசுரூயில் வந்திடுமுன்

உன்னைத் தெரிசித்து நின்னருள் பெறுவதெக்காலம்
வெந்தழலி லென்னைவைத்து வேகவைத்து நீரிருந்து
செந்தழலிற் போற்றிடவோ செய்திர் முறையத்தினே
சொந்தமென்று நான்நினைந்து துடித்து பதைபதைத்து
பந்தத்திலே கிடந்து பாழ்படுகின்ற பாதகனை
வந்துஎன்னை ஆளுமையா வள்ளல் இறகூல் பேரறே
இந்தவேளை வந்திடுவாய் என் குருவே முறையத்தினே
தூண்டிலிடும் ஆட்டுகின்ற சூட்சியிலே நான்விழுந்து
மாண்டு மடிந்திடவோ வைத்தீரோ முறையத்தினே
கூடிமணம் பெறவும் கூமீமே எனவறிந்தும்
வாடிப்ப தாம்பெறவோ வைத்தாய் முறையத்தினே
சேட்டை யெல்லாம் விட்டொழிந்து செத்த பிணம் போற்
[கிடந்து]

வாட்டம தடைந்து வதைபடும் பாதகனை
பார்த்தருள இந்நேரம் பார்தனினே என்குருவே
யார்த்தி விடவே வருவீர் அண்ணல் முறையத்தினே
என்னகுற்றம் செய்தாலும் என்பிழையை நீ பொறுத்து
தன்னடியில் சேர்த்துத் தற்காத்துக் கொள்ளுமையா
விண்ணும் மண்ணும் நிறைந்த மேலோன் பொருட்டாலே
கண்ணானே உண்மை சொன்னேன் கௌதுமுறையத்தினே
கோடானு கோடிகொலை பாவம் செய்த பயல்
தேடாமல் தேடி திகைக்கும் சிறுவன் என்னை
பாடாமல் பாடிடவும் பாடும் முறையத்தினே
என்குற்றமெல்லாம் விட்டொழிந்து குருமொழியைத்தான்பாடி
வாட்டமில்லானோடு மகிழ்ந்திருக்க நானாடி
தேட்டமொன்றுமில்லான் திருஷ்ணியான் வல்லவனை
தேடியான் அருள்பெற சிந்தைதனில் வாருமையா

பன்னிருவர் நெடிவாகிய விருத்தம்

ஆதியே குதாபே கௌதே ஆஷிக்கே சிரோன் மணியே
நீதியே நிறைந்த வாழ்வே நிராமய மாள செய்குணியே
சோதியே சுடரே மணியே சூக்ஷமே காதீதே தஸ்தகீதே
கண்மணி முறையத்தினே

கல்பது வருந்தும் வேளை கருணைதந் தாளுமையா
கௌது முறையத்தினே

சிந்தை தெளிய அருள்தரும் ஆதிபுகழ் ஒளிநாயகமே
அருள்புரிவீர் முறையத்தினே

காரணக் கண்மணியே கல்புகளைந்தகனியே கவலைதனைத்
தீர்த்து கருணைதந்து ஆளும்முறையத்தினே

அண்ணல்ஒளியே உம்மைநான் அனுதினமும் நாடி தேடினேனே
அருள் புரிவாய் முறையத்தினே

இன்பத்தின் கல்பதற்குள் இருலோகமும் விளங்கும் ஒளியே
சுடரே சுடர்ஒளித் தீபமே அருள்தாருமையா முறையத்தினே

என்றும் இன்றும் எங்கும் நின்று துலங்கும் தேனே பாஹே
தெவிட்டாத அறிவினின் பேரின்பமே முறையத்தினே

ஒளிவதனில் நின்று முழங்கும் விளங்கும் துலங்கும் இலங்கும்
தாரும் முறையத்தினே

தேவர்கள் முதல் மூவர்கள் யாவருக்கும் உங்கள் திருப்பாதார
தெரிசனமே அரண்முறையத்தினே

என்உடல் உயிர்பொருள் ஆவி இந்நான்கும் எண்ணி என்
உள்ளத்தால் காணிக்கைதர இன்பஉறுதி
கொண்டேன். ஏற்றிடுவாய் உந்தன் பாதமதில் என்இதய இன்ப
பாதுஸா முறையத்தினே

தாளம் ஆதி

தீயானமே

மாதா பிதாவும் நீயே மனம்பொறுத்து
ஏழையைக் காராயோ

தெரிந்தும் தெரியாமலும் நான் செய்த பிழை
பொறுத்து காரும் உன்கண்ணால் பாரும்
கனிதிரும் அருள்தாரும் முகம்பாரும்

— மாதாபிதா

மண்ணில் மனம்வைத்து காருமையா
மௌன குருநாத சிங்கார மாமோகன
மனோகர ரூப சிங்காரனே

— மாதாபிதா

தேடித்தேடி அலைந்தும் வாடிவாடி நொந்தும்
திசை தெரியாமலேமயங்கினே னின்றும்
காரண மெய்ப்பொருளே கனிதீர என்முன்னேவா

— மாதாபிதா

பாரா முகமாயிருந்தால் பாவிநான் என்செய்வேன்
கூவி அழுது உம்மைத்தேடி வருந்துகின்றேன் என்குற்றம்

பொறுத்து மனம்கிட்டே இரங்கிவந்து சற்றே ஆறுதல்
சொல்லுமே அய்யே — மாதாபிதா

கருணைக்கடலே சோதிருபனே அலங்காரனே
மகா அதுதாபனே மானின்பிணை நின்ற தீரனே
அலங்கார ஓய்யாரனே — மாதாபிதா

கூத்தில் வேஷம் போட்டது போல் நாளைஎனைய ழித்து
விடுவாயே
ஐயையோ நான் அதை அறியாத பேதையானேன் அழுகிறேனே
இப்பதானே
ஆதரிப்பாய் அருள்தருவாய் அன்புடனே என்சேர்ப்பாய்
— மாதாபிதா

ஆதி முதலினில் அவ்வலில் தோன்றினேன் அந்நாளே அறிந்து
வந்தேன்
அன்றே உனது மாமலர்த் திருப்பாதங்கண்டு மகிழ்ந்தேனே
உந்தன் திரு அடியில் சேருமையா — மாதாபிதா

இரகம்: ஆனந்தபைரவி

பல்லவி

சொல்லத் தொலையாத இன்ப இறைவனை
தொடர்ந்திட வாருங்களே என்பிறவிகளே
தொடர்ந்திட வாருங்களே

1. துன்பந் தொலைத்துவிட்டு பேரின்பவளி நடந்து
தொடர்வினை படர்வினை தொலைத்துவிட் டேகுபோம்
எல்லாப் பிழையும்விட்டு கர்த்தன்தனை அடைபோம்
[வாருங்கள் (சொல்லத்)]

2. ஐயையோ என் சொல்வேன் இந்த உலகினிலே
[என்பிறவிகளே ஏமாற்றமடைந்து வாழ்வோரே
காலன் ஓலைவந்து கைப்பற்றும் போதினில் கவனையில்
[அழுவார் கோடானு கோடி
கைவிட்டு மறைவாரே இவ்வுலகைக் கைவிட்டு மறைவாரே
(சொல்லத்)]

3. கட்டைப்பனை வடிவாய் குட்டிமலை போல் நிறைவாய்
காலத்தைக் கழிக்கின்ற இந்தக் கடைகெட்ட பிறவிகளை
மட்டித்தனமாய் உண்டு கெட்டித்தனமாய் வாழ்ந்துவரும்
இந்தக் கேவலப்பிறவிகளை என்னதான் சொல்வேன் இனி
(சொல்லத்)

4. கட்டைப் பனைக்குள்ளே காயும் பூங்கனியும் உண்டு
திட்டமாய் பாருங்களேன் என்பிறவிகளே மட்டில்லா
[மாணிக்கத்தை
கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு சித்தி அடையுங்களேன்
[என் பிறவிகளே
இறைவன் முக்தியை தொடருங்களேன் என் பிறவிகளே
(சொல்லத்)]

பூரிகல்யாணி

தாளம்: திரிசரகம்

மானிட ரென்று வந்தோரே மண்மேல்
எத்தனை நாளிருப்பீரே சொல்வீரே — மானிடர் என்று
ஏன்காணும் உனக்கிந்தப் பாடு அதை எண்ணி
அறிந்து நிசும்தனைத் தேடு — மானிடர் என்று

கட்டைப் பனையிந்தக் கூடு அங்கே
காயும் பூங்கனியும் கலந்திடும் பாரு — மானிடர் என்று

வெட்டை வெளி அந்த வீடு அதை அறிந்துமே
நீ கண்டு தேடியே பாரு — மானிடர் என்று

எத்தனை நாளைக்குங்கள் வாழ்வு
அதனை எண்ணுது விட்டாலே வரும் பெருந் தாழ்வு
— மானிடர் என்று

பத்திப் பிடித்த தோர்பிடி மண்ணு அது
பாழா யழியுமுன்னே பரமதைத் தேடு — மானிடர் என்று

தன்னை அறிந்துநீ பாரு
தரணியே தலைவன் அருள்தனைத் தேடு — மானிடர் என்று

மட்டில் அடங்காத பொருளை
நீ மனம் வைத்துத் தேடினால் மகிழ்ச்சி பெறலாமே
— மானிடர் என்று

கருட்டி

தாளம்: திரிசர ஏகம்

அன்பு கசிந்துருக எத்தன் ஆனந்தப் பேரொளியே
எங்கும் இருப்பவரே இனியென் கல்பிலமர்ந் திடுவாய்-அன்பு

என்னை அலங்கரித்தே இருந்த நாளெல்லாம் அலைந்திட்டேன்
உன்னை அலங்கரிக்க உணர்ந்த அன்றே உயர்ந்த இன்பங்
[கண்டேன் —அன்பு]

மண்ணை மறந்தேனே மடவாள் தன்னை மறந்தேனே
பொன்னை மறந்தேனே புவியில் உன்னை நினைந்தேனே—அன்பு

கண்ணுமே நீதானே கருணைநிறை மலரும் மணமும்
உயர்ந்த குணமும் விரிந்தபொருளுமாய் வருவோனே—அன்பு

உள்ளம் கசிந்துருகி கருணைவெள்ளங் கரைபுரள
களளம் அகன்றதுவே எனது மனக்கண்ணில் நிலைநின்றதுவே
—அன்பு

எங்கும் நிறைந்த பொருளை மனம் ஊன்றித்
துதிப்பாயேல் மனக்கல்லும் கரைந்திடுமே உமக்குக்
காட்சியும் தந்திடுமே—அன்பு

ஐந்துநிலை மாடந்தனைநீ ஆராய்ந்து அறிவாயேல்
கொஞ்சி வினையாடவே குருவுங்கூட இருப்பாரே —அன்பு

ஏணிப்படி கண்டுநீயும் ஏறிநடப் பாயேல்
காணிக்கை யாகவுமே உனக்குக் காட்சி அளிப்பானே—அன்பு

அங்கம் இளைப்பாற அருளில் ஆனந்தத்தேன் ஊற
யருகிக் களையாற எனஅகிந்தை துயர்திரும் —அன்பு

ஓசை மணித்தீப ஒளியை ஒதிஉணர் னேனே
காட்சி அருள்வாயே என் கண்மணி நாயகமே —அன்பு

முத்துப் பதக்கமுடன் என் அகக்கண்முன் நின்ற நாயகமே
நித்தம் அருள்செய்வாய் என் தித்தித்த தாய்அஹமே
—அன்பு

தங்கத் திருநபியே தரணி எங்கும் நிறைந்தகோவே
பங்கப்படா மலென்னை இந்தப் பாரினில் காத்தருள்வீர்
—அன்பு

23800

இத்துத்தான் காய் இராகம்

தாளம்: ஆதி

வாரும் வாரும் நாம் எல்லோரு மொன்றாய்
வழிகண்டு நடப்போமே
கூறும் கூறும் நாம் குறும்பெல்லாம் விட்டு ஒழித்து குணங்
கொண்டு நடப்போம்— வாரும் வாரும்

பாழுமலகில் பாவத்தை விட்டுப் பாங்காய் நடந்திடுவோம்
இனிநாம் பக்தி அறிந்து முக்தி அடைந்திடுவோம்
—வாரும் வாரும்

ஆதியை அறிந்து ஜோதிக்குள் நுளைந்து அன்பாய்
வழிநடந்து
சீராய் வருமே நன்மைப்பட்ட டோலை சிறப்புடன்
நாம் அடைந்து —வாரும் வாரும்

எங்கும் நிறைந்த தங்கப்பொருளை இன்பத்தில்
[நாம் அடைந்து
தக்கப்பெருமைகள் மிக்கப்புகழுற்ற தம்பிரானிடம்
செல்லுவோம் — வாரும் வாரும்]

மண்ணில் விழுந்து கண்ணீர் சொரிந்து மயங்கிடாமல் நின்று
விண்ணைப் படைத்தவன் தன்னைத்தேடி மேலோன்
அருள்நாடி — வாரும் வாரும்

பொன்னும் பொருளும் பெருமையுமுண்டாம் புண்ணிய
[ஐதனிடம்
அங்குசென்றால் தருவான் சென்னை நகரான் திருஒளி
ஆனவனும் — வாரும் வாரும்]

போனால் கிடைக்கும் பொன்னும் பொருளும் பெண்மணி
[ஆண்மணியே
போகும் வழியை அன்பாய் அறிந்துசென்றால்
பொக்கிஷமும் கிடைக்கும் — வாரும் வாரும்]

குரு சொல்லும் வழியை அன்பாய் அறிந்து மகிழ்வுடன்
[கேட்டிடுவாய்
மண்ணிலே உள்ள மானிடர் யாவையும் மன்மதிலே
ஒன்றாக சேர்த்து — வாரும் வாரும்]

எல்லா உயிரும் தன்னுயிர் போல இன்பத்தில் எண்ண
[வேண்டும்
பொல்லாத பொய்யும் கொலையும் களவும் விட்டு
குணமாய் இருக்கவேண்டும் — வாரும் வாரும்

பொருமைப் பேயை மனதினில் புகுதவிடாமல்
[விரட்டி அடிக்கவேண்டும்
பொறுமை என்னோரும் வல்லமையில் பெரிது புண்ணியம்
செய்யவேண்டும் — வாரும் வாரும்

எல்லா உயிரிலும் இருந்திடும் நாதன் இன்பங்
[கொடுப்பவனும்
அன்னைதந்தைபோல் அருமையும் பெருமையும்
அன்பாய் தருபவனும் — வாரும் வாரும்

மண்ணை நம்பியே மதிமோசம் போய் மனம்
[நொந்து வாடாதே
என்றும் இறைவன் இருக்கிறான் பார் இன்பத்திலே தேடு
—வாரும் வாரும்

நம் ஒக்கப் பிறந்தவர் யாவரும் கூடி ஒன்றாய்
[போய்விடுவோம்
என்றும் பெரியவன் இருக்கின்றான் பாரும் இன்பத்திலே
தேடும்—வாரும் வாரும்

காட்டுக்குள் இருக்கும் கூட்ட நரிகள் கட்டிப்பிடித்துக்
[கடிக்குது பார்
விட்டுப்பிரிந்து விரைந்தும் ஓடியே வாரும் — வாரும் வாரும்
நான்கு திசையிலும் நாகங்கள் போலே நஞ்சு வைத்திருக்
[கும் அஞ்சிடவேண்டாம்
நாதனை எண்ணி அன்பு செய்யவே நஞ்சு முறிந்து ஓடிடுமே
—வாரும் வாரும்

பஞ்சமபாதகம் ஐந்தையும் விட்டு பாங்காய் வழி நடந்து
கர்த்தா பெரியவன் கிருபையைத்தேடிக் கலந்துமே
போவோமே—வாரும் வாரும்

பத்தையும் விட்டுப் பறந்துபோவோம் வாருங்கள் பச்சை
[நிறங்காண
பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு சித்தத்தின் ஒளியை முத்தி
அடைந்திடுவோம்—வாரும் வாரும்

வெட்ட வெளியைக் கண்டு பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டு
முத்தியைத் தேறுமடி ஞான பக்தியைத் தேடுமடி
—வாரும் வாரும்

சூன்தபரவி

எட்டுமறிந்த வன்டி அவன் மட்டிலடங் காதவன்டி
பத்திப் பிடித்துக்கொண்டால் ஞான முக்தி கிடைக்குமடி
நம்மல் சூதுமறிந்த வன்டி எங்கள் ஊரு மறிந்தவன்டி
பேரூ மறிந்தவன்டி அவன் பேச்சி லடங்காதவன்டி
அறிந்துமே பாருமடி அவன் பாதமடைந்திட வாருமடி
மண்ணிலும் விண்ணிலுமே அவன் எங்கும் இருப்பவன்டி
மாவிடர் புறக்கண்ணிற்குத் தெரியாது மறைந்து இருப்
[பவன்டி

சூதுவாதுகளை அறிந்துமே இருப்பான்
உந்தனைச் சூட்சிய மாகவே அடித்துமே யிழப்பான்
அறிந்துவாருமடி அவன் பாதம் அடைந்திடப்போவோமடி

குருவின் புகழ்

ஆதியொளியில் வந்த	குதுபே
அகுமது றசூல்பேரர்	குதுபே
அபுசாலி தவத்தால்வந்த	குதுபே
பாத்திமா யீன்றெடுத்த	குதுபே
ஹக்கனருளைப் புகழ்ந்த	குதுபே
திருக்கடல் மணியான	குதுபே
எனக்கருள் செய்யும்	குதுபே
எங்களதுயர் நீக்கிடும்	குதுபே
பகுதாத்தில் வாழுமெங்கள்	குதுபே
ஆதிபுகழ்ந்த எங்கள்	குதுபே
கொடியதேவைப் பிடித்தஎங்கள்	குதுபே
சங்கை குருவான எங்கள்	குதுபே
மெய்ஞ்ஞான சொருபரான	குதுபே

கிழவிமகன் வரவழைத்த குதுபே
மலடுதீர்க்க வந்த எங்கள் குதுபே
எங்கள் மனக்கவலை தீர்த்த குதுபே
தருணத்தில் தயவுசெய்யும் குதுபே
நல்லபச்சை வைரமுத்தே குதுபே
மனமுவந்த குரு எங்கள் குதுபே
இன்றுவந்து குறைதீரும் குதுபே
முஹையதீன் அப்துல்க்காதர் குதுபே
பகுதாதுஷேகு சுல்த்தான் குதுபே
முஹையத்தின் றலியல்லாகு குதுபே

இராகம் காரி

தாளம் ஆதி

அண்ணலே உன்னிருதான் எண்ணியே ஏழைநெஞ்சம்
மண்ணிலே நான் படுத்துயர் என்னதான் சொல்வேன்ஐயா
—அண்ணலே

பொய்யுலகி லேபிறந்து மெய்மைக ளெலாம்மறந்து
துய்யவலையில் உள்ளது மெய்யக மதேவருந்தி
ஐயனே உன்பதத்தை எண்ணியே நான்துதிக்க—அண்ணலே

தையலர்கள் கூட்டுறவும் பொய்யர்களின் செய்கைகளும்
பேயுலக வாதனையை நாயகமே நான்நினைக்க
ஐயையோ என்னிறைவா பொய்யப்பா இவ்வுலகம் வையப்பா
உன்னருளே—அண்ணலே

முல்லைநக மாதர்களை தொல்லைசெய்ய வேநினைந்து
செய்வீனையும் குனியமும் பாழ்வினையு மேபுரிந்து
கொல்லவே அதையறிந்து சொல்லவோ அருள்புரிய—அண்ணலே

பாழ்வயிறை யேநிரப்ப பாவமது பானமுண்டு
காமவெறி யேமிகுந்து காதலினால் மாதர்களை
காலிலே தான்விழுந்து கெஞ்சுநீர் அறிவழிந்து—அண்ணலே

எப்போது மிருப்பமென்று தப்பிதம தாய்நினைந்து
பண்டைவினை கொண்டுள்ளது கண்டபடி யேநடந்து
[கொண்டதால்
வந்ததுன்பம் கண்டுநீ ரருள்புரிய —அண்ணலே

மாதவமே புரியும் ஞானி உள மேவருந்த
சீறும்புலி போல்விழுந்து மீறுமொழி யேபகர்ந்து கொள்கவோ
தீநரகில் வீழ்கவோ அருள்புரிய —அண்ணலே

ஆலைமீ திலேகரும்பு போலுடல மேநகங்க
வீரமான சூரிகொண்டு நேரேநேரே யேபிளந்து
வீசுவார் என்னுடலை பாசமே தானெறிந்து—அண்ணலே

ஹக்கனருள் கொண்டுலகில் மிக்கபுகழ் தான்படைத்து
ஆதரவ தாய்வருந்தி யாமுமுமை யேவணங்கி
மிக்க வுணப்புக்கழ தக்கவா முத்தொளியை—அண்ணலே

பத்திமை ங்டைந்துமனம் முத்திபெற வேநினைந்து
ஆதமுடைய மக்க ளனைவருமே ஒன்றுகூடி
நித்தமு முனைத்துதித்துத் தத்துவ நிலையுணர—அண்ணலே

நியர்களு டல்முறிந்து தீநரகில் வீழுவென்று
பாத்திமுத்து நேத்தியுடன் கோர்த்தணைத்த பேரொளியை
காணவேகண்ணிறைய வேணதெல்லா மொழிய—அண்ணலே

காரி

தாளம் ஆதி

பல்லவி

நாட்டை மறந்துவிட்டு வீட்டைத் துறந்துவிட்டு சேட்டை
ஒழித்து விட்டு வாட்டமில் லானொடு போவோம்

மண்ணை மறந்துவிட்டு கண்ணைத் திறந்துகொண்டு
கண்ணபிரா னொடு போவோம்—நாட்டை

உற்று உணந்துபாரும் சற்றே யறிந்துபாரும்
உண்மை யறிந்துநாம் போவோம்—நாட்டை

காட்டுக் குரங்குகளும் சேட்டையுட னொன்றுகூடி
நல்லவழி தனைமாற்றும் நகைத்துப்பரி காசம்பண்ணும்
அந்த பொல்லாக் குரங்கைவிட்டு வாட்டமில்லா னொடுபோ
வோம்—நாட்டை

அது வீட்டுக்குள் ஒன்பது ஓட்டை அது வேளியே
பேசிடும் மகிமையின் கோட்டை அந்தப் பொல்லாக்
குரங்கைவிட்டு வாட்டமில் லானொடு போவோம்—நாட்டை

அந்தக் குரங்கு மார்க்கமறிந் தேனென்று சொல்லும்
மகானு நானெயென்று சொல்லும் பேச்சிலெல்லா மறிந்தே
னென்றுசொல்லும் அந்தப் பொல்லாக் குரங்கைவிட்டு
வாட்ட மில் லானொடு போவோம்—நாட்டை

அது செய்வ தெல்லாம் குரங்குச் சேட்டை அது
நடத்தை எல்லாம் பெரும் பாவத்தின் மூட்டை அது
பேசிடும்பெரு

ஞானம் அந்தப் பொல்லாக் குரங்கை விட்டுவாட்டமில்
லானொடு போவோம்—நாட்டை
காட்டுக் குரங்குக்கு மேலாம் அது வீட்டுக்குரங் கென்றும்
பேராம் அது கஞ்சாவுடன் கள்ளங் கலந்துமே குடிக்கும்
கடுங்கொலை

செய்யும் அந்தப் பொல்லாக் குரங்கை விட்டு வாட்டமில்
லானொடு போவோம்—நாட்டை
நலங்கண்ட பத்தினிப் பெண்களை நாட்டுவேசியென்று சொல்லும்
யானே கண்டேனென்று சொல்லும் அந்த மானங்கெட்ட
குரங்கைவிட்டு வாட்டமில் லானொடு போவோம்—நாட்டை

ஏன்குரங்கே உனக்கிந்தக் கேடு நாளை யெண்ணி ஒருவ
னிருக்கிறான் பாரு பொய்யினால் உமக்கு வரும் கேடு
அந்தப் பொல்லாக் குரங்கைவிட்டு வாட்டமில் லானொடு
போவோம்—நாட்டை

சேட்டை செய்திடுங் குரங்கே உனது கூட்டமெல்லாம்
பாட்டம் பாட்டமாய் அழியப் போகுது உனதுபொய்க்
கூட்ட மெல்லாம் ஒழியப்போகுது உண்மை அறிந்துபார்
குரங்கே அந்த வாட்டமில் லானொடு போவோம்—நாட்டை

நல்லவழி யறிந்து போகும் மங்கையர்களை
நகைத்துப் பரிகாசஞ் செய்யாதே குரங்கே அந்தச்
சேட்டைக் குரங்கைவிட்டு வாட்டமில் லானொடு போவோம்
—நாட்டை

குரங்கிலையும் பெருங்குரங்கு கருங்குரங்கு குள்ளத்தனங்கள் கூடி
எல்லாத்துடன் சேட்டைகள் செய்திடும் குரங்கே
அந்தப் பொல்லாக் குரங்கைவிட்டு வாட்டமில் லானொடு
போவோம்—நாட்டை

பந்தவாணி

தாளம் ஆதி

பல்லவி

ஆதி ஞானியை அடைவாய்
அருள்பெற ஒருவழி கணமதி லறிகுவாய்—ஆதி
சேட்டைகள் செய்திடுங் குரங்கே உனைநான் சேர்ந்ததி

னால்வந்த விலங்கே திருவடிபெற
மனமுகந் தேவழி தெரிந்துமே நடந்திடு குரங்கே—ஆதி

மானிலப் பொருள்தனை மனதினில் நினைத்து
மாதவ ருளமதை வருந்திடக் கெடுத்து
தேடிய பொருள்தனைத் தெருவினில் விடுத்து

குடியிருந் திடுமந்தக் கோவிலை யிடித்து
பிரபஞ்ச மாயந்தக் காட்டினில் நுழைந்து
மிருள மிருள்கண்ணை விழித்தன குரங்கே—ஆதி

அண்ட புவனமுதல் கண்டவ ரில்லை மண்டலம்
யாவையும் கண்டன வென்றும் மதமுதற் சாதியில்
மாழ்கிறீ ரென்றும் மான மழியவுயிர் வாழ்கிறீ ரென்றும்
மகிழ்ச்சி யுடனிருந்து வாழுமோமென்னும் ஆணவத்தால்
பெருந்துயர் வருமென்றும் அதையறிவாய் மனக்குரங்கே
நீயென்றும்—ஆதியே

கள்ளக் கஞ்சா அபின் கலந்துமே குடித்தும்
காமத்தி னாற்பெண்கள் கற்மையு மழித்து
நாடுகள் சென்றுமே நாடகம் படித்து
கடின வட்டிகளுடன் பணத்தையும் சேர்த்து
காதக னாகிப்பின் பாரினில் வீழ்ந்தும்
அதட்டியும் பல்லைக் கடித்துமே காலன்
அடித்து இழுத்துச் செல்வா னறிகுரங்கே—ஆதி

நாடி இறைவனடி யாருடன்கூடி நலம்பெறவே
யவன் திருவடிநாடி ஆனந்த மாம்பெரும்
மோனத்தைத் தேடி அருளடைந் திடுவோமே யாவருங் கூடி
அன்புடை யோரே அறிவுடையோரே அருளுடையோரே—ஆதி

வீந்துஸ்தான் மெட்டு

தாளம் ஆதி

எங்கள் அண்ணல் நயமேல் பதம்

ஆவோம் ஆவோம் நம்சீருடை நயியை துதித்திடவாருங்கள்
ஆவோம் ஆவோம் நம்முகம்மது நயியை துதித்திட வாருங்கள்
—ஆவோம்

அண்ணல் முகம்மது முஸ்தபா நபியாம்
அனைவர்க்குங் குருநபியாம்—ஆவோம்

ஆதியருளைச் சோதியாய்ப் பெற்ற அண்ணல் நபியாமே
சோதி முஹம்மத் முஸ்தபாநபியே துலங்கும் நபியாமே
—ஆவோம்

அண்ணல் முகம்மது ஆதியின் தூதர் அமைந்திடும் நாயகமாம்
விண்ணிலும் மண்ணிலும் நிறைந்திடும் நபியைத் துதித்திட
வாருங்கள்—ஆவோம்

ஆயினும் யின்றிடும் அண்ணல் நபியை துதித்திட வாருங்கள்
ஆதியும் அருளும் அருமையும் பெருமையும் அடைந்திடும்
நாயகமாம்—ஆவோம்

சாதி மதமும் பேதமும் பாரார் தகுத்து நபிநாதர்
அனாதி யருளும் அமைந்திடுந் நாதர் அண்ணல் முகம்மதுவாம்
—ஆவோம்

உான்கு வேதமும் ஓதியே தெளிந்து நலம்பெற அவதரித்தார்
வானோர் மானிடர் யாவரும் துதித்திடும் வள்ளல் முகம்மதுவாம்
—ஆவோம்

சீரு மச்சாவில் செனித்திடவந்த சீமான் நபியுல்லா
எங்கள் பூமான் நபியுல்லா—ஆவோம்

தாளம் தீர ஏகம்

கும்மி மெட்டு (தன்னென்ன நானென்ன)

ஆதி முதலாக வந்தநபி எங்கள் அனைவர்க்குங் குருவாக ஆனநபி
சோதி மகுஸில் வந்தநபி துலங்க துவாவுமே கேட்கும்நபி
—தன்னென்ன

எங்கும் புகழ்ந்திடும் மாமணியே நல்ல இன்பம் பெருக்கிடும்
[கண்மணியே

துன்பங்கள் தீர்த்திடும் நவமணியே எங்கும் துலங்கிடும்
திருவொளியே—தன்னென்ன

வள்ளல்கிருபையைப்பெற்றகோவேமானம்பெருக்கிடும்நாயகமே
துள்ளி விளையாடுந் தாயகமே உள்ளம் பொங்கி விளங்கிடும்
நாயகமே—தன்னென்ன

உவென்றும் ஊவென்றும் சொல்லுமுறை யதையறிந்து பாராடி
கண்மணியே

சுயென்ற சொல்லை யிருதயந் தன்னிலே யெடுத்துக் கொள்ளடி
பெண்மயிலே—தன்னென்ன

நம்மைகொல்லுவ தென்னென்று பாருமடி யந்தக் குருவைக்
கண்டுமே தேறுமடி
என்சான் வீட்டுக்குள் பாருமடி அங்கு இன்ஸானைக் கண்டுதான்
கூடுமடி—தன்னென்ன

சொந்தக் கணவனைத் தெரிந்து கொண்டந்தச் சுருக்கின்னதென்
றறிந்துகொண்டு
பந்தத்தை விட்டு விலகிக் கொண்டு அதைப் பற்றிப்பிடியடி
ஞானப்பெண்ணே—தன்னென்ன

ஐந்து மாறையு மறிந்து கொண்டு அந்த ஆனந்த வீட்டை
தெரிந்து கொண்டு
அதுபியிந்து போகுமுன்னே பீடித்துக் கொண்டதைப் பேணிக்
கொள்ளடி ஞானப்பெண்ணே—தன்னென்ன

அண்ணல் நபிமேலே கொட்டுங்கடி நல்ல அருமையாகவே
—தட்டுங்கடி

இன்னு மழிவையே தேடுமடி அது ஏகப் பெருவெளி யாகுமடி
—தன்னென்ன

குத்து விளக்கையும்நாடுமடியந்தக்கூசுக்குள்ளிருக்குது தேடுங்கடி
சொந்த வீட்டிலேதான் பாருமடி அங்கே சுகமிருக்குது நாடுமடி
—தன்னென்ன

ஐந்தை யறிந்துதான்பாருமடி யந்த ஆனந்த வீட்டை யடையுமடி
உன்நெஞ்சை திறந்துள்ளே பாருமடி அந்த நிலையுங் கண்டுமே
தேறுமடி—தன்னென்ன

ஊசி நுளையாத வீடுமடி யதனுள்ளே இருக்குது பாருமடி
அதற்கு வாசலு மில்லை வழியுமில்லை யந்த வழிதிறந்து
நுழையுமடி—தன்னென்ன

பூட்டுங் கதவுமே யில்லையடி யதில் புகுந்து பார்த்தாற் றெரியுமடி
நாட்டுக் குரங்கதுள்ளேயடி அங்கேநத்திவிளையாடும்பாருமடி
—தன்னென்ன

உள்ளே சென்று துரத்துமடி அந்த உற்ற குரங்கை விரட்டுமடி
தன்னை யறிந்துமே தேருமடி அந்தத்தேனை அருந்திநீ
பாருமடி—தன்னென்ன

ஊமை யனுள்ளே யிருப்பானடி அவனுறவை பெற்றுக்கொள்
கண்மணியே
வண்மையாய்ப் பூசை முடித்துக்கொண்டு அவன் வலிமையைப்
பெற்றுக்கொள் ஞானப்பெண்ணே—தன்னென்ன

கல்புக்குள்ளால் அங்கு கண்ணடியாய் அது கண்ணுக்கடங்கா
வழகுடனே
உள்ளே கழுவி யுணர்ந்து கொள்ளுஅடி உத்தமியேயடி ஞானப்
பெண்ணே—தன்னென்ன

ஒன்பதும் மூன்றும் பன்னிரண்டடி அதன்உள்ளத் துணரடி
கண்மணியே
பத்தையும் தள்ளி யிரண்டையும் தேடடி பாங்கான பெண்ணே
மடமயிலே—தன்னென்ன

நாசிக்கு மேலா யிருக்குதடி அந்த நந்தியுருவுந் தெரியுமடி
உச்சிக்குங் கீழா யிருக்குதேடி அதற்கு நெற்றிக்கண்ணென்று
பேருமடி—தன்னென்ன

நெற்றிக் கண்ணது திறந்து விட்டால் நமக்கு நிகரேது சொல்லடி
கண்மணியே
அருசு குருசு கலமுமடி நல்ல ஆகாயம் பூமி கடலுமடி
—தன்னென்ன

சுட்டுக் கரியாக்கும் வல்லவனை நல்ல சுகமாய்க் காணலாம்
வாருங்கடி
எட்டுச்சுவர்க்கமும் தெரியுமடி அங்குஇருளின் நரகமுங்காணுமடி
—தன்னென்ன

மட்டிலடங்காத மானிடர் யாவுமேமண்டலமெல்லாம் தெரியுமடி
ஆதி ரஹ்மானும் காணுமடி நம்மல் அண்ணல் நபியுந் தெரியுமடி
—தன்னென்ன

நானே வழிகூட்டித் தான்நடக்கும் எங்கள் நாதர் நபிகூடப்
போவமடி
எல்லோரும் கூடியே வாருமடி நம்மல்இன்ப நபியுடன் போவமடி
—தன்னென்ன

நூலகம்

தானம் தீர ஏகம்

— ப த ம் —

நெஞ்சங் கரைகண்ட மரமக்கள் கரைசேரவே றப்பன்
இறை சொன்ன முறைபோக திறை வேறவே —நெஞ்சங்

திரையுல கெங்கும் வரும்முறை தங்கும்
திரையின்றி மறுவின்றி உரைகொண்ட நேர் —நெஞ்சங்

குறைகண்டு நெறுவிண்டு உறைகொண்டவா
ஒரு பரமண்டப் படியென்றும் வரங் கொண்டவா—நெஞ்சங்

கூடியே வேதங்கள்நாலிலுமே
குணங் கண்டவனவன் ஞானியாமே —நெஞ்சங்

அறிந்தவ னேபெரும் ஞானியாமே
அல்லாதவன் பெரும் பாவியாமே —நெஞ்சங்

கூறும் அறிந்தவன் மானிடனும்
இறைவன் குணங்கொண்டாலவன் தேவனாமே —நெஞ்சங்

நெஞ்சம் புகழுடன் தானடைந்தால்
நேசம் புகழுடன் அவன் ஆனந்தமாம் —நெஞ்சங்

மாமயிலும் ஆனும் பெண்ணுங் கூடி
மண்டலந் தன்னில் புகழடைந்து —நெஞ்சங்

ஆதி பரம்பொருள் நேசம் வைத்து
திரு அன்பாய் நடந்தவர் யோகியாமே —நெஞ்சங்

திருவாய் மருவாக வந்தவனும்
திரைகடல் யாவுமே காப்பவனும் —நெஞ்சங்

தாயின் வயிற்றுக்குள் காத்தவனும்
தயாபர னான இறையவனும் —நெஞ்சங்

மாணிக்க மாமணிஞானச் சுடரை
மன மகிழ்ந்துமே பாடிடுவோம் —நெஞ்சங்

காணிக்கை கொண்டுநாம் தேடிடுவோம்
அந்தக் கண்ணபிரானனை நாடிடுவோம் —நெஞ்சங்

ஊமையனைக் கண்டு தேடிடுவோம்
நம்மள் உள்ளமறிந்து தான் கூடிடுவோம் —நெஞ்சங்

சேட்டை எல்லாம் விட்டும் ஒழித்திடுவோம்
அந்தச் சென்னை நகராணை நாடிடுவோம் —நெஞ்சங்

ஆவி பிரியுமுன் தேடிடுவோம்
எந்தன் அன்னையைக் கண்டுதான் கூடிடுவோம் —நெஞ்சங்

சிந்தை மகிழ்ந்துமே பாடிடுவோம்
திருக் கண்ணினொளியைத் தான் தேடிடுவோம் —நெஞ்சங்

மண்டலமே சுவர்க்க மாணிக்கமே
என்னை ஆட்கொண்டருளிய நாயகமே —நெஞ்சங்

கரையென்றும் வழிதன்னைக் காட்டிக் கொடுத்தவா
கடைசி முடிவில் என்னை காத்திட வந்தவா —நெஞ்சங்

சோதி மணிவிளக்காக வேவந்தவா
தூய என்னுள்ளந் தன்னை யறிந்தவா —நெஞ்சங்

காட்டு மானுக்கு பிணையாக நின்றவா-பின்
காட்சி கொடுத்தெனை யாண்டிடும் நாயகா —நெஞ்சங்

சோதி யருள் தனைப் பெற்றிடும் நாயகா
துக்கம் பிடித்தவனைக் காத்திடும் துய்யவா —நெஞ்சங்

ஆதி முதலினில் முத்தாயுதித்தவா
ஆதிஅனாதி நபியாக வந்தவா —நெஞ்சங்

அல்லா விடத்தினில் பேசிடும் தூயவா
ஆயின வயிற்றில் வந்து உதித்தவா —நெஞ்சங்

நானே மகுஸரில் வந்திடும் தூயவா
நலமுடனே துவா கேட்டிடுந் நாயகா —நெஞ்சங்

ஆதி ரகுமானே அருள் பெருஞ் சோதியே
நீதி நன்மையுள்ளோரை நித்தமுங் காப்பாயே.

தாளம் ஆதி

அற்பதுனி யாவைநம்பி எப்போது மிருப்போமென்றும்
முப்பதுனாக ஒதியுமே மூடராகிரார்

ஆடிகள் வித்தைகள் செய்து ஆதரிக்கின்றார்
பணத்தைச் சேகரிக்கின்றார் —அற்பதுனி

1. கற்றகல்வி முறைஎல்லா மறிந்து கொண்டுங்
கள்ளுக் கஞ்சா அபின் கலந்து குடித்துக்கொண்டும்
எல்லைகடந் தேனென்றும் எண்ணத்தில் வைத்துக்கொண்டும்
எட்டாமலிபாவை எட்டிப்பிடித் தேனென்றும்
—அற்பதுனி

2. பற்பல விதமாகப் பணத்தை வட்டியிற் சேர்த்தும்
பாவ மூட்டையுங் கட்டி பள்ளி வாசலிற் சென்றும்
பக்கமிருந்து தக்பீர் கட்டும் போது பணத்தை
விட்டுவிட்டு வந்தோ மென்றும் உள்ளம் ஏங்கி
—அற்பதுனி

3. துற்சன வாசமெல்லாம் சொந்தமாகத் தான்பிடிப்பான்
மாலை மகிரிபில் மனம்வைத்துக் கள்குடிப்பான்
நாடு வீடுகள்சென்று நலமா யடியும்பட்டுக்
கூடிய கூட்டமெல்லாம் குறும்பாய் நடந்துகொண்டும்
—அற்பதுனி

4. வீடு மாடிகள் கட்டி மிகமிக செல்வம் பெற்று
கோடிகோடி ஆனந்தம் கூட்டுறவுகள் கட்டி
வீணருக் குதவிசெய்து வேடிக்கை யுடனிருந்து
நானே ஹக்கனிடத்தில் என்னதான் சொல்வாரையோ
—அற்பதுனி

5. மக்க மதினஞ் சென்று மகானென்று பேருங்கேட்டு
ஹக்கன் சொன்ன முறை அனைத்தும் மறந்துவிட்டு
சொத்துச் சுவர்க்க மெல்லாம் சொந்தமா யிருக்குதென்று
ஐந்து மறிந்தே நென்று ஹாஜியார் நானேயென்றும்.
(அற்பதுனி)

6. மிக்க புகழும் பெற்று ஹக்கனும் யானேயென்றும்
நானே ஆலீமென்றும் நரகஞ்சேர் வேடம்போட்டு
கூடியநசி ஹத்தைக் குணமாய்த் தருவேனென்றும்
ஆதி ஒளியென்றும் அல்லாவும் நானேயென்றும்
(அற்பதுனி)

7. தக்க புகழுடனே குட்டிச் ஷைத்தா னென்றுகூடி
தடல்புட லாகவேதான் தயிர்மோர்பால் நெய்யும்விட்டு
திடமான ஆலிம்கூட குணமாய் நசியத்துப்பெற்று
ஐந்து நேரத்தொழுகையை யடியோடே மறந்துவிட்டு
(அற்பதுனி)
8. ஹக்கன் மஹிரிபாவைக் கையிற் பிடித்தேனென்றும்
சுவர்க்கந் தனைக்குள் சுகமாயிருப்பேனென்றும்
இக்கட்டுக்கெடு மதியெல்லாம் மனதில் வைத்து
சுவர்க்கத்திற் குள்ளாக சுகமாய் இருப்பேனென்றும்
(அற்பதுனி)

விருத்தம்

எனது நண்பர்களே அன்பர்களே இறைவன் விசுவாசிகளே
கூடியே போவோம் வாரும் நம்மல் குரும்பெல்லாம்
விட்டொழித்து நாடி நலம்பெறவே நாமெல்லாம் மொன்று
சேர்ந்து

தேடி யலைந்தபொருளை நம் சிந்தையி லறிந்துகொண்டு
நாம் கோடி தவஞ்செய்தும் கொள்ளக் கிடைக்காத
நபியை நாமடைந்து போவோம்
நான்கு வேதத்திலுங்குறிநாடி எங்கள் பாவாமுறையத்தின்
அருளைத்தேடி

ஆதிமுதல் வந்த தந்தை தாய்தனை நாடி
தரணிதனில் வாடினென் நானே
நான்கு வேதத்திலும் அன்புத்தாயாகி யதைநா மறிந்தால்
தான் வருஞ்சோதி

ஞானமுறை யறிவா யுலகில்மனமே
அந்த நாதன் தனைத்தேடி அடைவாய் தினமே
மனமே வீணில் மமதை கொள்ளாதே
வீரியம் பேசி அலைந்திடாதே உலகில்
மமதையினால் வருங்கேடு மனமேஅதை அறிந்துமே பாரு

விருத்தம்

காண்பதும் அழிந்து போகும் காயமு மழிந்து போகும்
உண்பதும் அழிந்து போகும் இந்த உலகமும் மழிந்து
போகும்
வீண்பகல் போக்கா நெஞ்சே மேலவ னருளைப் பெற்றால்
நவமணி யுடைய சுவர்க்கம் நற்குடை யருளு வானே

அம்சத்தொனி

தாவம் ஆதி

நீயே துதிசெய்குவாய் நலம்பெற என் குருவை நீயே
துதிசெய்குவாய்
என்மனமே நீ நித்தமும் பதம் பணிவாய் என் சற்
குருவை
நித்தமும் பதம் பணிவாய்
ஆதியின் சோதிஅருள் அன்புடன் பெற்ற எங்கள் அண்ணல்
முறையத்தின்
ஏழைக் கிரங்கும் என்குரு முறையத்தினை நீயே துதி
செய்வாய்

ஆவி பிரியுமுன்னே உமை வந்து ஆட்கொள்ளும்
அண்ணல் முறையத்தினை துதிசெய்வாய்
ஒன்றாய் பலவாகி உபயமுகம் கடந்த ஞானசிகாமணியை
நற்குருவை பொற்பதத்தை நீயே துதிசெய்வாய்
உன்னுக்குள்ளும் என்னுக்குள்ளும் உறைந்திடும்
உள்ளும் புறமும் விளங்கும் ஓங்கும் மெய்ஞ்ஞானச் சுடர்
உத்தமக் குரு முறையத்தினை துதி செய்வாய்
அறிவுக்கு ளறிவாய் ஒளிவிற்கு ளொளிவாய்
உணர்வுக்கு ளுணர்வாய் தெளிவுக்குள் தெளிவாய்
திருச்சுட ரருளாய் தீனென்னு மயமாய்
திகழ்கின்ற குருவை நீயே துதி செய்வாய்

காறு

தாவம்: ஆதி

பஃதாதில் அரசசெய் தோரே ஞானப்
பதிபதம் தருவாய் சீமானே
சுருணகுணநீதி பூமானே-நித்தம்
சுகந்தருவாய் முறையத்தினை —பஃதாதில்

விண்ணில் பறக்கும் மாமுனியை காலில்
விழுந்து இறக்கச்செய்த ஒளியே
என்கண்ணுக் குகந்த மாங்கனியே
கருணை சிறந்த நவமணியே —பஃதாதில்

தருமா மகுல தீவில்சென்று தேவைத்
தயங்கக் கூசாவினில் அன்றுவிசுவாசத்
துடனையஜெய மென்னும் தீனை
வித்தை விதைத்து வைத்திர் இன்றும் —பஃதாதில்

பன்னிரண் டாண்டுக்கு முன்னங்கம் சேதப்
படுத்திய மீட்டிய தங்கம்
என்தன் கண்ணுக் குகந்த ஜெயசிங்கம் போத
முரசடித்த நபிரசங்கம் — பஃதாதி

சீராக ஹக்கனிடம் தவத்தை நல்வ
சிறப்புடன் பெற்ற நவஜனியேநீ
பரீட்ச முகமுடனே யிருந்தால் நடின்பாவி
என்ன செய்வேன் நாதா — பஃதாதி

என் கண்ணீர் சொரிந்து உமைநாட என்
கர்மம் எல்லாம் தொலைந்தோட
உன் காலைக் கண்டு பதம் பாட என்னைக்
காத்தருள்வாய் முறியித்தீனே — பஃதாதி

ஹக்கன் சொன்னகலிமா ஐந்தை நான்
மனம் தன்னால் அறிந்து கல்பதுவே
மிக்க புகழான எங்கள் நபிகுருவே உமக்கு பர
மானந்தமுட னேஸலா முரைப்போம் — பஃதாதி

அத்தர் புனுகு சவ்வாது மணம்
பரிமளத் துடனே தான் வீசும்
கண்ணு எங்கள் குருநபியே எனக்கு
காட்சி அளிக்கும் கல்பின் விளக்கே — பஃதாதி

பிரார்த்தனையின் புலம்பல்

எங்களின் நபியே இறகூல் நபியே
முகம்மது நபியே முஸ்தபா நபியே
மூமின்கள் யாவுக்கும் துலங்கிடும் நபியே
தூதர் நபியே துலங்கும் நபியே
ஆமினா ஈன்ற அண்ணல் நபியே
அகும்மது நபியே ஹக்கன் இடத்தில்
துஆ கேட்டிடு நபியே தூயநல்நபியே
குறைசிக் குலத்தில் உதித்திடு நபியே
மகுஸில் வந்து ஆண்டிடு நபியே
மங்கை கதீஜா மணவாளர் நபியே
எங்கள் யாவர்க்கு இரங்குநல் நபியே
இன்பங்கள் தந்து சேர்த்திடு நபியே

ஆயுசுக் கணக்குகள் அளவிலா நபியே
அண்ணல் முகம்மது முஸ்தபா றகூல்
சல்லல் லாகூ அலைஹிவ சல்லம்
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்
ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீன்

இராகம்: தோடி

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

இன்னுங் கருணை இல்லையா ஐயா
அறியேன் சிறியேன் தெரியேன் ஐயா

அனுபல்லவி

தேவர்கள் முதல்மாதவத்தவர் யாவருந்தொழும்
பதமலர்தனை நினைவொடுதொழ ஒருநொடிதனில்
வினையகலவே—இன்னுங்

சரணம்

நித்தமுமுன் திருவடிகளை நத்தினவர் குறையகலவே
இத்தினமே ஒருமொழிதனை உத்தமனே யருள்தருகுவீர்
முத்திபெற்று உந்தனடி நித்தநித்த யாந்தொழுது
தத்தித்தோம் திமிதிமியென தித்தித்த நபிமுகம்மதே
—இன்னுங்

தேடித்தேடி யுனைநாடி நாடி-முகம்
வாடிவாடி தவங் கோடிகோடி செய்தும்
ஒருநொடி தனில்வரு மிடர்களை அறுத்தெனதுள
திருளகலவே அருள் சுரந்திட ஓளிமிகுந்திட —இன்னுங்

கிளிக்கண்ணி

அண்ணல் ரகுமானை அகத்தில் அறிந்தவர்க்கு
இன்பம்பெருகு மடி கிளியே
துன்பம் தொலையுமடி கிளியே

அன்று மறிந்திருப்பான் அன்புவைத்தே கார்ப்பான்
என்றுமிருப்பவன்டி கிளியே
எங்கும் நிறைந்தவன்டி கிளியே

அன்னைதந்தை யானவன்டி அகமுமே ஆழ்பவன்டி
சொந்தக் கணவன்டி கிளியே
சோதி சொருபன்டி கிளியே

அண்ணல் முகம்மதை அன்பினாலே பிடித்து
கட்டியே கொள்வோமடி கிளியே
கடந்துமே வாருங்கடி கிளியே

எட்டாக் கனியென்று விட்டிடாமலே நின்று
கட்டி யணையுமெடி கிளியே
கண்ண பிரானையடி கிளியே

மட்டிலடங் காதவனைஹக்கன் தனைப்புகழ்ந்து
துக்கந் தனைத்துலையே கிளியே
மக்கந் தனையடையே கிளியே

கண்டு மனந்தெளிந்து கொண்டு கரைகடந்து
வண்டுபோல் போவோமடி கிளியே
வான வுலாவுமடி கிளியே

தொண்டர்க்குத் தொண்டனெனத் தொண்டுபல
செய்பவர்க்கு

என்று மிடும்பையில்லை கிளியே
ஏகறகுமான் கார்ப்பான் கிளியே

சாதிவழிக் கோட்டையிலே தண்டக்காரன் பேட்டையிலே
திண்டாட்டக் கோலமடி கிளியே
மன்றடிச் சேருமடி கிளியே

எத்தனையோ கோடிசென்மம் இருக்குமுலகத் துண்மை
அறிந்தவன் ஞானியடி கிளியே
அதையறிந்து தேறுமடி கிளியே

ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆளடிமை யாகுவதும்
தேடுவதும் ஓடுவதும் கிளியே
ஒருசான் வயிற்றுக்கடி கிளியே

முழுமுதலே நீதான்துணை முற்றுமென நீயே காப்பாய்
சற்றே யிரங்கிவந்து கிளியே
ஹக்கனே காத்திடுவாய் கிளியே

தவத்துக் கொருவரடி தமிழுக்கிருவரடி
சவத்துக்கு நால்வரடி கிளியே
தாரணி வழக்கமடி கிளியே

வீதியை விலக்கவென்றால் வீன்செய் லாகுமடி
புதியை யறிந்து கொண்டால் கிளியே
ணவமு மோடுமடி கிளியே

எண்ணுத எண்ணமெல்லாம் எண்ணத்தில் எண்ணிக்
கொண்டு
மண்ணில் உருளாதடி கிளியே
மயங்கி மடியாதடி கிளியே

கண்டு பிடிக்கும்வழி ஹல்பா லறிந்துகொண்டு
சென்னைக்கு ஏறுமடி கிளியே
திருக்கடல் தெரியுமடி கிளியே

கட்டப் பனைக்குள்ளாலே காயும் பூவுங் கனியுமுண்டு
திட்டமாய்ப் பாருமடி கிளியே
உச்சிக்கண் வாசலடி கிளியே

நாகிக்கு மேலையடி உச்சிக்கு கீழையடி
நெற்றியில் வாசலடி கிளியே
நேரே திறக்குமடி கிளியே

வாசல் திறக்கும்வழி வண்மையெல் லாமறிந்து
ஓசைகண்டு நீயுணர்ந்தால் கிளியே
உச்சிக்கண் திறக்குமடி கிளியே

உச்சிக்கண் தான்திறந்தால் உள்ளதெல்லாந் தெரியும்
பச்சை பவளமடி கிளியே
முத்து வயிரமடி கிளியே

இத்தனை யறிந்தாயானால் எங்கள் இன்பநபி வருவார்
சொந்தமாய்ப் பார்ப்பாரடி கிளியே
ஹக்கனே புகழுமடி கிளியே

மண்ணில் அழுந்தாமலே மனமே முழுவதிலும்
கண்ணடி யாயிருந்தால் கிளியே
காட்சி தெரியுமடி கிளியே

உன்னை யறிவதற்கு உபாயம்ஒன்று சொல்லுகிறேன்
தன்னை யறிதலடி கிளியே
தலைவன் தெரியுமடி கிளியே

கூண்டுக் கிளிவனர்த்து குளறித் திசியனிடால்
மாண்டு மடியுமடி கிளியே
மானிலம் துகைக்குமடி கிளியே

எட்டுச் சுவர்க்கமதை எண்ணி யமைத்தவன்டி
எங்குமிருப் பானடி கிளியே
எல்லா மறிவானடி கிளியே

ஹக்கன் சொன்ன தொழுகை ஐந்தும் மறந்துவிட்டு
சொர்க்கமே போவோமென்றால் கிளியே
சோலி யிருக்குமடி கிளியே

கண்ணில்லாக் குருடனடி கண்ணுள்ளின்று பார்ப்பவன்டி
வாயில்லா ஊமையன்டி கிளியே
உன் வாயறிந்து பேசுவான்டி கிளியே

ஞான மஃரிபாவை அறிந்துகொண்டேன் என்றுசொல்லி
வீணய்ப் பிதற்றுதடி கிளியே
விபரந் தெரியாமலே கிளியே

வட்டிப் பணம் கொடுத்து கெட்டு மடிந்துகொண்டு
உன் மொட்டந்தலை போகுமடி கிளியே
பல மோசங்கள் செய்ததினால் கிளியே

பணத்தையே நம்பிக்கொண்டு குணத்தைக் கெடுத்துக்
கொண்டு

பிணத்தையே காண்பாயடி கிளியே
கணக்கு அறியாமலே கிளியே

ஓதி யுணர்ந்தறிந்தும் உண்மை தனையுணர்ந்தும்
சாதிக்கெட்டுப் போனாயடி கிளியே
சமயமுங் கடந்தாயடி கிளியே

பொய்யுங் களவுஞ்செய்து புரட்டும் உருட்டும்செய்து
மெய்யாங் கபூருக்குள்ளே கிளியே
வெந்து எரிவாரடி கிளியே

ஐந்து கவிமாதனை உள் அன்பினால் சொல்வாயானால்
இன்பம் விளையுமடி கிளியே
இன்னல்கள் வாராதடி கிளியே

ஐந்து பொருளையுமே அன்பாய் அறிந்தாயானால்
சுவர்க்கம் உமக்கேயடி கிளியே
ஹக்கன் கொஞ்சப்பானடி கிளியே

தேடாத்திரவியத்தை தெகிட்டாத தென்னமுதை
தேடி யெடுப்பாயடி கிளியே
சென்னை நகரானையே கிளியே

மாணிக்க மாமணியை மதுஸரின் கண்மணியை
காணிக்கை கொண்டேனடி கிளியே
கண்டு பிடியுமடி கிளியே

எத்தனை நாளைக்கடி இத்துனியா வாழ்வுமடி
ஹக்கனை தேடுமடி கிளியே
அன்பினால் நாடுமடி கிளியே

எங்கள் குருநபியை எண்ணிஎண்ணி யேதுதித்தால்
துன்பங்கள் வராதடி கிளியே
சொகுசுள்ள ரெத்தினமே கிளியே

எங்கள் ரகுமானையே எண்ணியெண்ணி நீதொழுதால்
பந்த மகலுமடி கிளியே
பார்த்து மகிழ்வானடி கிளியே

எங்கள் குருநபிக்கு ஏற்றதொரு ஸலவாத்தை
நேர்த்தியாய் சொல்லுமடி கிளியே
காத்திட வருவானடி கிளியே

மங்கா தொளிபரப்பும் மகுடமணி மண்டபத்தில்
நீங்கா திருப்பானடி கிளியே
எங்கள் ரகுமானடி கிளியே

ஏழைவிடும் கண்ணீரை இமையாதறிந்து மெந்தன்
ஊழைத்தணிப்பாய் யெந்தாய் கிளியே
மூளை விறைக்குதடி கிளியே

கத்திக் கதறினாலும் கதிக்கயோசனை செய்தும்
பக்தி சிறிதுமில்லா கிளியே
பாவிதனை காப்பாய் கிளியே

எனக்குற்ற துன்பமதை எளிற்செல்வ ரில்லஞ்சென்று
கனக்க எடுத்துரைத்தும் கிளியே
மனதில் மதிப்பாரில்லை கிளியே

ஏனிந்த இழிவான இன்னற் தொழிலைச் செய்தாய்
நானிதற் கென்னசெய்வேன் கிளியே
நாதன்துனை போமென்பார் கிளியே

ஒக்கப் பிறந்தவர்க்கு ஒழியாதுற்ற ஆபத்தை
பக்கத்துணையாய் நின்று கிளியே
துக்கமதொழிப்பா யென்றால் கிளியே

அஞ்சாதே அண்ணுவென்று ஆபத்தை நீக்கவைப்பேன்
பஞ்சாய்ப் பறந்திடுவேன் கிளியே
பகரா தொழிந்திடுவார் கிளியே

உற்ற இடர்தீர்ப்பவன் ஹக்கன் வேலையாமென்று
முற்றத் துறந்தவன்சொல் கிளியே
முற்றிலு முண்மையடி கிளியே

நீவிட்ட வேலைதனை நினைவின்றி இயற்றாதற்கு
நானின்றிச் செய்யவென்றால் கிளியே
நாதன் செயல்தானடி கிளியே

மாயாவின் தோற்றமின்மை மாலின்றி யுணர்வதற்கு
வாயார வாழ்த்தவென்றால் கிளியே
வாலியின் வரந்தான்வேண்டும் கிளியே

நீடாழி யுலகத்தில் நீயும்உன் அருளும் வாழி
வாழிமெய் யன்பர்வாழி கிளியே
வாழிய ஹக்கனுமே கிளியே

பல்லி

ஞாலம் றியாமல் பேசாதடி
நான் வேறாய் நீ வேறாய் கூறுதடி
தீராவினை வந்து சாருமடி
அடிதேனே நீயறிந்து கொள்ளுமடி

அனுபல்லி

ஞான முனிவன்தன்னை நகைக்காதடி-நாய்போல்
குரைக்காதடி நாசமாய்ப் போகாதடி-நரகில்வீழாதடி
பொருமைப் பேய்பிடித்து திரியாதடி புறம்பேசாதடி
வீணில் மடியாதடி தழலில் வேகாதடி

—ஞாலம்

கோள்கள் சொல்லி குடியைக் கெடுக்காதடி-உந்தன்
குடும்பம் அடியோடு அழியுமடி மாயமருந்துசெய்து
வயிற்றில் செலுத்தாதடி அந்தவகைகண்டு இறைவன் உன்னை
எரிப்பானடி —ஞாலம்

நான்குதிசையிலும் நாகங்கள்போல் நஞ்சவைத் திருக்கும்
அஞ்சிடவேண்டாம்
நலமுடன் நடந்தபேர்களை குடிஅழித்திடுங் கூட்டம்
ஞானிமுனிவன் என்றபேர்களை நகைத்திடும் கூட்டம் —ஞாலம்

குனியம் செய்கிறதும் அவள்குதறிந்து குடியைக் கெடுக்கிறதும்
நாடியகிற பெண்களுக்கு நச்சுகுண் மருந்தை கொடுக்கிறதும்
பெண்கள் வராவிட்டால் பெல்லிவிட்டுக் கொல்கிறதும்—ஞாலம்

இன்னும் பேய்க்கூட்டங்களை ஏவுகிறதும்
இக்கட்டெல்லாஞ் செய்துகுடி கெடுக்கிறதும்
ஐயேர் இதுவென்ன உலகம் என் இறைவா

—ஞாலம்

பாமும் உலகினில் பாதகஞ் செய்வதெல்லாம்
பார்க்க முடியவில்லையே மனங்கொதிக்குதையர்
கோடிகோடி யானமக்கள் குழறித் தவிக்கிறார்களா—ஞாலம்

கொழும்புதமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

பாழும் குனியத்தால் ஐரந்தீவில் பரதவித்து மடிகுரர்கள்
வடதிசை கிழக்குத்திசை மாறிடும் மண்திசை
சூழ்ந்திடும் கடல்வினை அதை சுற்றியிருந்திடும்
மானிடர் செய்வினை சூழ்வினை ஐயனே நான் என் செய்வேன்
—ஞாலம்

விருத்தம்

தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரென் நெண்ணாமல்
தரணிதனில் அசுரர் கோடானுகோடி உண்டு
இத் தாரணிக்குள் முத்தாய்த் திகழ்கின்ற திருமணியே வந்து
அவர்கள் சிந்தைதனை திருத்த அருள்வாய்
சிருஷ்டி கர்த்தாவாகிய திருலோக சஞ்சாரன் அருளாளன்
தான் அமைத்திட்ட அருள் உருவமாய் விளங்கும்
என்னுடன் பிறவிகளே இனிமேலாவது
இக்கட்டுக் கெடுமதி யெல்லாம்மறந்து
அந்தச் சுவர்க்கந்தனை ஆளும் நம் சூழ்ச்சியம் அறிந்தோனை
துதித்திடுவோம் வாருங்கள்
மனச் சூட்சியமெல்லாம் தனையெடுத்து துதித்திடுவோம்
வாருங்கள்
குடிகளைக் கெடுத்தும் கோள்சொல்லிப் பிரித்தும்
மதிக்கெட்ட கெடுதலெல்லாம் மனமதில் நல்லதென்று
எண்ணி யிருக்கிறுப்பின் உன்குடும்பம் அடியோடு
அழியும் அலைந்துமே மடியும் எண்ணிநீபார்

பல்பை

பிறவிகளே நம்மைப் பிடித்திட்ட பித்தத்தை
அசுரநிட மருந்தொன்று சொல்வேன்
அதை அறிந்து தெரிந்து அவனியில் நடந்திட
அன்பதைக் காட்டுங்களே இறையருளதை தேடுங்களே

1. குனியம் கெடுதலெல்லாம் சொந்தமா யிருக்குதென்றும்
பணமதைக் கொடுத்தும் பாழ்நரகில் வீழுகாதீர்
ஆதி ஒருவன்அதை அறிந்து இருக்கின்றான்
ஆனதினால் வருமுனக் ககற்றமுடி யாதகேடு (பிறவி)

2. இனிமே லாவது என்கூடப் பிறந்ததாய்
தந்தை மார்களே நீங்கள் மதிக்கெட்ட கெடுதலை
மனதிலென் னாமலேமகிழ்ந்து போவோம் வாருங்கள்
மனந்துணிந்து இச்செய்வினை செய்து மயங்கியவர் (பிறவி)
3. தவித்திடும் ஆண்பெண்கள் தகியா தெரியுதென்று
துடிதுடித்தல் தோன்றலையும் கண்டு நீங்கள் சற்றுமிரங்
காமல்
செய்கின்ற வினைகளை தானே தனித்துப் பார்மனதில்
பிறவிகளே
(பிறவி)
4. மன்னனைப் பிரிந்துவிட்டு விசர்பிடித்து மேதிரிந்து
நெஞ்சை இறுக்குதென்றும் நிலத்தில் விழுதல்கண்டும்
பெரும்பாடும் வயிற்றில் குத்தும் பிரண்டுமே துடித்து
மாண்டும்
ஆவென்றும் ஐயோவென்றும் அலறித் தவிக்கிறதும் (பிறவி)
5. அறிவின்றி நோயாற் கிணற்றில் ஆற்றாமையால் விழுந்தும்
ஐயோநான் என்னசொல்வேன் ஆதியே இவ்வுலக அனியா
யத்தை நான் என்னென்று சொல்வேன்
இன்னு மிவ்வுலகில் இப்பிறப்புகள்யாவும் இன்னும்
இக்கெட்டு கெடுமதிகளெல்லாம்
வைத்து மற்ற உயிரினங்கள் படைப்புகளைப் பழிவாங்கும்
குணங்களை என்ன சொல்வேன் —பிறவி

அசுரக் குணம் அறிவினப் பேய்பிடித்தோர் பித்தர் பைத்தியர்
மற்ற உயிர்களின் மானத்தைக் கெடுத்து
உயிரை வதைத்து பதை பதைக்கும் செயலை நான்
என் சொல்வேன் என் இறைவா.

ஊண்உடை யில்லாமலே மண்ணிலே உருளவைக்கிறீர்
உங்களோடு ஆணும்பெண்ணும் உடன்பிறக்க வில்லையோ
சொல் மனிதனே
உங்களையே பெற்றோர்கள் தானும் ஆணும்பெண்ணு
மல்லவோ சொல்
இறைவன் படைப்பு இப்படியிருக்க இரக்கமின்றி இக்கட்டோடு

இன்னற்செய்கை தனைவிடுத்து இனிமேலாவது இறைவன்
மேல்ஆணை இதைவிடுங்கள்
கூடப்பிறந்த சோதரர்களாள் இனிமேலாவ திதைவிடுங்கள்
கோடிசரணஞ் செய்கிறேன்யான் இனிமேலாவ திதைவிடுங்கள்
கடவுளாணைச் சத்தியமாய் சொன்னேன் இனிமேலாவ
திதைவிடுங்கள்

மண்ணி லெத்தனை நாளிந்த வாழ்வு
கண்மூடித் திறக்குமுன் இசுரையில் வருவார்
அவர்தம் வேலை முடித்து இழுத்துமே விடுவார்
மானிடர் என்று வந்தோரே மண்மேல்
எத்தனை நாளிருப்பீரோ சொல்வீரே
என்கூடப் பிறந்திட்ட தாய்தந்தை மாறே
இனியாவது மனதின் குனியம் மாயப் பூதப்
பசாசுகளின்

வேலை மனமதில் நினையாது இருந்திடுவீங்கள்
இறைவன் மேலாணை சத்தியமாக விடுங்கள்

தாளம்: திரீர ஏகம்

கனவுகண் டேனே நானொரு கனவுகண் டேனே
கவலை ஒழித்துக் கண்மூடித் தூங்காமல் தூங்கவே
— கனவு கண்டேனே

பொல்லாக் குரங்கை வெளியே துரத்தவும்
வாகிக் குதிரை மேலேறியே போகவும் — கனவு

பச்சை நிறத்துக் குள்ளே புகுந்து இருக்கவும்
பாங்கா யிருவரு மொன்றா யிருக்கவும் — கனவு

ஐந்து பேரையும் அடித்துத் துரத்தவும்
ஆனந்தக் குருஷடன் அன்பாய் யிருக்கவும் — கனவு

சென்னைக் குள்ளாகச் சென்று நான் போகவும்
சென்னை நகராணைக் கண்டுபிடிக்கவும் — கனவு

ஏணிப்படியை நான் எட்டிப் பிடிக்கவும்
எந்தன் தம்பிராணைக் கட்டிஅணைக்கவும் — கனவு

பாங்காய் நடந்துமே பத்தாவைக் காணவும்
கட்டிய தாலியைக் கழட்டிக் கொடுக்கவும் — கனவு

சுத்தமாக நான் சுகமாய் இருக்கவும்
சுக்காணைக் கண்டுநான் சுகமாய் ஓட்டவும் — கனவு

கட்டு மரந்தன்னைக் கண்டு பிடிக்கவும்
கப்பலி லேறியே கடந்து ஓட்டவும் — கனவு

ஒக்கப் பிறந்தானை உதைத்து விரட்டவும்
ஊமைக் குயவனை உள்ளே யிருத்தவும் — கனவு

ஆறையு மைந்தையு மன்பாய் உணரவும்
அப்பனைக் கண்டுநான் கப்பலில் ஏறவும் — கனவு

பித்தத்தைத் தள்ளி நான் பத்திப் பிடிக்கவும்
பிச்சைக் காரனை நான் கண்டு பிடிக்கவும் — கனவு

சொந்தக் கணவனை சுறுக்கில் பிடிக்கவும்
சுகமா யிரண்டையும் நானே கொடுக்கவும் — கனவு

என் மச்சாணைக் கண்டுநான் மகிழ்ந்து இருக்கவும்
பட்டத்து யானைமே லேறிநான் பறந்து போகவும் — கனவு

அடிகம்போதி

தாளம் திரீர ஏகம்

திருந்த திருந்தவழி சுருங்கச் சுருங்கச் சொல்வேன்
அறிந்துமனம் பற்றுங்கோ அதை தெரிந்துமனம்
பற்றுங்கோ
மாதவ ரோடுற வாடிமகிழ்ந்திடு தீயர்உறவை நீ
தீரமறந்திடு

தீய உடலம் கெடாமலிருந்திடு
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொண்ணாசை பொல்லாது — திரு

சாதிமதம் என்ற பேச்சை மறந்திடு
ஆதி ஒருவனைத் தேடி அறிந்திடு—ஆன
குருவினைத் தேடிநடந்திடு
ஆசான் உரைத்தபடி நீஇருந்திடு — திரு

குதுகள் வாதுகள் வேதனை யைவிடு
கள்ளக் கஞ்சாவெறி காமம் மறந்திடு
சோர ருறவைநீ தீரத் துறந்திடு
ஹக்குமேல் ஆணையாய் அனைத்துமே மறந்திடு —திருந்த

நம் ஆணவப் பேயை அடித்துத் துரத்திடு
ஐந்தை யறிந்து தெரிந்து நடந்திடு
பூத்த மலரும் மடியுமுன் தேடிடு
புண்ணிய நாதர்தம் பாதம் பணிந்திடு —திருந்த

வாகிக் குதிரை வகையறிந் தோட்டிடு
ஏணிப் படியைநீ எட்டிப் பிடித்திடு
எந்தன் தம்பிரானைக் கண்டு பிடித்திடு
இன்பக் கொடி தன்னை ஏற்றியே நாட்டிடு —திருந்த

சிற்பம் பலந்தன்னைக் கண்டு பிடித்திடு
சென்னை நகரானைத் தேடி யறிந்திடு
கட்டைப் பனைக்குள் கலந்து பிடித்திடு
ஊமைக் குயவனை உள்ளே இருத்திடு —திருந்த

நன்மை யறிந்து நலமா யிருந்திடு
நல்ல தொழுகையை நம்பி யிருந்திடு
உள்ளம் திருவொழி தன்னை யறிந்திடு
உண்மை நபியின் திருவடி சேர்ந்திடு —திருந்த

பக்தி புலம்பல்

ஆதியே எந்தனுடைய சோதியே யருள்தாரும் எனதுள்ளத்
துணர்வு நிதியே

ஆதியாய் எங்கும் நிறைரகுமானே என் துணுக்குள்ளே
நிறைந்த பூமான்

நீதியுனை யெங்கேயான் தேடி யலைகுவேன் நிற்குமிடமறியாமலே

இருதயம் கலங்குதே இறைவனே உன்னையான் எண்ணிய
எண்ணமெல்லாம் வீணுகுதே

பூதியக்குவளைக்குள் கண்காது மூக்குவைத் தின்பமுடன்
எந்தன் கண்ணை

இமைகாக்கு மாறுபோல் அதனிலும் இருமடங்காகவே
காத்து வந்தாய்

ஓதிஉனை யுணராமல் மூதாக்கள் சொல்லைக்கேட்டுப் பாழுந்
துனியாவினில்

மருண்டுவிட்டேன் பாவிஎனை யின்றதாய் தந்தை
என்றெண்ணியும் வெருண்டேன்

ஆபடுபாவியான யென்னைவுலகிற் கனுப்பியது ஏன்
நீ சொல் இறைவா

தாய்தந்தை முதல் அயல்சுற்றமதை நம்பியிருந்தேன்
தெளிவின்றியே

தேமாயைவதைனிற் சிக்கினேன் மெய்மறந்து தேகினேன்
பிழை பொறுப்பாய்

ஓகோ எனக்கு ஊர்பேர்திசை தெரியாமல் மாயதுனியாவினில்

ஓங்காரத்துள்ளொளியு ளொளியானகக்கனே உற்றென்னைக்
காத்தருள்வாய்

ஆகா எனைக்காட்டித் தத்துவந் தெளிவித்த குருவே
மூமினே முதல்வனே

அல்லல் வந்துஎனை யணுகாதகற்றுவாய் அப்பனே முறையதீனே

அல்லாகுத் தாலாநாயன் எங்களை இங்கும் அனுப்பியதே
னென்றுணறேன்

அற்பதுனி யாவினில் அரசனின் சொல்லை தட்டவே
இன்ஸான் அஞ்சுகின்றீர்

நல்லதாய் வயிற்றிலே நாள் முன்னாற்றறுபது நாளுமுன்
நல்கிக் காத்த

அல்லாவின் சொல்லுக்கு மாறுநீர் செய்கிறீர் அச்சமென்பது
மின்றியே

ஹைவான்கள் போலவே ஊன்உண்டு குட்டிகள்
ஓய்வின் றளிக்கிறீரே

தொல்லுலகில் தோற்றுவன வழிதல்தொன் மரபேயென்
ரோர்ந்து நீ உய்யவெண்ணி

அல்லும் பகலுமெமை அகலாது காத்தருள்செய் ஹக்கனைப்
போற்றுகண்டாய்

கடல்மலைதிடல் காணாறு காடுதனிலுந் தேடும் கவின்பொருளே
தஞ்சமென்பர்

உடல்பொருளாவி மூன்றுன்னதே யெனும் பெண்டிர்
பிள்ளைதான் தஞ்சமென்பர்

உடனுறப் பணத்துக்கு வட்டிக்கு வட்டியேனும் வட்டியே
தஞ்சமென்பர்

அறங்கூற தல்லசெயினும் பிறன்பால் புறங்கூறல் தஞ்சமென்பர்

இடரெமக் கில்லைநான் எலாமறிந்துய்ந்தேன் நான் என்றல்
தஞ்சமென்பர்

இவசெலாம் ஈற்றிலே என்றுமுள் ளொருவனுன்டென் றுன்னு
நாளொரு நாளுண்டு

திடர்புவி பாதாளம்மேல் விசும்பாகாயம் தீநீர்மண்
காற்றாய்மேவி

படர்ந்தெவம் பராபரனைப் பண்புறப் போற்றிநீர் பணிமின்
காளவன் தாள் என்றும்

அழகினிக் கன்னி

ஆதி பராபரனே ஆலம் படைத்தவனே
சோதி ரகுமானே சொற்கடங்காதவனே
நீதி, செய்வனே நினைவில் நினைவுக்குள்ளானவனே
எங்கும் நிறைந்தவனே என்னுக்குள் உள்ளவனே (ஆதி)

அனாதி அவிபு லாமீமானவனே
நீதி அழிவில்லானே நிராமயமே றகுமானே
ஓதி உனைத் துதித்தேன்
என் உள்ளம்நிறைந்தவனே (ஆதி)

துன்பங்களை நீக்குவான் இன்பங் கொடுத்திடுவான்
எங்கள் பிழைபொறுத் தருள்பவனே
எல்லோரையும் மொன்றுபோற் காண்பவனே
கொஞ்சமு மெனைமறந் திராது என் தன்கூட
இருப்பவனே (ஆதி)

எங்குமாய் யாவுமாய் எல்லாமா யிருப்பவனே
எல்லா உயிருக்குள்ளும் உள்ளாயிரொளி யானவனே
எந்தன் உடல் பொருளாவி யெல்லாம்
இன்புற்று காப்பவனே
— ஆதி

தாளம்: தீரரகம்

பல்லவி

கனவில் வந்தானே அவனுடன் கலந்துகொண்டேனே
—கனவில்

அனுபல்லவி

சிறுநகை தனில்ஒளி செய்வொரு திருவடிதர
விரைவினில் எந்தன்
—கனவில்

உள்ள முருகேனோ உடல்பரவச
மடையேனோ அவன்
—கனவில்

இருவிழிபுனல் குதிகொள்ள எனதுள்ளம் நிறைந்திடும்
கள்வன் என் ஆண்டவன்
—கனவில்

இன்பக் கனவினிலே ஒளி பொங்கும் நிலவினிலே
உடல் புளகித மனமிருவரு நறுமணமல ரணையிலென்
னுடனரு கிருந்தவன்
—கனவில்

இன்பத் திருவொளியே நீசொல்லா யொருவழியே
இகபரசுகம் பெருகிடவுன தருள்சுரந்திட
மனமகிழ்ந்திட விரைவினி லெந்தன்
—கனவில்

ஏற்றித் துதிப்போமே இனிமனம் ஏக்கற் றிருப்போமே
குருநபிமுக மதுளசிபொருந் திடவொரு
வளி திறந்திட எனதரு கிருந்திட —கண்ணில்

வெண்பா

கதிரவன் உதித்த வேங்கை கனமிலா தனிலே யேகி
தனியவன் கிருபையாலே தானவன் அருளைப்பெற்று
புனிதனில் ஒளிமார்க் கேல்லாம் நாயகக் குருவாய் வந்த
பனிரண்டு வருட நோன்பாய் பண்பதா யிருந்த கோவே

உருவமு மருவ மாகி உலகுமாய் நிறைவு மாகி
மருவதாய் மலரு மாகி மாமணி யொளியு மாகி
கருவதாய் உயிரு மாகி கணக்கிலாச் சுடரு மாயென்
அருளதாய்க் குருவுமாகி அன்புமா யிருந்த கோவே

அன்பதே உருவுமாகி அறமதே தொழிலு மாகி
இன்புறு கருணை நல்கற் கேதுவாம் பொருள தாகி
துன்பமொன் றில்லா னுகித் தாய்மைக் குத்தா யனாகி
மன்பதை யுயிர்கட் கெல்லாம் மறைபொரு ளான கோவே

சரமதாய் அசர மாகித் தாரணி யுயிர்கட் கெல்லாம்
பராபர வஸ்து வாகி பரைமுதற் பொருளு மாகி
இராப்பக லற்ற தாகி இனியவைந் தெழுத்து மாகி
வராதன வரவு மாகி வந்தருள் தந்த கோவே

கரையிலாக் கருணை வள்ளல் கண்ணுதற் பாதம் நண்ணி
உரையிலா வொன்ற தாகி ஒளிவெளி தனக்கப் பாலர்ய்
வரையிலா தொன்ற தாகி வாழ்த்துதற் கொன்ற தாகி
திரையிலா நீர்போ லாகிச் சிந்தையுள் நிறைந்த கோவே

ரவிமதி புவியு மாகி ஈரநீர் தீகால் வானுய்
விரவிய பொருள்கள் நான்கும் வேதமும் நீயே யாகி
உரனுறு தேகந் தேகி உள்பொருள் நீயே யாகி
திரமறு சுகத்திற் கெல்லாந் திகளொளி யான கோவே

பண்பதாய்ப் பண்ண தாகி பாணுவொண் கிரண்மாகி
விண்ணதாய் மேல்கீழாகி விமலவெம் பிரானு மாகி

உன்பொரு ளான மாகி உலக்பிலா வொன்ற தாகி
கண்ணுமா பொலியு மாகிக் காண்பவ னான கோவே

திரமிலா நெஞ்சு னேனைத் திடநெஞ்ச னாக்கல் வேண்டும்
கரமிலா நெஞ்ச னாக்கிக் காத்திரட் சித்தல் வேண்டும்
உசனா நெஞ்சு நெஞ்சிற் சித்திந்துநீங் காமை வேண்டும்
விரவிய கோகந் துனை வேனொடு களைந்த கோவே

துன்பம்வந் துறும்போ தென்றும் துணைபுரிந் தாதல் வேண்டும்
இன்பம்வந் துறும்போ தென்றும் இதையத்திலிறைவன் வேண்டும்
வன்பிணி மிழுகளெம்மை வந்தனு காமை வேண்டும்
உன்திருப் பாதந் தன்னை உண்மையி லுணர்த்துங் கோவே

உடலினின் றுயிர்போ முன்னே உன்திருப் பாதம் வேண்டும்
கடவுளே உன்பொற் பாதம் உளந்தனிற் பொருந்த வேண்டும்
திடமிலாக் கபட நெஞ்சர் கலப்பிலா திருத்தல் வேண்டும்
படரொளி படர்ந்த கல்பில் பேதமற் றிருந்த கோவே

தத்துவங் கடந்த வெந்தன் தனிமுதல் பொருளே நின்னை
நித்தமுந் தொழுது கண்ணில் நீரது ததும்ப வேத்தும்
புத்தியும் வேண்டு முந்தன் பதமலர் நாட வென்னை
முத்தியிற் சேர்ப்பாய் எந்தன் சற்குரு முனையதினே

வெவ்வினைக் கிடான காயமிது மாயுமுன்
ஒளவிய மகற்றியருள் அறிவரிய அண்ணலே
கௌவைபெறு கடலுலகில் கடன்பயம் நீக்கியென்
பௌவவினை தீரவருள் செய்குவாய் குருநாதனே

புரையிலா வுண்மை யுண்டேல் புண்மையென் துயரந் தீர்ப்பாய்
தரையிலேன் எனைவிடுத்தாய் தயாபரா தலைவா ஹக்கா
நிரையிலேன் எனைநீடித் தாய்நிஷ்களா நிமலா நித்தா
நுரையிலா வாழி நீயென் நோயுணர்ந் தகற்றுங் கோவே

தாயொடு தந்தை தாரத் தையெலா மாகி நின்ற
நேயமாய் நிலையாய் நின்று நீள்பவத் தூர றுத்து
சேயுமாய் வந்து செல்வச் சேருமாய்ச் செறிந்து வாழ்ந்து
பாய்தனிற் படுத்து மாளாய் பண்பதாய் உய்த்த கோவே

அறமுதற் பொருள தான அனாதியாய் ஆதி யாயெய்
பிறப்பது வந்தபோதும் பேணுதல் போற்றல் மேல்தீ
தறப்படும் அருள தான அண்ணலெங் கோமா னை
யாறப்பில் ஆலமீன் ஆமீன் ஆம்பொரு ளான கோவே

செஞ்சூட்டி

தவம்: ஆதி

ஏன் உடலே நீ மமதை கொண்டாய்
இன்னும் எத்தனை நாளைக்கு இருப்பமென்றாய்
வல்மை பேசிட எண்ணங் கொண்டாய்
அந்த வகை அறி யாமலே துள்ளுகின்றாய்

—ஏன்

இந்தபூமி பெரிதென்று எண்ணுகியுய் நாளை
புழுவுடன் பாம்பு பிடுங்குமே உணராமல் துள்ளுகின்றாய்
இடிமரம் போலே விழுந்திடுவாய் அதை எண்ணாமலே
நின்று துடி துடிக்கிறாயே

—ஏன்

நபுசுடன் எல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி நலம்தெரியாமலே நின்று
ஆடுகிறாயே
நாளையவில்என்னும் ஓடைமீது நலம்காட்டுவானே அறிந்திடுவாய்
தேளுடன் பாம்பு திகைக்கப் பிடுங்கிடும் திசை திசை எல்லாம்
ஓடித் திரிந்தாலும் உமைவிடப் போறதில்லை

—ஏன்

எலும்பும் கூடும் தோலும் தசையும் ஒன்றுடன் கூடியே
இன்பமாய் மச்சம் கோழி ஆடு முட்டை என்றுமே தேடியே
பொய் உடல் வளர்க்க புறங்களைப் பேசியே
இன்பமுடன் பொய்யும் புரட்டும் உருட்டும் செய்து
வட்டிப் பணங்கள் முதல்வாயிலடித்துக் கொண்டு
ஹக்கன் சொன்ன முறையை அனைத்தும் மறந்துகொண்டு—ஏன்

தோடியாகம்

பல்லி

அறிவுக்குள் அறிவாய் விளங்குகின்ற பரத்தை
அவனுக்குள் ஒடுங்குகின்ற அறிவான மனத்தை
மனதுக்குள் உதித்த மாய மயக்கத்தின் நபுஸே
ஆதி ஒருவன் இருப்பான் என்று அறிந்திருப்பீரோ

அவனில் நின்றுவரும் பொருளை அறிந்திருப்பீரோ
அறிந் திருந்தால் அவமதித்து பேசுவீரோ

மாய உலகை நம்பி மறந்து போனீரோ
மானிடராய்ப் பிறந்து மதிசெட்டுப் போனீரோ அறிவுக்கு

அற்ப துனியாவை நம்பி வீற்றிருந்தீரோ
அன்பர்கள் இருப்பதை மறந்து விட்டீரோ
அஞ்ஞான இருளை அகற்று வீரோ
மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை ஏற்றிவைப்பீரோ, அறிவுக்கு

பொய்யுலக வாழ்க்கையை நம்பி இருந்தீரோ
மெய்யுல வாழ்வை மறந்து விட்டீரோ
நீ காணும் பொருளெல்லாம் அழிந்து போமே
நம் அழியாப் பொருட்களை நீ தேடிடு நபுஸே அறிவுக்கு

ஐந் தொகுத்து வணக்கத்தை நாடுவோமே
அறிவுடைய பேர்களைக் கூடிடுவோமே
கரடி புலி வேங்கை நபுஸை வெண்டிடு வோமே
கத்தன் ஒருவனை நாடிச் சொல்லுவோமே அறிவுக்கு

மாய இபுலீசை மறந்திடு வோமே
மன்னர் நபிபின்னை தொடர்ந்திடு வோமே
நம்மை ஆட்டுவிக்கும் தோசியை அகற்றிடுவோமே
நம்மை ஆளும் இறைவனை அடைந்திடுவோமே அறிவுக்கு

ஷைத்தானுடைய சொல்வழி செல்லாமலே
சேகுடைய சொல்லைச் சிந்தித்து கேட்டிடுவோமே
மரம்வைத்தவன் தண்ணீர் வார்த்த மகிமையை மறந்தீரோ
அற்பமனுஷர் சகாய உறவை நினைத்தீரோ அறிவுக்கு

அவனுடைய உணவை நீ திண்டீரோ
அன்னமிட்டவனுக்கு கன்னமிட்டீரோ
பொய்துனியாவை நம்பி இருப்போமென்றெண்ணினீரோ
மெய்ப் பொருளை மறந்து துள்ளித் திரிந்தீரோ அறிவுக்கு

கானல் நீரை நம்பி கரிதித்திருந்தீரோ
நபுஸின் விளையாட்டில் நாடியிருந்தீரோ
நாளை மௌத்தை நீர் நம்பாமல் போனீரோ
நாயாய் திரிந்து விட்டீர் வீணாய்

நபுஸாய் அலைந்து விட்டிர் புத்திகெட்டு துலைந்துபோனீர்
இந்தப் பூவுலகில் புழுநரகில் சேர்ந்துவிட்டிர்
புலனைத்திருத்திக் கொள்ளும் அந்தப்பதினம் தெரிந்துகொள்ளும்
அருளையே பெற்றுக் கொள்ளும் எந்தன் அன்பர்களே
நண்பர்களே விசுவாசிகளே அறிவுக்கு

நித்தமும் கலிமாவை நினைவிலுந் திருவீரே
இந்த நல்ல பொற்பதி தானெல்லோர்க்கும் கிட்டாது
சிறதை தெளிந்து சிறந்தோர்க்கு கிட்டுமென்றார் நித்தமும்

ஐந்தொகுத்தும் நீங்கள் அன்பாய்த் தொழுதுகொள்வீரே
தஞ்சமுடன் என்னோம் நாயகனை புகழ்ந்திருவீர்
துனியாவை நம்பி துன்மார்க்கமாக நடந்தால் நித்தமும்

அனியாய காரறென் றேயறிநரகிற் றுவாரே
கிட்டா தொருநாளும் கீர்த்தியுள்ள கியாமத்திலே
கட்டாலும் உங்களுக்கு சொரணைவரப் போறதில்லை நித்தமும்

துனியா ஆசை மறந்தால் நாளை
துய்யவன் அருளை பெற்றிடலாம்
ஆலத்தில் அமர்ந்து கொள்ளாதீர்
அந்த ஆதியை மறந்து விடாதீர் நித்தமும்

மெய்யான நற்பொருளை வீணாக்கி போட்டிரே
பொய்யிலே உன்மனதைப் புகுத்திக்கொண்டிரே
வாயினால் வகையறிவை சொன்னாக்கால் நித்தமும்

ஓயாப் பெரும்கவலை ஊனுறக்க பற்றுவிடும்
உண்மையில் என்கூடப்பிறந்த யாவருமே
நாடியே வாருங்கள் நன்மைபெறவே நாங்கள் எல்லோரும்
ஒன்றுடன் கூடியே போவோம் நித்தமும்

ஆலம்முழுவதும் ஆகரம்சுவர்க்கம் எல்லாம் ஆளும் ரகுமானே
நாடியே எல்லோரும் கூடியே போவோம் வாருங்கள்
முன்னூற்று பதின்மூன்று முறுசல் நபிமேல் ஆணை நித்தமும்

ஆகரம் சுவர்க்கம் எங்கும் சிறந்த எங்கள் நபிமுகம்மது
மேல்ஆணை இனிமேலாவது இக்கெடுதல்களை விட்டு
கூடியே எல்லோரும் ஒன்றுடனே போவோம் வாருங்கள் நித்தம்

ஆதி ரகுமானே தேடிபதம் பணிந்து அன்புடனே
நாமல் எல்லோரும் போவோம் வாருங்கள்
கூடியே போவோம் குருகாணிக்கையை தான்கொடுப்போம்
நித்தமும்

நாடியே றஹ்மானுக்கு நலமாய் சலாம் கொடுப்போம்
தேடிய நன்மைதின்மை இரண்டையும் நாம் கொடுப்போம்
நாளைப்பாலமீதில் நன்மையானால் தான்கடப்போம் நித்தமும்

கூடியே போவோம் வாரும் நம் குறும்பெல்லாமொழித்து
நாடிநலம் பெறவே நாமெல்லாம் ஒன்று கூடுவோம்
எங்கள் நபிபின்னலே இன்பமாய் தான்நடந்து
அண்ணல் நபிமுன்னே அன்பாய்ச் சலாம் கொடுப்போம்
சொந்த நபியுடனே தொடர்ந்து அணைந்து கொள்வோம்
வாருங்களேன்
எல்லோரும் வாருங்களே எங்கள் இறைவனை காணுங்களே
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்

நாளை ஆதி

தின் தின் எனவே ஜெயக்கொடி தனையே
இழுத்திட்டி மாணை ஆகாதேனே —தின் தின்

ஆசையுடனே ஆமினாயின்றிடும் அருமைக் கண்மணியே
ஜெயமுடன் குருநபி திருவடிசூறியே —தின் தின்

திருவடி மலரதை மனமதில்நாடி அருள்
ஆனந்தமுடன் நபிக்கொடிதனை நாடி —தின் தின்

நறுமணம் மிகுமலர் அருளியினோடே நலமுடன்
புனுகு சவ்வாதுகள்வாடை பரிமளித்திடுமவர்
மேனியிலின்று —தின் தின்

வஞ்சமடையர் உடல் மாய்ந்துமேவாட ஹக்கன்
மகுஷர்க் கொடி வானெங்கும்நீட —தின் தின்

அனைவரதும் அவனடியிணைநாடி ஆனந்தமுடன் ஒரு
புரவியிலேறி
ஜெகமறிந்திட ஒருஜெயக் கொடிநாட்டி —தின் தின்

காதங்கமழ்ந்திடும் கஸ்தூரியின் வாசம் அவர்மேனியில்விசும்
பச்சை யொழியின் அவர் மேனிப்பிரகாசம் பளபளப்புடனே
ஜெயக்கொடி நாட்டி—தின் தின்

மரகதமணி நிறவடிவென நாடிமனமது மகிழ்வுடனே
யாவரும்கூடி செகமறிந்திடவொரு ஜெயக்கொடி நீட்டி
—தின் தின்

படர்வினை பொடிபட பாவங்கள்நீங்க திடமுடன்
திருடர்கள் செகமதில் ஒழிய —தின் தின்

திறமையுடனே ஒருவாள் கரமதிலேந்தி
தீயர்கள் தங்களைப் பொடி பொடியாக்கும் —தின் தின்

ஜெகமதில் புகழுடன் யாவருமோங்க
சீராய் நாட்டியக் குதிரை மேலேறி —தின் தின்

வானத்தின் பச்சை நிறந்தனைநாடி
மகிழ்வுடன் எல்லோரும் ஒன்றாய்க் கூடியே —தின் தின்

சதுரலகாம்போதி

தாளம்: ஆதி

பஃதாது சேகொளியை பார்த்தி பரைத்தான் பிடிப்போம்
நித்தமும் கொடிபிடிப்போம் உத்தமர்கள் யாவருமே—பஃதாது

பூவும் பொருளும் புண்ணியத்தைத்தான் கொடுப்பார்
நீதியாய்த்தான் பிடிப்போர் நிச்சயமாய்த் தானடைவார்
—பஃதாது

பாத்திமா யீந்ததொரு பச்சைமுத்து பவளமேதான்
அறிவொளியான எங்கள் ஆதிக் குதாபொளியே —பஃதாது

கல்புறுதி கொண்டபேர்க்கு கருணைக்கடல் சோதிநாதர்
கல்புறுதி கொள்ளாவிடில் கொல்லும் நஞ்சான கோவே
—பஃதாது

பன்னிரண்டாண்டுத் தவம் பாரினில் இருந்தவொளி
ஹக்கனருள் பெற்று அல்ஹத்தை உணர்ந்த அண்ணலே நீ
—பஃதாது

ஆலிம் உலமா மஸ்தான் அவுலியா எல்லோர்க்கும்
அருள் கொடுக்கும் நவமணியே —பஃதாது

புறக்கானில் வந்துதித்தகல்புக் கணியே எந்தன் காரண
முறியித்தினே
கருத்தினிலே வந்திடுவீர் —பஃதாது

என்னைக் காத்திடவே பூவுலகில் வந்திடுவாய் பூவின்
மணம்போலே பொருந்திடுவாய் எந்தன் கல்பில் —பஃதாது

எங்கும் விளங்கியிருக்கும் எந்தன் உடல் பூதங்களை
அங்கம்விட்டு கலைத்துவிடுவாய் ஆதியொளி முஹையதினே
—பஃதாது

அன்புடன் எந்துயரை இன்பமாய் தீர்க்கவந்த
சொந்தக் குருவே என்னைக் கார்க்கவந்த முறியித்தினே
—பஃதாது

ஹம்மாது சேகுத்தில் அருமையாய் குர்ஆனதிவந்த
மேன்மை ஒளியாய்வந்த குதுபே என்குருவே —பஃதாது

இன்பமாய் எந்தன் கல்பில் இலங்கும் முச்சுடராயிருந்த
எந்தனறிவொளி முஹையதினே அபயமிட்டேன் அருள்புரிவாய்
—பஃதாது

தேடித்தேடி உன்தனையே மனம் வாடி வாடித் தானிருந்தேன்
பாடிப் பாடித்தான் திரியும் ஏழை பாவா முஹையதினே
பாதுகாக்கவந்திடுவீர் —பஃதாது

றகுமான் கன்னி

இன்பத்துடனே என் நெஞ்ச மதிலேயிருந்து
என்துன்பங் களைந்திடுவாய் கண்ணே றகுமானே

தேடக் கிடையாத தெவிட்டாத தெள்ளமுதை
பாடப் பணித்தருள்வாய் என்கண்ணே றகுமானே

பாரில் பெயரையெல்லாம் பற்றவேநான் விடுத்து
நேரிலுணைப் புகழ்வருள் கண்ணே றகுமானே

நாட்டமுடனே யிருந்து உமை நாடித் துதிப்பதற்கு
தேட்ட மருள்வாயென் கண்ணே றகுமானே

பாவியென்ற பேர்படைத்து பாருலகில் வாழாமல்
கூவியழைப்பாய் யென் கண்ணே றகுமானே

கண்ணே மணியே என்கண்ணிறைந்த பேரொளியே
ஏழைக்கருள் புரிவாய் என்கண்ணே றகுமானே

பேதலித்தே உன்னடிமை பேதக மில்லாமலுன்னை
காதலித்தே நின்றருள்செய் கண்ணே றகுமானே

ஐயோ உனதருளி னுசையற்ற பாவியென்னை
கையை நெகிழ்த்தருள் செய்கண்ணே றகுமானே

அல்லும் பகலும் அடிமைமன மோங்குதற்கு
கல்லுங் கரைநதிடுமே என்கண்ணே றகுமானே

வேட்டை பெரிதென்று வெறிநாயைக் கைபிடித்து
காட்டிற் புகுந்தல்லோ திரிந்தேன் கண்ணே றகுமானே

அடர்ந்தவனக் காட்டை ஆழுமைந்து வேடரையும்
கடத்த முடியவில்லை என்கண்ணே றகுமானே

கடத்தி ஐந்து கள்வரையும் கால்சாய விட்டமையால்
எம்இடத்தில் வந்திருந்தருள்செய் என்கண்ணே றகுமானே

வெற்றிதரும் மெய்ப்பொருளை வேதாந்த நற்குருவை
நான் பற்றிப் பிடிக்க அருள்செய் கண்ணே றகுமானே

ஓயாக் கவலையினால் உள்ளுடைந்து வாடுகின்றேன்
வீண்தேக மெடுத்தேனே என்கண்ணே றகுமானே

எண்ணுத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி எண்ணி எனது நெஞ்சம்
புண்ணாகப் போச்சுதையோ என்கண்ணே றகுமானே

பூதலத்தில் யானிருந்து புலம்பிமிக கலங்கிவாடுகின்றேன்
உன்னைகாதலித்தேன் என்னுளும் என்கண்ணே றகுமானே

பேய்போற்றிரிந்து பிதற்றுமென்னையும்
தாய்போற் பரிந்தருள்செய் கண்ணே றகுமானே

போனதெல்லாம் போச்சு பொழுதும் விடிந்ததினி
உன்னைக் காணவருள் புரிவாய் என்கண்ணே றகுமானே

நாடு மலையைவிட்டு என்னை யாட்டுகின்ற குரங்கதுவை
வெளியே விட்டு
ஓட்ட அருள் புரிவாய் என்கண்ணே றகுமானே

முக்காலமும் பூசைசெய்து எம்மும்மலத்தைப் பாழாக்க
நீஎக்காவ மருள்வாய் என்கண்ணே றகுமானே

ஐவேளைதான் தொழுது நான் அப்பன் திருப்பாதம்
காண அருள்வாயென் கண்ணே றகுமானே

பெண்மணிக ளாசை பிரமையெல்லாம் விட்டொழிந்து
மன்னாசை விட்டொழிந்தேன் என்கண்ணே றகுமானே

கஞ்சா அபினுண்டு கள்ளுண்டு வாடாமல்
நெஞ்சாலுமைத் துதிப்பேன் என்கண்ணே றகுமானே

உன்காலையறிந்து யான் கண்டு தொழுவதற்கு
சாலவருள் புரிவாய் என்கண்ணே றகுமானே

வாசிக்குதிரை தன்னை வசப்படவே யான்பிடித்து
ஓட்டவருள் வாயென் கண்ணே றகுமானே

ஒப்பிலா மாமணியே உயர்ந்த நவரெத்தினத்தை
கண்டு கழித்தேனே என்கண்ணே றகுமானே

கஸ்தூரி வாசம் கமழ்கின்ற கண்மனியை
கண்டு கழித்தேனே என்கண்ணே றகுமானே

அத்தர் மணம்வீசு மானதொரு ஆணிமுத்தை
கோர்த்தனை த்துக் கொண்டேனே என்கண்ணே றகுமானே

நூனத்தங்கம்

ஆதிபரம் பொருளே	என் தங்கமே
சோதிமணி விளக்கே	என் தங்கமே
சூண்டாமணி விளக்கே	என் தங்கமே
சூட்சியக் கண்மணியே	என் தங்கமே
கல்புக்குள் தானிருக்கும்	என் தங்கமே
என்கவலையை தீர்த்தருள்வீர்	என் தங்கமே
கல்புக்குள் ஒழிந்திருக்கும்	என் தங்கமே
என் காரண மெய்ப்பொருளே	என் தங்கமே
இருளை அகற்றுவானே	என் தங்கமே
என் இருதயத்துக்குள்ளே உன்னை என்றுதரிசிப்பனே	என் தங்கமே
உயிருக்குள் உயிராய் நின்று	என் தங்கமே
உயிரைக் காப்பாயே	என் தங்கமே
அறிவுக்குள் அறிவாய் நின்று	என் தங்கமே
என் சமாணைக் காத்திடுவாய்	என் தங்கமே
எட்டுச் சாணையிருக்கும்	என் தங்கமே
அந்த ஏணிப்படியேறி	என் தங்கமே
உச்சிக்கு மத்தியில்	என் தங்கமே
உன்னை நான் காண்பதெப்போ	என் தங்கமே
மச்சமேலேறிடவும்	என் தங்கமே
உன் மௌனம் தெரிந்திடவும்	என் தங்கமே
இன்வாணைத் தெரிந்திடவும்	என் தங்கமே
அதற்குள் நியிருப்பதை அறிந்திடவும்	என் தங்கமே
அறிவதைத் தந்திடுவாய்	என் தங்கமே
ஆதியில் நான் உதித்த உதிப்பின் விளக்கத்தை தந்திடுவாய்.	
நாரோடு நாராகி	என் தங்கமே
நூனுக்குள் நூனாகி	என் தங்கமே

மீழுக்குள்தான் மறைந்து	என் தங்கமே
அவிபுக்குள் யான் ஒடுங்க	என் தங்கமே
அருளை புரிந்திடுவாய்	என் தங்கமே
அணலாழு அணக்கும் - அல்லறம் துலில்லாண்	

அடிகு

ருபகதாளம்

பக்கீர்முறியித்தின் பாதம் பணிந்திடுவோம்
 அவர் பதம் படித்திடுவோமே
 பாவாமுறியித்தின் பாதம் பணிந்திடுவோமே
 தவத்துல் ஜெயிலானி மலையில் தவசிருந்தோரே (பக்கீர்)

பாத்திமா ஈன்றிடும் கனியே பல பலபேர்கள்
 புகழ்ந்திடும் மணியே
 நவமணியே தவநிதியே கடரே
 எங்கன் யாமுறியித்தினே கல்புக் கனியே
 நவந்த நபிபேரரே உமை புகழ்ந்திடுவேனே (பக்கீர்)

என் கல்பில் கவலை வரும்பொழுது அதை அறுத்து
 அகற்றி விடுவீரே என் கண்மணியே
 காரண ஒளிக்கடலே உன்னை காண்பவர் யாவருக்கும்
 குருவே

உன் அடிமைப் பிள்ளைகளை தாயில்லாப்பிள்ளை
 என்று தலையில் அடிக்கிறார் இவ்வுலகில்
 தயவு புரிந்து எம்மை ஆண்டருள் ஜெகந்தனில்
 இருபாகத்திலும்
 திரு ஒளியே என் அருளே மனம் நிறைந்த குருவே
 —பக்கீர்

நீரே தாய்தந்தை யென்றெண்ணி நிச்சயம் யான்
 கொண்டேன்
 எட்டாக்கனியை இச்சையுடன் ஆசை வைத்தேன்
 கிட்டாக்கனியை கிட்டவைப்பீர் கிருபைபெற்ற
 முறியித்தினே
 இருமீம் முகம்மது ஒருமீம் முறியித்தினே
 (பக்கீர்)

இறையோன் உகந்த ஒளியே
நம்இறை புகழ்ந்திடும் சேகேகாலனைக் காணும்போது
மனமது பதறும்போது மலரடி பாதம் தந்து தினமணி
இரங்குமைய தீபமே முறியித்தினே

(பக்கீர்)

பாதகர்கள் என்னும் காவலாளி கைகளில்
அம்பிடாமல் காத்தருளும் முறியித்தினே
புகழுக்குரியவனை மறந்தேனே நான்
செய்த குற்றங்கள் யாவையும் பொறுத்தருளும் கோமானே

(பக்கீர்)

தேசாதி தேசமெல்லாம் திருத்திடும் மணியே
தேடித் திரிபவர்கட்கு அகப்படும் கனியே
கண்கண்டால் விடுவோமோ நவமணியே
கலாநிதியே சுடரொளியே குருவே எங்கள்
யாமுறையத்தினே

(பக்கீர்)

அஹமத்தெனும் அவ்வொளியை அகத்தில் தெரியவைப்பீர்
ஆசையுடன் கேட்பவர்க்கு அன்பாய் பண்பாய்
உரைத்திடுவீரே அருமை முறையத்தினே
எல்லாம் பொறுத்தருள்வாய் எங்கள் றகுமானே

தாளம் திரி ஏகம்

கும்மி மெட்டு

கொட்டுங்கடி நல்லாய்த் தட்டுங்கடி
குமிரோங்கி யோடவே கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

எங்கும் நிறைந்திடும் அண்ணல் நபிமேலே
இன்பமுடனே தான் கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

தங்கப் பெருமையும் எங்கும் நிறைந்திடும்
தஸ்தஹீர் மேலேநீர் கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

தங்கக் குருநபி நாயகத்தை நல்ல
தரமறிந்து தான் கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

நாலேவழி கூட்டித்தானே நடந்திடும்
நம்மள் நபிமேலே கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்தை யறிந்து கொடுத்தநபி நம்மள்
ஆதி நபிமேலே கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

எல்லாம் அறிந்திடும் எங்கள் நபிமேலே
இன்பம் உருகியே கொட்டுங்கடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்து கலிமாவும் உரைத்தநபி நம்மள்
ஆதி யிடத்திலே பேசும் நபி — கொட்டுங்கடி

சுவர்க்கம் தனக்குள் அழைக்கும்நபி நல்ல
துலங்க துவாவும் கேட்கும்நபி — கொட்டுங்கடி

ஆதி நபிசொன்ன பறல் ஐந்தை இன்னும்
அறியா திருப்பது ஏனுமடி — கொட்டுங்கடி

கண்டுபிடித்துமே வாருமடி அந்தத்
திருநபிதனைத் தான் நாடுமடி — கொட்டுங்கடி

மாட்டைப் பிடித்துக் கொண்டோடுமடி அந்த
வழி அறிந்துதான் தேடுமடி — கொட்டுங்கடி

எத்தனை நாளைக்கு வாழ்வோமடி அதை
இன்னும் அறியாத தேனுமடி — கொட்டுங்கடி

சொத்துச் சுகமும் வருமோடி யந்த
சுவர்க்கந் தனையே கோருங்கடி — கொட்டுங்கடி

மார்க்கந் தவறி நடக்காதடி நாளை
மவுத்தில் வருமே கேடுமடி — கொட்டுங்கடி

தொழுகையை விட்டு இருக்காதடி விட்டால்
குட்டிச் சயித்தானாய்ப் போகுமடி — கொட்டுங்கடி

கூத்தைப் பார்க்கவே போகாதடி போனால்
நரகஞ் சேர்ந்துமே கொள்ளுமடி — கொட்டுங்கடி

கொண்ட கணவனைக் குடிக்க விட்டு
குடி கெட்டுமே போகாதடி — கொட்டுங்கடி

பொய்யைச் சொல்லியே சாகாதடி சொன்னால்
புகுந்து நரகிலே வேகுமடி — கொட்டுங்கடி

வட்டிப் பணமுமே வாங்காதடி வாங்கில்
வாயில் நெருப்பு எரியுமடி — கொட்டுங்கடி

பொய்களவு புறம் பேசாதடி
புண்ணிய ஈமானையே தின்னுமடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்து பறுளையும் தேடுமடி நம்மள்
அண்ணல் நபியுடன் கூடுமடி — கொட்டுங்கடி

கலிமாச் சொன்னே நென்றெண்ணாதடி அதைக்
கடைப் பிடித்துமே பாருமடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்து பறுலிலே ஒன்றுமடி நன்மை
ஆன கலிமாவும் ஆகுமடி — கொட்டுங்கடி

பறுலு ரெண்டாக இருக்குமடி யது
பாங்காய்த் தொழுகையும் ஆகுமடி — கொட்டுங்கடி

மூன்றாம் பறுலது ஆகுமடி முத்தி
ஹை ஹைரத்தா யிருக்குமடி — கொட்டுங்கடி

நாலாம் பறுலது வாகுமடி நல்ல
மேலான நோன்பதாய் மேவுமடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்தாம் பறுலது ஆகுமடி அது
ஆனதோர் ஹஜ்ஜாக ஆனதடி — கொட்டுங்கடி

அந்தப் பறுலையே ஐந்தைவிட்டு மேலும்
அப்பாலே போனேனென் றெண்ணாதடி — கொட்டுங்கடி

படிக்குப்படி கடந் தேறுமடி யந்த
வள்ளல் ரகுமானைப் பாடுமடி — கொட்டுங்கடி

கலிமாச் சொல்லியே ஈமான் கொண்டேனென்று
கடைசிப் படியில் கால்வைக்காதடி — கொட்டுங்கடி

கபடங் கரவு நெஞ்சாகாதடி காதைக்
கள்ளத் தனத்தையும் தள்ளுமடி — கொட்டுங்கடி

பொருமை பேய் பொய் காமம் பொல்லாதடி அதனால்
பொல்லாங்கு வந்துமே சேருமடி — கொட்டுங்கடி

வீணின் மமதைநீ கொள்ளாதடி கொள்ளின்
வெந்து தணலில்நீ மாளாதடி — கொட்டுங்கடி

கலிமாச் சொன்னது போதுமென்று நீ
கடைசிப் படியிலிறங் காதடி — கொட்டுங்கடி

ஐந்து மறிந்துமே கொள்ளுமடி மேலாய்
அந்த ரகுமானைத் தேடுமடி — கொட்டுங்கடி

மட்டில் எல்லாம் அறிந்துவிட்டே நென்று
மமதை கொண்டுமே மாளாதடி — கொட்டுங்கடி

வாயடித்துப் புகழ்தா னடைந்தும் மடி
வழிகெட்டுத் தடுமாறி வாழாதடி — கொட்டுங்கடி

நானே பெரிதென்று எண்ணாதடி
நானே வரும் கேடுமடி — கொட்டுங்கடி

எல்லாம் அறிந்தவன் ஆகுமடி அவன்
ஏக ரகுமானு யிருப்பானடி — கொட்டுங்கடி

மட்டி லடங்காத வல்ல வன்டி
அவன் மண்டல மெல்லா மாழ்பவன்டி — கொட்டுங்கடி

பேரும் பெருமையு முள்ளவன்டி யவன்
பேச்சி லடங்காத வல்லவன்டி — கொட்டுங்கடி

மண்ணை நம்பியே இருக்காதடி
நானே மகுஸரில் சேராமல் போகுமடி — கொட்டுங்கடி

ஏழை வயிற்றிலே இடி இடிக்காதடி
நானே ஈனநரகில் எரிவாயடி

—கொட்டுங்கடி

நானே உத்தமியென்று எண்ணாதடி
நானே வருகுமே துன்பமடி

—கொட்டுங்கடி

கோதில் ரகுமான் குரவ னவனடி
அவன் ஆதி ரகுமான் ஹக்கனடி

—கொட்டுங்கடி

கல்பை அறிந்து காண்பவன்டி

அவன் காண்பான் காட்சி பொருளுமவனடி—கொட்டுங்கடி

அறிபொருள் நீயன்று அறியாப் பொருள்நீயன்று

அறிபொரு ளுன்னேநீ யறியுமடி —கொட்டுங்கடி

ஆதி ரகுமானே அன்பில் யறியடி

ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீனவனடி —கொட்டுங்கடி

கும்மி மெட்டு

ஓசைக்கடல் ஓங்கிவிந்தாகி அந்தஓசைக்கு மஹுசுக்குத்தானாகி
ஆசைக்கருவாகி உருவாகி அந்தரகுமான் படைப்படி கண்மணியே

எச்சுடருக்கு மேலாம் முச்சுடராம் என்ற வைரமுத்துப்

பவழ மரகதமாம்

அச்சுடரானதைக் கண்டுதெளிநீ அதைத் தியானஞ்செய்

கண்மணியே

மூலத்திரிகோண வாசலிலே அங்கு முத்திமனோன்மணி

[நித்திரையாம்]

பாலைப்பருகவள் காலைப் பற்றிக்கொண்டு பாங்காய் விளையாடு

[கண்மணியே]

பத்தினி உத்தமி பண்பளகாணவள் பாவமழிப்பவ ளானவளாம்

தத்திச் சுழிமுனை மண்டபத்தில் நின்று தனிச்சுடரானது

[கண்மணியே]

கங்குற் கருமைக் குழலாளே நல்லகாந்த மிகுமதி முகத்தாளே
அங்கப்புகித மின்னாளே அம்மா ஐம்பத்தோரட்சரக்கண்மணியே

எங்கும் உலகில் நிறைந்தவளாமவள் ஏகாந்தஞானசொருபினியாம்
கும்மென்ற சொல்லிற் பிறந்தவளவளாம் கூர்ந்துபாரடி
[கண்மணியே]

வாசிக்குதிரை மேல் ஏறிடுவாள் வன்னவச்சிர மாளிகை

[கண்டுகொள்வாள்]

நேசித்துமே விளையாடிடுவாளவள் தேரிழையாம் எங்கள்

[கண்மணியே]

உச்சிக்குக் கீழ்ந்த ஊசிமுனைதனில் ஊமையனோடு வாடிடுவாள்
மச்சுமேலேறி மறைந்திடுவாள் அந்த மாமதிமாமணிகண்மணியே

வினாளை வாணலாயாக்க யருஞ்சூழ்ச்சி வழியது சொல்லு

[கேளுமினி]

வினாகமூச்சை வெளிப்படுத்தாமலே வேண்டிப்பிடியடி கண்மணியே

ஒன்றது பேரூர் வழியதற்காறுள என்றன் சமயமிகுச்சமயமென்
குன்று குரைத்திடுந்நாயை யொத்தாரவர் கூற்றுகள் பாரடி

[கண்மணியே]

நன்றிதுநீதிது என்றுரையாளர்கள் நாத்தமும்பேற நவில் தல்

[நன்று]

சான்றுபல சொல்லிச் சாதித்தல் சாபங்கள் சாலவுமேற்றலாங்

[கண்மணியே]

ஹக்கன் கருணையைப் பெற்றவர்கள் நல்லவொக்கப் பிறந்த

[நல்லுத்தமராம்]

மிக்கவரை யெவர் மேலாம் கீழாமென்று மேனிபுகழ்வது

[கண்மணியே]

சிறியோர் செய்த மதம்செறிந்து வளராதது

[செப்பவும் வேண்டுமோ நேரிலேயே]

வறியோர் பலர்கூடி வாணிபஞ்செய்தல் போல்வளராதழிந்திடும்

[கண்மணியே]

மதங்களெத்தனை யானாலுமே யவன் மத்தியஸ்தனா யிருப்பானடி
பதங்களெத்தனையானாலுமேயதன்பாத்திபன் ஒருவன்கண்மணியே

கண்டிக்கு ஒருவனிருக்கையிலே வீனாய் கண்டிப்பவர் போலே
[பேசுகிறார்]

தண்டனைக்குள்ளே சிக்கப்படாமலே தவிர்ந்து நில்லடி
[கண்மணியே]

நாலுவேதத்தையும் நவின்று ரட்சிப்பவன் நாயகனன்றி
[வேறுண்டோ]

நாலுமறிந்துமே நன்மைதீமைகளின் ஞாபகமறிந்து
[கொடுப்பவன்டி]

நாதனவனா யிருக்கையிலே வீனாய் நாவுக்கு வேளையென்
[கொடுப்பானடி]

நற்றவர் பாவத்தைப் பேசுதலினாலே ஏற்காதேநீயதைக்
[கண்மணியே]

சொல்லு பாப்பா ககம் பெறவழி யொன்று என்ற மெட்டு

லாயிலாஹ இல்லல்லாகு
மரகத மணிச்சுடர் இல்லல்லாகு
அமுதமென எவ்வுயிர்க்கும் அன்புசெய்து
அருநெறி புகட்டுவது இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

நன்மைதரும் முன்னோர்கள் நெடுநாளாய்
நடத்திவந்த நற்றவத்தை நலியப்பேசி
அமைதிமிக்க அவ்வாழ்வைக் குலைக்க எண்ணும்
அநியாயம் அகற்றியருள் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

கண்டுகனி கொண்டுதினம் கரங்கள் கூப்பி
நிரந்தரமாம் பரம்பொருளின் நினைவுகூட்டி
தூண்டியநல் உணர்ச்சியினால் தின்றுதிடமாய்
தொன்றுதொட்டு நின்றுதொழ இல்லல்லாகு—லாயிலாஹ

கொண்டஎழிற் பெரும்பயனைக் குறைத்துப்பேசி
கும்பிடுவோர் நபியதைக் குறைத்துஎளி
தூய்மைவழி வாழ்வதற்கு மேலோர்கண்ட
தூயபொறை அறிவறிதல் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

வாயில்வந்த படிக்கெல்லாம் வம்புபேசி
வாஞ்சையுடன் ஆசையெல்லாம் வளரச்செய்தும்
எங்கள்நபி நாயகத்தை ஏற்றாமலே
கண்டபலன் ஒன்றுமில்லை இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

அமுதவொளி வீசுமெலிற் சந்திரனுக்கும்
அதிகவொளி வீசுமெழிற் சுந்தரராகும்
ஆண்டுஅவ தாரஞ்செய்த நபிகள்தன்னை
சுண்டுஇங் கேதொகுத்தேன் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

அல்லாகும்ம சல்லிஅலா செய்யிதினா
வநபினா முஹம்மதின் வஅலஆலீ
செய்யிதினா முஹம்மதின் வபாரிக்குவ சல்லம்
சல்லல்லாகு அலைஹிவசல்லம் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

ஞாயமதைத் தானிறிந்து பேசாவிட்டால்
மக்கள்மனை சுற்றமிவை மாண்டுபோகும்
முன்னவர்கள் சூழ்ச்சிகளைத் தானறிந்து
முழுமனத்துடன் தொழு இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

பொன்னும் புகழ்பொருளும் பொய்யனவென்றும்
நித்தியமாம் சத்தியமே மெய்யதுவென்றும்
சுகபோக ஆசைகளைக் சுட்டுஎரித்து
சுகித்திடு பேரின்பமதை இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

நான்என்ற அகங்காரம் தன்னைவருத்த
எனதென்ற மமகாரம் என்னையுறுத்த
எனதுன தென்றவிரு தன்மையேகினால்
ஏகாந்தம் எங்கள்நிலை இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

சுத்த குனியம்பாழ் சுகநிலையென்பர்
அதுஅப்பால் அப்பாலுக் கப்பாலுமுண்டு
இதிலுள்ள உண்மைதனை யுணரவியலார்
எதிலும் உண்மையுணரார் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

ஆதியருள் தேடிவழி செல்வோர்களை
தடுக்கவருந் துடுக்குகளைத் தறித்து விடுவோம்
மெஞ்ஞான மேவியருளே சுரந்திடும்
மெஞ்ஞான தேசிகனும் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

பொய்மதங்கள் போதனைகள் செய்குருமாரை
புத்திசொல்லி நன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
பெய்மதங்க ளின்னதென்று மேயுணர்த்திடும்
மெய்க்குருவின் பாதம்பணி இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

கதியிழந்து போகுமுன்னே கண்ணீர் கொட்டி
கதறுகின்றார் அடியவர்கள் கற்பகாலமாய்
பதறலின்றிப் பண்பதின்றிப் பாகுபாடின்றிப்
பதியதுவாய்த் தானிருந்தான் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

லாட்டமிகு இடிநோய்கள் வருத்தாதெங்கோன்
தாட்டமியே னுளத்தினுற ஊன்றுதாதா
தேட்டரிய வருட்குருவே சித்தசொருபா
பாட்டுமிகப் பாடவருள் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

கள்ளங்கொலை காமங்குரு நிந்தைபொய்கள்
துள்ளுமனத் துடுக்குவிட்டு தூய்நெறிக்கண்ணே
ஊள்ளுமதை யொடுக்கியொன்றாய் உண்மையுணர்ந்தால்
தெள்ளரிய தெளிவவன்காண் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

கோபமென்னும் மதயானை கொண்டமதத்தை
கூர்கொள்புத்தி அங்குசத்தாற் குத்தி கொன்றுவிட்டுப்பார்
திபமென்னும் முச்சுடராம் சோதிதெரியும்
தெரியுமதேதான் தீம்பொருளாம் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

பேதமுறுஞ் சமயத்துள் எங்கள் சமயம்
ஏதமறு பெருஞ்சமய மென்சமயமென்
ரோதியிறு மாந்துமிக வாதுகள்செய்தல்
பாதிமதி குரைஞமலி இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

மேலானதன் சாதிக்குள்மேல் சாதிதாமென்றும்
கீழானதன் சாதிக்குள்கீழ்ச் சாதியர்தானும்
பாலான தன்சாதிதான் மேலதாமென்றே
மாலாக மயங்குகின்றார் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

கல்வி யறிவினிற் கடந்தேனென்றும்
புல்லிப் புவிதனிற் புகழ்முடியும்
பல்லி யறிவினிற் பாதியுமின்றி
சொல்லில் மயங்குகின்றார் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

பணமுட்டை தனிப்பற்று மிக்குடைமாந்தர்
கணம்வீட்டை ஹல்பிற் கனவிலுங்காணர்
பிணவீட்டைப் பெரிதாய் அடைபவர்கள்
சணம்வீட்டை நினைக்கிலர் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

நான்கு வேதமதைக் காப்பவன்யார்
வித்தின் நூலின் கருத்தை யுணர்ந்தவன்யார்
நாலும் ஒன்றுமாக நின்றவன்யாரந்த
ஞாலமார் ஞாயமார் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

ஆம்என் நெழுத்தின் கருத்தறிந்தவன்
லாம்என் நெழுத்துணர் லாயக்கானவன்
ஹும் என்ற சொல்லினுட் பொருளுணர்ந்தவன்
தோமில் ஞானியவன் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

சாதியிரண் டொழிந்தால் வேறில்லைச்சாற்ற
நீதிநெறி தவறுதவர் சொன்னநீதி
ஓதியுட் பொருளுணர்ந்த ஒண்குதுபுக்கள்
ஆதியி லறைந்ததுவும் இல்லல்லாகு —லாயிலாக

அன்புத்துறை தனிலே ஆசையாகி
துன்பத்துறைதனிலே நொந்துமூழ்கி
இன்பத் துறைதனிலே இன்றுவாழுமெங்கோன்
என்முப் பொருளுங்கொண்டோன் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

பரிகாச மாகவே பலபேர்கூடி
தெரியாம லாபாசக் கடனின்முழ்கி
தரியாமற் செல்வாரென்றும் வயலிளோடை
புரியாதமுந் துகின்றார் இல்லல்லாகு

—லாயிலாஹ

மணிமந்ர ஓளடதங்கள் துணியாமார்க்கத்தில்
பிணிநீக்கல் பிசாசகற்றல் பெண்களைப்பேணு
தணியாத நோய்களினால் தாக்குதலையும்
துணிவாகத் தொலைக்கின்றார் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

சமயபேதம் பலமான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோற் கேயல்லாது சற்சாதுகட்கோ
கியாமத்தில் போகமுன்பு தேர்ந்து பாருங்கள்
ஹயாத்து உந்தன் கையிலுண்டோ இல்லல்லாகு
—லாயிலாஹ

தன்னையறிந்தொழுகுவோரே தன்னைமறைப்பார்
தன்னையுணராதவரே தன்னைக் காட்டுவார்
பின்னைவேரோர் இல்பொருளைப் பேணநினையார்
உன்னையென்றோ உணர்வார்கள் இல்லல்லாகு
—லாயிலாஹ

நீயேயறியாத வஸ்து ஒன்றுண்டோ
நீயேயறியாத பேரொன்று உண்டோ
நீயேகொடுக்காத பொருள்தானு முண்டோ
நீயே கொடுத்தருள் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

தாயொடு தந்தைதமர் சுற்றமென்றிவை
மாயையின் மைந்தன் மனமதின் நேயாம்
தூய்மை மறைத்தவன் தோற்றமுமாற்றினன்
வாய்மை யழித்தனன் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

ஐந்து பொருள்களாயான பொருள்களை
முந்திய முக்குணங்களும் மூவிரூபடையும்
வந்தரசாளுமெம் வலிமனப் பகைவன்
வெந்திடித் தோன்றிடும் அவனருள் இல்லல்லாகு
—லாயிலாஹ

அந்தநல் லறிவனை யறிந்தவ னறிஞன்
வந்ததீம் பால்நெய்போல் லுயிர்க்குயிராம்
பந்தம தகன்றுநீ பார்பகை நண்புண்டோ
இந்த உண்மைநீ ஓர் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

என்னை புகழ்வது எங்கும் யாவுமாய்
மன்னிய பொருளுமாய் மறைகெலாம் முடிவாய்
தன்னந் தனிமையாய் தானுந் தன்மையாய்
முன்பின்ன யெல்லாமாய் இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

தோன்றிய பொருளுநீ துணையெனக்குநீ
வான்றிநீர் வளிமண்நீ வளர்பிறை ரபிமதிநீ
தேன்மொழி நபிகள்நீ திகழும் பொருளும்நீ
எள்ளுக்குள் எண்ணை நீ இல்லல்லாகு —லாயிலாஹ

ஞானப் பெண்ணே

அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு மிகைநான்கில்
அறநெறி காண்போமே —ஞானப்பெண்ணே

மனமென்னும் ஹல்புக்குள் அணுவேனும் மாகின்மை
இல்லையெனிக்
இனமா மறநெறி —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

எவர்க்குமே தீவினை எட்டுணை யுஞ்செய்யா
தீட்டிய வாம்பொருள் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

காத லிருவரும் கருத்தொன்றாயினும்
ஆதரவாம் அவனின்பம் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

அறம்பொருளின்ப மூன்றும் விட்டதே
பேரின்ப வீடென்பர் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

நாபி யகத்தே நலனுற நோக்கிடில்
சாவதில்லை என்பர்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

மயக்கங் காமங்கோப மணுவேனு மில்லையெனில்
மகாஞானம் வந்தது

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

தனது அசைவான மனதுசை தன்யமாய்
உனது வசம்முத்தி

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

தூயபொருட் கெலாந் தூய்மை யளித்திடும்
தூயவனா மவன்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

சுட்ட றிவுதனுக் கப்பாலா யானவன்
பட்டப் பகலவன்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

கங்குல் பகலற்ற காரண காரியன்
எங்குமா யுற்றவன்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

சாத்தி விகந்தனில் சதாவும் லயிப்பவர்க்
கேத்த லிறக்கில்லை

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பெரிய பொருளால் விழுங்குமவர்க் கன்றிப்
பேரின்ப மில்லையே

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

அரிய பொருளுக் கென்றுமாட் பட்டவன்
அறிஞ னுமவன்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

அனுபவப் பொருளோடு அபேதம் தாகுதல்
ஆன பக்தியடி

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பக்திப் படிசுண்டு ஹக்கன் நிலைகண்டால்
பகரும் பக்குவர்கான்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

சித்திகள் செய்தல் சிறுவினை யென்றுமே
சீரியர் சொல்லார்கான்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

சித்திகள் செய்த சிறந்த முத்தர்கள்
உலகத்தோருக்கு ஒரு துணை

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பக்தி வலையிலகப்படும் பான்மையர்
முத்தர்கள் தாமறி

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

காயமுள்ள போது உபாயம் தாகவே
அபாயமது நீங்கு

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

துன்பந் துடைப்பவர் துராபத்துக் குதவுவர்
இன்பத் திறைவனும்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

உன்மத்தர் பைசாசர் ஊனுண்ணும் பேதையர்
என்றும் முருகாகான்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

உருவிற் கறுக்கிலென் தெருவிற் சிறக்கிலென்
அருளற் றிருக்கில் வீண்

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

உலக ரகசியஞ் சொல்லுகிறேன் கேளடி
உத்தமி யேயடி

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

வடக்கே திரும்பிடில் வரிப்புலி நாய்நரி
வாவென் றறையுமே

—ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

கிழக்கே திரும்பிடில் கரடிகாண்டா மிருகம்
கிச்சென் றலறுது —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

தெற்கே திரும்பிடில் தேள்பாம்பு முதலைகள்
தெற்றிக் கடிக்குது —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

மேற்கே திரும்பிடில் மெல்லென யானையும்
மேவிப் புடைக்குது —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

இத்தனை சீவருஞ் சிரித்துச் சிரித்துவந்து
இரத்த மருந்துவர் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

எத்தனைபேர் இழிவாகவே பேசினும்
ஏமாறார் ஞானிகள் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

ஹக்கன் துணையென்று காலைப் பிடிப்போரை
மிக்கவம் பென்செய்யும் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

அணுவேனும் அவன்றானே அண்டி நிற்பவரை
அணுகாது துன்பமும் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

அன்பா அவன்தானே அண்டியோருக்
கல்ல வியல்பதாம் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

உண்மை வழிதனி லுன்றிய ஞானியை
உதறிக் கடிப்பார்காண் : —ஞானப்பெண்
(அறம்)

பொய்ஞானி தம்மையே போற்றிப் புகழுவர்
பொய்யாம் உலகில் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பொய்மெய் யுணராத புல்லறி வாளரால்
பொய்முதற் பாதகம் —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பூவுல கெங்குமே பொலிந்து விளங்குந்தற்
போதம் விளையுமே —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

பூதவுடல் தாங்கும் போலிகள் போக்கினால்
புண்மையா மென்றுமே —ஞானப்பெண்ணே
(அறம்)

கானகந் தனில் வாழும் கவின்பாம்பின் வாய்க்கு ஞள்ளதோர்
ஆனதோர் ரெத்தி னத்தை அளிக்கின்றே னென் செல்லுமோ
சொல்

ஊனமில் துலகத் தோர்க்கு உதாரணமிதுவே காண்மின்
ஞானவான் அலாதா விவனென் றறிதல்உன் கடனே
காண்பாய்

ஆலிம் உளமா மஸ்தான் அவுலியா அம்பி யான்
மேலிவர் ஒளிமா குதுபு மேம்படு ஞானி யென்பர்
தோலின்மே லூத்தை போனால் தொலைந்தது அஞ்ஞான
மென்று
வாலி லாக்குரங் கறிவின் வரட்டலை நம்ப வேண்டாம்.

எல்லாம் அடங்கியிருப்பது லாயிலாக இல்லல்லாகு
என்ற கவிமாவுக்குமேல் ஒன்றுமேயில்லை.
ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீன்

காம்போதி

ஆதி தாளம்

கருணாகரனே என்கண் இமைக்குள் ஒளிவாய்கலந்த
பொருளே
மரங்கொடி செடிமுதல் மண்ணது யாவினும்
மாதவத் தவருரை மறை பொருள் நீயானாய்
பிடிமண்ணி னுருவத்தை பிடித்தவன் நீயே
கொடுசாப முடனுயிர் கொடுத்தவன் நீயே
இன்பமதினுந் துன்பம் இரண்டு மொன்றாகி
இருவரும் நாமேமகிழ்ந் திருப்போ மென்றாகி
மரமதில் நானேயுயிர் மதிக்கு முடல் நீயே
மலரது நானேயதின் மணமது நீயே
மகிழ்ந்து இரண்டுமொன்றாய் மகிழ்ந்திருப்போமே
மலரில்லையே லங்கு மணமுமில்லையே
மாயாவில் நீயே மந்திரமு நானே
குறித்த குறிவில்லைக் கொண்டனன் நீயே
சுமந்தவன் நானேயதை வளைத்தவன் நீயே
அம்பதும் நானே குறியிற் றைத்தவன் நீயே
வதைத்தவன் நானேவதை பண்ணியவன் நீயே
ஆகஇரண்டு கள்வர் அடைந்த மோசமிதுவே
ஆதலா யிருபேரும் அன்பாய் நிற்போமே
மண்ணிலே யாவும் மறைவதும் நீயே
மண்ணில் கண்ணின்முன் திரிபவன் நானே
மண்ணில் நீமறைந்ததால் மாயக்கார னாமென்பார்
நீமுதலாங் கள்வன் நான் சாமத்திற் கள்வன்
ஆகவிரு கள்வரும் ஆயினோ மன்றுமுதல்
நாங்களிருவரு மொன்றாய் நன்மையாய்க் கூடுவோம்.

தோடி

ஆதி தாளம்

ஆகாசமுமுதும் நிறைந்தான் ஆதியென்று பேரமைந்தான்
நீதியுள்ளா னழிவுமில்லான் நேசமுள்ளோரைக் காப்பான்
மலருக்குள் மணத்தைப்போல் குணத்தைப்போற் குருவைப்
போல்
அன்னைபோற் றந்தைபோல் அமுதமென னுடலைப்போல்
தூக்கி அணைத்திடுவான் துடுக்கென வந்துங்காப்பான்
ஆர்க்குந் தெரியாமலே அவிந்து இழுத்துச் செல்வான்
ஆதிசோதி நீதிநிறைந்த அருட்குரு நாதனுமாவான்
ஏறாத மலைதனிலே ஏறியே காந்தமுமாவான்
ஓங்கார மாகநின்ற ஒப்பில்லா முதற்பொருளே
இன்பநாதனே யெந்தன் எருற் சொந்தக் கணவனவன்
என்று மழிவிலாதான் எங்கள் குருவொளி நாதன்
என்றும் என்பிழை தீர்ப்பான் எனைப்பழிப்பானோ வறியேன்
ஞாயம் நீதிகளுக்குரியன் நடனம் புரியுமரியன்
எந்தன் நடுத்தலத்தினுள் வாழும் ஏற்றருங் குணசீலன்
வம்பு துன்புந் தீர்த்திடுவான் வயங்கு சித்தசோதியவன்
கடலது பொங்கி வந்தாலும் காற்றடித்தாலு மஞ்சேன்
கடைசியா யிந்தவுலகம் கவிழ்ந்தாலு மதற்கஞ்சேன்
கபடமிடுக் கண்செய்யும் கரவுள்ளோர் தமக்குமஞ்சேன்
கடைசியில் வந்தென்னைக் கரைதனிற் சேர்த்திடுவான்
கட்டாய முண்மை சத்யம் கடைத் தேறலிது நிக்சயம்
சத்தியத்திற்குரிய சக்திக் கணவனவன்
சத்தியமே யுலகம் சத்தியமாய் நிற்பவன்
தகுந்த மனம் உடையவன் இத்தகுத்துக் குரியவன்கான்
அண்டசராசரமாகி யெங்கும் முழங்கித் துலங்குங்குலுங்கும்
திவ்விய நாயகனே தீரமாய் உள்ளவனே
கூரோடு தானறிவான் மனநீரோடு பேசிடுவான்
குற்றம் பொறுத்து அவன் கூற்றோடிருங்கி வந்து
சற்றேயாறுதல் சொல்லி மனம்கிட்டே யிருந்திடுவான்.

மத்திமாவதி

ரூபக தானம்

ஆதி நாயகனே நீ எமக்கருள் தாராயோ
ஜோதி பெரியவனே சுடர்ஞானதிபமே (ஆதி)

1. எனைகாரும் நாதனே கலிதிரும் திரனே
பாரும் பாலனே பஸ்தாதுதனில் வாழும் முகியித்தினே (ஆதி)

2. என் பாபம் தீர்க்கும் நாதனே
பரமானந்த நன்மை நாதனே என் (ஆதி)

3. நம் நலமே புரிய அருள்தாரும் நாயனே
ஆண்டவனின் அருள் ஜோதியே (ஆதி)

4. ஞானிகள் நாடும் நாதனே
நம்மைக் கரைசேர்க்கும் நபிநாயகமே (ஆதி)

5. நன்மை செய்தோரை காத்தருள்வாய்
எக்காலமெல்லாம் நீயே கருணை செய்வாய் (ஆதி)

6. முச்சுடரான முஹையத்தினே
முன்னும் பின்னும் எனைக் காத்தருள்வீரே (ஆதி)

செஞ்சுருட்டி

ஆதிதானம்

ஞானேத்திருமணியே எமை ஆளும் முஹையதினே
நாட்டம் அவனில் கொண்டால் நம்மை
எக்காலமும் காத்திடுவான் —ஞான

1. தேட்டம் கொண்டோமானால் நாளை கியாமத்தில்
நம்மருகில் நின்றிடுவான்
நாம் வேண்டும் போதினிலே விமலன் —ஞான

2. நம்முன் வேடிக்கை செய்திடுவான்
நாம் காணும் போதினிலே அவன்
காத்தருள் புரிவானடி —ஞான

3. அவன் நாமத்தைச்சொல்வதனால் நம்மல் பாவங்கள் தீருமடி
அவனை தேடியே சென்றாலே நம்
தீனில் இஸ்லாமடி (ஞான)

4. நாம் பாலும் பழமும் கொண்டு அவனுக்கு
பாத்திகா ஒதினாலும்
நமக்கு வரப்போவதொன்றுமில்லை (ஞான)

5. நம் கல்பு ததும்புருகி உள்ளம் கரைந்துமே
ஒதினாலே நம் அருளே தருவானடி
உள்ளம் உருகி நீயும் ஒதி வந்தால்
உன்னை விடவே மாட்டான்
தன்னை அறிந்தாயானால்
அந்த தலைவன் வருவானடி
ஈமான் தெளிவாயானால்
நம்மல் இல்லம் விளங்குமடி
நம்மல் சீமானே நம்பினாலே
நாம் திருலோகம் ஆள்வோம்டி
பூமான் பதம் பெற்றால்
நாங்கள் ஈமானின் செல்வரடி
இருலோகப் பொருளதுவை மனதினில்
எண்ணினால் இனி ஏது துன்பமடி.

புகல்பாணி

1. உலகத்திலே உண்மை ஜாதி மனதில்
ஒன்றென் றுணர்ந்திருப்பவனே உயர்ந்த ஜாதி
ஊற்றைக் குளிக்குள்ளால் ஊறுவது பிண்டம்
நாற்ற உடம்பினில் ஊறுவது உயிரே
ஊற்றை நாற்றமும் ஒன்றாயிருக்கையிலே
— உயர்ந்த ஜாதி எது மனிதா

2. எளியவர்க்கும் ஜாதமத மென்பதில்லை
ஏழைகட்கும் ஜாதமதமென்பதில்லை

எல்லாம் அறிந்த உண்மை ஞானிகட்கும்
 ஜாதிமத பேத மென்பதில்லவே இல்லை
 எல்லாம் படைத்தவன் எங்கும் நிறைந்தவன்
 என்ன ஜாதி என்பது இல்லவேயில்லை
 உணர்ந்துபாரடா மனிதனே உன் ஜாதியை
 (உலகத்)

3. அடாமனிதா உன்னைப்பற்றிய பணமே பெருஞ் ஜாதி
 எவர்க்கும் அப்பேயிருந்தால் அவரே உயர்ந்த ஜாதி
 இந்தப் பிணமென்ற கூட்டுக்குள்
 அந்தப்பணமென்ற பேய் அமைந்ததினால் வந்த
 (தொல்லை)
 இதை அடித்துக் கலைத்தவனே உயர்ந்த ஜாதி
 (உலகம்)

ஒன்றென்று நினைப்பவனே அவன் என்றும் பெரியவனும்
 உண்மைவழிதனையே ஊன்றிப் பிடிப்பவனே
 உண்மைக்குப் பெரியவனும்
 எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர் என்றுமேதான்
 எண்ணினவர்கள் என்றும் பெரியவராம்
 இவர் என்றென்றும் அழியா பொருளுடனே
 அன்றும் இன்றும் என்றும்
 ஒன்றென்று கூடியிருப்பார் அது உண்மை சத்தியம் ஐயா

ஏழை மிஸ்கின் குருபாவா முகிதின் சொன்னேன்
 (இது சத்தியம் ஐயா
 ஆதியும் ஒருவனையா அண்டசராசரமும் எங்கும் அவன்தானையா
 ஜோதியும் அவன்தான் ஐயா அவன் சொல்லும்
 [பொருளனைத்தும் உண்மையையா
 சோதியில் படைத்தான் ஐயா குல்லும் யாவும் படைப்புகளை
 ஆதியில் படைத்தான் ஐயா ஆதம் கௌவாவென்னும்
 [ஒரு பொருளை
 ஆதி ஒருவனையா அவன் படைப்பு மனிதனெல்லாம்
 [ஒருதாய் பிள்ளையையா
 உண்மை உணர்ந்தானாகில் ஒருகுலம்தானுமையா
 ஒருவனே தேவன் ஐயா அதை உணர் நீ உண்மை ஐயயா.
 ஆமீல், யாறப்பில் ஆலமீன்.

என்னுட்டாக் கண்ணி

1. ஜெகமும் வெளி நிறைந்த திருவாம் ஒரு பொருளை
 அகமதிலே தேடிடவே ஆதியே நீ காப்பு.
2. ஓங்காரமாகி உலவும் சுடர்ஒளியை
 நீங்காமல் உள்ளே நினைப்பது நீ என்னுளோ.
3. வேதாந்தமான மெய்ப்பொருளை என்னுள்ளத்தில்
 சாதாரணமாய் கண்டு தாழ்பணிந்து என்னுளோ.
4. முச்சுடரின் ஒன்றை முனையதிலே கண்டு மனம்
 அச்சுருவந்தேடி அடிபணிவது என்னுளோ.
5. மேலோன் திருவடியை மேனியதிலே தெளிந்து
 கால்கண்டு கூடி கதிபெறுவது என்னுளோ
6. எங்கும் ஒளியாய் இருக்கும் பரம்பொருளை
 அங்கமதில் தேடி அருள் பெவறு என்னுளோ.
7. தீபஒளி தேடித் தியங்காச் சுழிமுனையை
 கோபுரத்தில் ஏறிக்கூடுவதும் என்னுளோ
8. வானத்திலேறும் வழியறிந்து எந்நாளும்
 தானமதைக் கண்டு தனித்திருப்ப தென்னுளோ
9. மண்டலத்தில் சென்று மாருத் தியானமதால்
 தெண்டனிட்டுக் கூடி தரிசிப்பது என்னுளோ
10. கூட்டமெல்லாம் விட்டுக் குருமொழியைத்தான் பாடி
 வாட்டமில்லானோடு மகிழ்ந்திருப்பது எந்நாளோ
11. உன்னி உன்னியேறும் உயர்ந்த மலைமேலே
 கன்னிப்பதங்கண்டு கருதிடுவது எந்நாளோ
12. எட்டாக் கனியதுவை எண்ணி இதயம்தேடி
 நட்பாநடுவதில் நானறிவது என்னுளோ
13. சென்னை நடுவில் திருப்பதியில் சென்று நித்தம்
 பன்னிரு கால்கண்டு பார்த்திருப்பதென்னுளோ

14. அம்பலத்தில் சென்று அறநெறியைத்தான் போற்றி
கும்பத்துக்கே குடியிருப்பது என்னுளோ
15. சோடிபிரியுமுன்னே சுருவத்தைத்தான் தெரிந்து
தேடும்பொருளைத் தெரிந்துகொள்வது என்னுளோ
16. சந்திரனும் சூரியனும் தானிரண்டும் ஒன்றாகும்
மந்திரத்தைத் தான்படித்து மகிழ்ந்திருப்பது என்னுளோ
17. சுளிமுனையில் தோன்றும் தூண்டாமணி விளக்கை
அழியமுன்னே தேடி அருள் பெறுவது எந்நாளோ
18. சத்தம் முழங்கும் தலமதுவை நானறிந்து
குற்றமெல்லாம் போக்கி கூடுவது எந்நாளோ
19. ஐந்திலே ஒன்றைக் கண்டு ஆசை அகலும்படி
நெஞ்சத்தில் தேடி நின்றிடுவது எந்நாளோ
20. நடனமது ஆடும் நடுச்சபையை நானறிந்து
சடலமாவது பொய்யென்று தள்ளிவிடுவதென்னுளோ
21. மூலத்தின் தீயை மூட்டிமுனை மீதில்
சாலத்தைக் கண்டு தனையறிவது என்னுளோ
22. வாய்பேசா ஊமையனை மனமதிற் தியானம் கூட்டி
காயாக் கனியதுவை கண்டுகொள்வது என்னுளோ
23. நாவிற் கமலம் நடுவிருக்கும் நற்பொருளை
கூவித் திரியாமல் கூடுவதும் என்னுளோ
24. உற்றுணர்ந்து தேடறியான் உலுத்தரைப்போல்
(யான் தெரிந்து
செத்தழிந்து போகுமுன்பு தெளிந்து கொள்வது எந்நாளோ
25. பூவை சதமென்ற புல்வரைப் போலாகாமல்
பாவமெல்லாம் போக்கி பதியடைவது எந்நாளோ
26. தேடிப் பொருள் புதைக்கும் திருடரைப்போலல்லாமல்
கூட்டினிலே கொஞ்சிக் குலவுவதும் எந்நாளோ
27. கூடுசதமென்று குலைக்கின்ற குக்கரைப்போலாகாமல்
நாடெங்கும் சுற்றாமல் நாமறிதல் எந்நாளோ

28. வேதமுறை அறியான் வீணரைப் போலாகாமல்
உன்பாதம் நடுமுடியை பார்த்திருப்பது எந்நாளோ
29. ஆசையது வைத்து அலைக்கின்ற அசடரைப் போலாகாமல்
வேசையர் மையல் தீர்ந்து வீடறிவது எந்நாளோ
30. காசைச் சதமென்ற கசடரைப் போலாகாமல்
மீசை முறுக்கி மெய்யறிவது எந்நாளோ
31. மனைவி மக்களென்று மயங்குகின்ற மானிடர்
[போலாகாமல்
நினைவு சற்றுமெண்ணாமல் நின்றிடுவது எந்நாளோ
32. நிச்சயங்களில்லான் நீர்மேல் குமுழியென்று
அச்சமது தீர்ந்து அடைந்திடுவது எந்நாளோ
33. ஊரெங்கும் சுற்றி உலாவும் பதரரைப்போலாகாமல்
பாரில் அலையாமல் பதம்பெறுவது எந்நாளோ
34. வேடிக்கை பார்த்து விலம்புகின்ற வீணரைப்போலாகாமல்
ஓடித்திரியாமல் உள்ளறிவது எந்நாளோ
35. கனவதுபோல் பூவைக் கருத்தினில் வையாமல்
நினைவை நிலைநிறுத்தி நின்றிடுவது எந்நாளோ
36. கூட்டைத் திறக்கும் பொருளறியாப் புல்லரைப்
[போலாகாமல்
ஏட்டைப்படியாமல் இருந்திடுவது எந்நாளோ
37. வெறிபிடித்த நாய்போல் வீடெங்கும் சுற்றாமல்
பரிபிடித்து மேலேறி பரமடைவது எந்நாளோ
38. குரு அறியா மூடரைப்போல் குருவேஷம் கொள்ளாமல்
சரியான பாதைகண்டு சார்ந்திருப்பது எந்நாளோ
39. கஞ்சாக் குடியரைப்போல் காடெங்கும் சுற்றாமல்
இன்ஸான் பனைக்கள்ளை இறக்கி உண்பது எந்நாளோ
40. போதை குடிக்கின்ற புல்லரைப்போலாகாமல்
மாதவங்கள் பெற்று மகிழ்ந்திருப்பது எந்நாளோ

41. இணைவைத்துப் பேசும் இடும்பரைப் போலாகாமல்
துணையதுவைத் தேடி சுகமறிவது எந்நாளோ
42. வலம் இடமும் தேட்டறியான் மடையரைப்போலாகாமல்
தலமதுவைக் கண்டு சலிப்பகல்வது எந்நாளோ
43. பஜனைகளைப் பாடும் பாவியுடன் கூடாமல்
விசனங்களைத் தவிர்த்து வீடறிவது எந்நாளோ
44. தம்பூர மேளம்கொட்டும் தான்பாடும் புல்லரைப்
[போலாகாமல்]
கெம்பீரம் விட்டுக் கிடந்திடுவது எந்நாளோ

மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி

- ஆவென்றும் ஊவென்றும் யார்சொன்ன சொல்லடி சிங்கி
ஆதி அனாதியும் ஒன்றாயிருந்ததே சிங்கா யது
- ஒன்றாயிருந்த உயிர் எழுத்தென்னடி சிங்கி யது
ஒங்காரமான வட்டமதல்லவோ சிங்கா
- வட்டமதான வகையதைச் சொல்லடி சிங்கி யது
வாக்குமனதுக்கு மெட்டாப் பொருளடா சிங்கா
- எட்டாப் பொருளென்று என்னத்தைச் சொல்லலாம் சிங்கி யது
எங்கும் நிறைந்திருக்குந் திருவாமடா சிங்கா
- திருவதைக் கண்டு நாம் தேடுவதெப்படிச் சிங்கி யதைச்
சிற்தையிலெண்ணித் தினமுருப்போட்டா சிங்கா
- உருவதுபோட உபாயமதெப்படிச் சிங்கி யது
ஒன்றைப் பிடித்து உடலுக்குளுதடா சிங்கா
- ஊதினாலுள்ள உருவாமோ சொல்லடி சிங்கி யதை
உண்மையென்றெண்ணியே உற்று நீ பாரடா சிங்கா
- உருவது போட்டிடிவோடிப் போகாதோடி சிங்கி யந்த
ஓட்டைகள் முடுமுபாயத்தைத் தேட்டா சிங்கா

- ஓட்டைகளெத்தனை உள்ளது சொல்லடி சிங்கி யது
ஒன்பது மூன்றும் பன்னிரண்டல்லவோ சிங்கா
- பன்னிரண்டு வாசல் விபரமதெப்படி சிங்கி யந்தப்
பத்தெழுத்தாகிய வீட்டிலே ஓட்டையாம் சிங்கா
- மிச்சமிருக்கு மிடமதைச் சொல்லடி சிங்கி யது
முன்னாலையொன்றையறுத்து அடைத்ததே சிங்கா
- இன்னஞ் சிலவிடமெங்கேயிருக்குது சிங்கி நாம்
ஏந்தும் குழந்தைமுதல் எல்லோர்க்கும் உண்டடா சிங்கா
- பத்தும்போக இரண்டு வாசலைச் சொல்லடி சிங்கி யது
பள்ளயத்துக் கீழே இருக்குது பாரடா சிங்கா
- பள்ளையினுள்ளொரு பட்டணமுண்டோடி சிங்கி யது
பச்சை நிறமாயிருக்குது பாரடா சிங்கா
- பச்சைக்கு முன்னே பவளமதென்னடி சிங்கி யதைப்
பார்த்தல்லோ முத்தங்கே பாய்ந்தது பாரடா சிங்கா
- முத்ததுமுன்னே இருந்ததைச் சொல்லடி சிங்கி யது
முனையுருகிய நாதமதல்லவோ சிங்கா
- நாதத்தினால் சடமான விதஞ்சொல்லு சிங்கி யது
நாலாறிருபத்தி னாலெழுத்தாமடா சிங்கா
- இருபத்தினாலுக்கு மினமது சொல்லடி சிங்கி யது
என்றுமழியா நெழுத்து ஈராறடா சிங்கா
- ஈராறுபோக மற்றெட்டு நாலடி சிங்கி யது
என்றென்றுமுள்ளவன் தூதரின் பேரடா சிங்கா
- தூதராய் வந்த துறையதைச் சொல்லடி சிங்கி யது
சொல்லத் தொலையாத இருளில் வெளிச்சமே சிங்கா
- இருளாயிருந்தது இப்படியாவதேன் சிங்கி யது
என்றுந் துணையாயிருக்கச் செய்தானடா சிங்கா

அவனுக்கிது துணையானதுமெப்படி சிங்கி முன்
 ஆதத்தை மண்ணுலேயேன் படைத்தானடா சிங்கா
 மண்ணால் சமைந்தது மாளிகையாமோடி சிங்கி யது
 மஃஷுக்கு மாஷுக்குங் கூடுமிடமடா சிங்கா
 ஆஷுக்கு மஃஷுக்கு மாணும் பெண்ணுமோடி சிங்கி யது
 அங்கம்நடுவதி லாடுது பாரடா சிங்கா
 ஆட்டத்தைக் கண்டு அறிவதுமெப்படி சிங்கி யதை
 ஆவென்றும் ஈயென்றும் ஊவென்றுமோதடா சிங்கா
 ஓதினாலென்ன உனக்குக் கிடைப்பது சிங்கி யந்த
 ஊமையனோடு உறவாகலாமடா சிங்கா
 ஊமையனுக்கு உபாயந்தெரியுமோ சிங்கி யதை
 உற்றுப்பாராம லுரைப்பது ஏனடா சிங்கா
 உற்று நீ பார்த்திடிலுருவது தோன்றுமோ சிங்கி யது
 ஒன்றிலுமேயடங்காத பொருளடா சிங்கா
 அடங்காப்பொருளை அறிவதுமெப்படி சிங்கி யது
 நான்குக்கு மேலேயெழுத் தொன்றைப் பாரடா சிங்கா
 பார்த்துப் பிடிக்கின்ற பாதையைச் சொல்லடி சிங்கி யதைப்
 பத்தெழுத்தாகிய வீட்டுக்குள் பாரடா சிங்கா
 பத்தெழுத்தான பதியதைச் சொல்லடி சிங்கி யதை
 பாரெங்குமுள்ளோன் படைத்துவைத்தானடா சிங்கா
 எங்கு நிறைந்தவனாரென்று சொல்லடி சிங்கி யது
 எல்லோர்க்கு முன்னேயிருளாயிருந்தது சிங்கா
 இருளிலிருப்பதை எப்படிக் காணலாம் சிங்கி யதை
 ஈராரைக் கொண்டு நீ யேற்றி இறக்கடா சிங்கா
 ஏற்றுவதென்ன இறக்குவதென்னடி சிங்கி யது
 ஏற்றுவது கடன் இறக்கினாலாதாயம் சிங்கா

இந்த பருள் சுன்னத்தெப்படியாச்சுது சிங்கி யது
 எட்டது இரண்டிலிருக்குது பாரடா சிங்கா
 எட்டென்று சொன்ன எழுத்தென்ன சொல்லடி சிங்கி யது
 எடுத்ததைக் குத்தச் சறுக்கினதாமடா சிங்கா
 வித்ததிலே மூன்றுவிதமானதென்னடி சிங்கி யது
 மேலான பச்சைப் பவளமுத்தாமடா சிங்கா
 முச்சுடரென்று மொழிவதுமென்னடி சிங்கி யது
 முன்னவன் ஆதம் முஹம்மது மூன்றடா சிங்கா
 மூன்றுமிருக்கு மிடமதைச் சொல்லடி சிங்கி யதை
 மூளையுமத்தியடியதைப் பாரடா சிங்கா
 அடியிலிருந்து எழும்புவதென்னடி சிங்கி யது
 ஆவென்று சொல்வது ஆதமதாமடா சிங்கா
 ஆதத்துக்கு உயிரானது மெப்படி சிங்கி யது
 ஆணும் பெண்ணுமொன்றாய்க் கூடினபோதடா சிங்கா
 ஆணென்று சொல்லி நீ யாரை மொழிகின்றாய் சிங்கி யது
 அவ்வலிலே யிருளாகயிருந்ததே சிங்கா
 இருளாயிருந்தது இப்படியானதேன் சிங்கி யது
 என்றென்றுமுள்ளான் இருக்குமிடமடா சிங்கா
 இருப்பிடமென்று மவனுக்குமேதடி சிங்கி
 அல்லாமல் வேறே உருவுண்டோ சொல்லடா சிங்கா
 உடலுக்குள்ளே உயிரானதுமெப்படி சிங்கி யது
 ஓர் குடையாள்கின்ற ஹுவதுவாமடா சிங்கா
 ஹுவதிலந்தமீம் கூடின தெப்படி சிங்கி யது
 கோலமில்லாத குறித்த முத்தல்லவோ சிங்கா
 முத்திலுதித்தது எத்தனை மீமடி சிங்கி யது
 முஹம்மது முஹியீத்தினான இரண்டடா சிங்கா

இரண்டிலே ஒன்றுதா நெங்கேயிருந்தது சிங்கி யது
என்றுமுள்ளான் தன்னிடத்திலிருந்ததே சிங்கா

மற்ற எழுத்தின் வடிவது மென்னடி சிங்கி யது
மகுஷுக்காய் வந்திடும் ஆதமுமாமடா சிங்கா

மாதா பிதாவு மனைக்குள்ளே உண்டோடி சிங்கி யதை
வாக்கு மனதொத்து நோக்கியே பாரடா சிங்கா

நோக்கியே பார்த்திடும் நோட்டத்தைச் சொல்லடி சிங்கி யது
நாசிமேலுள்ளொரு வாசலைப்பாரடா சிங்கா

ஐவரிருக்கு மரண்மனை யென்னடி சிங்கி யந்த
மண்ணீரல் ஜிபுரீலிருக்கு மிடமடா சிங்கா

மீக்காயிலிருக்கின்ற மார்க்கமதென்னடி சிங்கி யது
மிச்சமதான கறுப்பீரலாமடா சிங்கா

இஸுரூபீலிருக்கு மிடத்தைச் சொல்லடி சிங்கி யது
ஏகாந்தமான நுரையீரலாமடா சிங்கா

இஸுரூபீலிருக்கும் இடமெங்கே சொல்லடி சிங்கி யது
ஈரலுக்கும் பித்துக்கு மத்தியில் பாரடா சிங்கா

மன்னர் முஹம்மது வாழுமிடமெங்கே சிங்கி யது
வர்ணிப்பிலே அடங்காத மலரடா சிங்கா

ராஜாதிராஜனிருக்கு மிடமதைச் சொல்லடி சிங்கி யது
நாசிக்கும் நெற்றிக்கும் மத்தியில் பாரடா சிங்கா

மானுங்கலையென்று வந்தது மென்னடி சிங்கி யது
மானதுபெண்ணுங் கலையதுவாணடா சிங்கா

ஆணாக்குள் பெண் வந்தமைந்தது மென்னடி சிங்கி யது
ஆணும் பெண்ணல்லாமல் வேறுருவேதடா சிங்கா

சந்திர சூரியனென்று என்னத்தைச் சொல்லலாம் சிங்கி யது
தன்னையறியும் சரமதுவாமடா சிங்கா

நாற்பது முப்பதுமெட்டு நாலொன்றென்ன சிங்கி யது
நாலுமிருபது மூன்றுமதாமடா சிங்கா

இந்த விளக்கங்களெங்கே இருக்குது சிங்கி யது
எல்லோர்க்கு முன்னாலே ஆதமுரைத்த சொல் சிங்கா

ஐயஞ்சிருபத்தைஞ்சானது மெப்படி சிங்கி யது
அலிபஞ்சலாமஞ்ச மீமஞ்ச ஹையஞ்ச தாலஞ்சதாமடா சிங்கா

ஒன்றுமதிக மிருப்பதுமேனடி சிங்கி யதை
உற்றுமே பார்த்தும் உணராமற் சொல்வதேன் சிங்கா

உம்முல் குருனென்று மோதுவதென்னடி சிங்கி யது
உடலுக்கு ஞற்றதைப் பாரடா சிங்கா

பார்த்தால் கிடைக்கும் பலனதைச் சொல்லடி சிங்கி யதை
பாவம் தொலைந்து பதிசேருவாயடா சிங்கா

பதிசேர்ந்திடும் பாதையதைச் சொல்லடி சிங்கி யதைப்
பத்ததிற் கூட்டியே பாணத்திற் போட்டா சிங்கா

பாணமென்று நீ என்னத்தைச் சொல்லுவது சிங்கி யது
பகலுமிரவுமாய் பாயிதுபாரடா சிங்கா

பாச்ச குதிரையை பழகுவதெப்படி சிங்கி யதைப்
பத்தரையாய் கூட்டிப் படித்து நீ பாரடா சிங்கா

பத்தரையென்று நீ பாடினதென்னடி சிங்கி யது
பஞ்சாட்சரமென்று பார்த்து நீ கொள்ளடா சிங்கா

அட்சரமுண்டோ அவனுக்குச் சொல்லடி சிங்கி யதை
அங்கமழியுமுன் ஆராய்ந்து பாரடா சிங்கா

ஆராய்ந்து தேடுமறிவதைச் சொல்லடி சிங்கி யது
ஆமினாபெற்ற மகனார் சொல்பாரடா சிங்கா

இரகசியமென்று நாட்டில் வருவதேன் சிங்கி நம்மைக்
கரைசேர்க்க வந்தவர் அலிக்குரைத்தாரடா சிங்கா

பஞ்சஸ்தனென்று பகருவதென்னடி சிங்கி	யது
பாரில் நபி அலி பாத்திமா ஹசன் ஹுசைன் சிங்கா	
ஐந்து பேரெங்கே அமைந்திருந்தாரடி சிங்கி	யதை
ஆதி குதூபுக்குள் அமைத்து வைத்தானடா சிங்கா	
அந்த குதூபை அமைத்த நாள் சொல்லடி சிங்கி	யது
ஆதியறிவானல்லாமல் யாருஞ் சொல்லாரடா சிங்கா	
அந்தக் குதூபினடையாளம் சொல்லடி சிங்கி	யது
ஆல நபியின் சிரஞ் செவி மார்படா சிங்கா	
மார்பிலிருந்திடு மாணிக்கமென்னடி சிங்கி	யது
மங்கையக்கரசியாம் பாத்திமாதாமடா சிங்கா	
சிரசிலிருந்திடும் தாஜதுமென்னடி சிங்கி	யது
சிங்கமதானப் புலி அலியாமடா சிங்கா	
குழலதிறுங்குந் தரளமதாரடி சிங்கி	யது
கோதையர் பாத்திமா ஈன்ற ஹசன் ஹுசைன் சிங்கா	
ஐந்திலே முன்னதாக ஆலத்தில் வந்ததார் சிங்கி	யவர்
ஆதியொளியில் பிரிந்த முஹம்மதாம் சிங்கா	
பிள்ளைவந்து பிறந்தவராரடி சிங்கி	யவர்
பேரபித்தாலிபின் பிள்ளையலியடா சிங்கா	
முன்னுவதாக முளைத்ததுமாரடி சிங்கி	யவர்
முஹம்மதர் பெற்ற மகள் பாத்திமாவடா சிங்கா	
பூன்காவதாக உதித்தவராரடி சிங்கி	நம்மன்
நாயகமான ஹஸனவராமடா சிங்கா	
ஐந்தாவதாகவே யார் வந்தார் சொல்லடி சிங்கி	யவர்
அன்னல் இமாம் ஹுஸைன் என்று அறியாயோடா சிங்கா	
சென்னியிலேயுடு தரித்தவராரடி சிங்கி	யவர்
செருப்போடருகினிற் சென்றவராமடா சிங்கா	

அறுபத்திமூன்றாண்டரசாண்டிருந்ததார் சிங்கி	யவர்
ஆகிர் நபியான அஹமதர் தாமடா சிங்கா	
ஆகிறுநாளை அறிவது எப்படி சிங்கி	யது
அவனறிவானன்றி யாரும் சொல்லாரடா சிங்கா	
துஞ்சினால் நாளை எழும்புவதேனடி சிங்கி	நம்ம
தொல்பாவ நன்மையும் சோதிக்கவல்லவோ சிங்கா	
சோதித்துப் பார்க்கும் துறையென்ன சொல்லடி சிங்கி	யது
சொர்க்க நரகமும் ஏன்படைத்தானடா சிங்கா	
சொர்க்கம் புகுந்திடும் மனிதர்கள் யாரடி சிங்கி	யவர்
சுன்னத்ததான ஜமா அத்தின் கூட்டமே சிங்கா	
சுன்னத்ததான ஜமாஅத்து யாரடி சிங்கி	யவர்
தூதர் முஹம்மதர் சொற்பிடித்தோரடா சிங்கா	
எழுபத்திமூன்றாக ஏன் பிரிப்பானடி சிங்கி	யதை
எங்கள் நபி எடுத்துரைத்தாரடா சிங்கா	
எழுபத்திரண்டது எங்கேதான் போமடி சிங்கி	யது
ஏழென்று சொல்லுமிடம் சேருவாரடா சிங்கா	
கலிமா மொழிந்தவர் கனலதிற் போவதேன் சிங்கி	யவர்
ஹக்கு றகுலை ஹஸதுவைத்தோரடா சிங்கா	
ஹஸதுகள் வைத்திடக் காரியமென்னடி சிங்கி	யது
ஹதீதின் படியுள்ள நாளிதுவாமடா சிங்கா	
நாளென்று நீயும் நவிலுவதென்னடி சிங்கி	யிந்த
நானிலந்தன்னிலே தேர்விசித்தியடா சிங்கா	
தேர்வி சித்தியென்று செப்புவ தென்னடி சிங்கி	யது
தேசநடபடி பார்த்தறியாயோயடா சிங்கா	
பாரு நீயென்று பகர்வதுமென்னடி சிங்கி	யது
பலபல கோலமாய் சொல்கிறுரல்லவோ சிங்கா	

சொல்லும் படிக்காக வந்ததுமெப்படி சிங்கி யது
தாதர் நபி முன்னால் சொன்னதைப்பாரடா சிங்கா

பார்மீதில் இக்கவி பாடினதாரடி சிங்கி யது
பாவமிகுந்திடுங் குருபாவா முகியித்தின் சிங்கா

மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனை

இராகம்: காம்போதி

அட தாளம்

பல்லவி

பழகிக்கொண்டதையே பச்சைப் புரு
பழகிக் கொண்டதையே

சரணங்கள்

1. பழகிக்கொண்டது பாச்சக்கயிற்றிலே
பத்தரைக் கூட்டிப் படுத்திடு நாளிலே
குழவிபோல் பார்த்து ஆதிடும் போதிலே
கும்பகோணத்துற்ற மேலைத்தெருவிலே — பழகிக்
2. வேலூராகிய வெட்ட வெளியிலே
வேடிக்கை பார்த்து விளையாடும் போதிலே
காலுந் தலைக்கண்டு கருதிடும் போதிலே
கண்டத்தின் மேலே உச்சிக்கு கீழே — பழகிக்
3. எட்டொருபீத்த விருக்கின்ற வீட்டிலே
ஏணிப்படியினி லேறிடும் நாளிலே
வட்டது போவவிருக்கும் வலையிலே
வச்சிரமாமணி மண்டபத்தினுள்ளே — பழகிக்
4. அறுகோணமாகிய வம்பரவீட்டிலே
யாருமறியா திருக்குந் தவத்திலே
புருவமத்திகண்டு புகழ்ந்திடும் போதிலே
பூரணமான பொழுது நிலவிலே — பழகிக்
5. தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறும் போதிலே
சுற்றிப் பார்த்தால் பெரும் வெட்ட வெளியிலே

சாவொன்றுமில்லான் தனியோனின் வீட்டிலே
சாதிக்குல மில்லாத் தயாபரணிடத்தில்
இனம் சனம் ஒன்றுமில்லாதவன் நாட்டிலே
இன்ப துன்பம் யாதுமில்லாதவனிடத்திலே
குறைவு முடிவு அழிவில்லான் அன்பிலே
என்றென்றும் இருப்பாய் இருப்பவனிடத்திலே வந்து
— பழகிக்

மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனை

இராகம்: எதுருகாம்போதி

அட தாளம்

பல்லவி

சிக்கிக்கொண்டதையோ மாடப்புருவந்து
சிக்கிக்கொண்டதையோ கண்ணியிலே

அனுபல்லவி

சிக்கிக்கொண்டதையோ ஐவர் வாழுகின்ற கூட்டினிலே
சொக்கிப் போகாத சுருவப்புருவந்து — சிக்கிக்

1. ஈராறுக்குள்ளதை ஏற்றியிறக்கியே
எட்டொரு பீத்தலிலேகாமல் முடியே
பேராயிரத்திலே ஒன்றதைத் தேடியே
பேணியே பார்த்துள்ளிருந்திடும் போதிலே — சிக்கிக்
2. ஐவர்களொன்று யிருக்குஞ் சபையிலே
ஆவென்றும் ஊவென்றும் ஈயென்றும் கூவியே
ஐந்தெழுத்து அட்சரத்தினுள் கண்டதைத் தேடியே
ஆடியிருக்கின்ற பாச்சக்கயிற்றிலே — சிக்கிக்
3. அக்கினி தன்னை அடியினில் மூட்டியே
அம்பினை வில்லினில் அன்பாகப் பூட்டியே
முக்கியமாகிய மோட்டுத் தெருவிலே
மூன்றுபேரொன்று யிருக்கும் சபையிலே — சிக்கிக்
4. வம்பது செய்திடும் குரங்கைப் பிடித்துள்ளே
மாட்டியடித்து வெளியே துரத்தியே
கும்பகோணத்தில் முன்னே சென்று நீ
கூடியே பேசியேயிருந்திடும் போதிலே — சிக்கிக்

5. கோபுர வாசல் கடந்து மேலேறியே
கும்ப சமூகத்தில் உற்றிடும் போதிலே
தீவிரமாகப் பறந்துமே சிகரத்தில்
சென்றிடும் போதங்கே வைத்திடும் கண்ணியிலே — சிக்கிக்
6. மத்தாளம் கைமணி வீணைகள் தம்பூர்
மாறாத சங்கீத நாதங்கள் கேட்டுள்ளே
உத்தமி பாதத்தை உண்டென்று எண்ணியே
ஹும்மதைக் கொண்டு உருப்போடும் போதிலே — சிக்கிக்
7. முத்தி நாம்பெற்று சித்தியடைந்திட
பத்திப் பிடித்து நாம் பத்தாவைக் கண்டிட
அருளதைக் கண்டு நாம் ஆராய்ந்து நடந்திட
மூலத்திரிகோண வாசலில் அவனன்பை அடைந்திட — சிக்கிக்
8. எண்ணம் பலதை இருதயத்தில் தள்ளிட
எக்காலமுமுள்ள இறைவனைக் கண்டிட
ஊமையனைக் கண்டுள்ளே பிடித்திட
ஊற்றைகள் நாற்றங்கள் ஒன்றுமில்லாமலாக்கிட — சிக்கிக்
9. உடலைக் கலட்டி யான் உடையவன் கையில் கொடுத்திட
இடத்தை அறிந்து யான் இன்பத்திலேறிட
துன்பமொன்றில்லானோடு யான் தொடர்ந்து பிடித்திட
சுகதுக்கமொன்று மில்லானோடு துன்பமின்பமற்று
சுகமாயிருந்திட — சிக்கிக்

மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தனை

இராகம்: கருட்டி

ஆதிதாளம்

பல்லவி

சூட்சிய இருப்பிடம் சொன்னேன்
முனை பாரடி

சுழி
பெண்ணே

1. பேச்சினால் கிட்டுமோ பேரின்பந்தானடி
பேயர்க்கொஞ் சொல்லிடி கேரபம் வருமடி
சச்சிதானந்த பொருளதை தேடடி
சத்துப் போகாமலிருக்கலா நாமடி — சூட்சிய

2. வாசியிலேறி வழியைத் தேடடி
வானத்தின் வாசல் திறந்திடுந்தானடி
நாசி முனையின் மேல் நெற்றிக்குங் கீழடி
நம்மல் நாதன் திருநடனம் புரிவானடி — சூட்சிய
3. காயில்லாத கனி கண்டிடலாமடி
கட்டைப்பனைக்குளிருக்குது கள்ளடி
வாயும் கையுமில்லா ஊமையன் தானடி
மத்தியிலே அவன் தூங்கிறான் பாரடி — சூட்சிய
4. மாணங்கலையு மிருக்கிற வீடடி
வச்சிரமாமணி மண்டபந்தானடி
கோனென்றொருவன் இருப்பிடங்காணடி
கூகுவென்று நீ அந்தக் கோட்டையைப் பிடியடி — சூட்சிய
5. முள்ளுமுடலுஞ் செடிகளுமுண்டடி
முட்டித் திரும்பு முடுக்குண்டு மாறடி
பள்ளயத்துள்ளே கிடக்குதுபாரடி
பார்த்ததை மேலாய்த் திருப்பியே வையடி — சூட்சிய
6. ஊத்தை நிரம்பி இருக்குங் குழியடி
உற்றுப்பார்த்தாலங்கே வெட்ட வெளியடி
காற்றை நிறைக்குந் துருத்தியதாமடி
காலனுமங்கே இருக்கிறான் பாரடி — சூட்சிய
7. ஐந்துபே ரொன்றாயிருக்கிற வீடடி
அன்பு வைத்தோருக் ககப்படும்தானடி
பஞ்சாட்சரத்திலே ஒன்றைப் பிடியடி
பாச்சக் கயிற்றிலே பழகியே கொள்ளடி — சூட்சிய
8. கோட்டைக்கு வாசற்படி ஒன்பதாமடி
கும்பகோணமென்ற ஊரதுதானடி
சேட்டையை விட்டு நீ தேடியேபாரடி
தெப்பக்குளத்தி நடுவில் துவையடி — சூட்சிய

ஆனந்தக் களிப்பு

மனமே நான் சொல்வது நிஜமே
லழியுமுன் தேடினால் வாய்த்திடும் பரமே

வாணை
—மனமே

1. இனஞ்சனமொன்று மில்லானே
னென்றுமழியா திருப்பவன்
நம்குணமதிற் குடியிருப்பவன் அவனே
கூடினால் நமக்கென்ன குறையடி

அவ
தானே
அவனைக்
மானே
—மனமே

2. ஓட்டை யொன்பதை மூடிடத்தேடு
உணர்ந்துமோ ரெழுத்தைக் கண்டு
சேட்டைகளை நீ விட்டுப்போடு
செத்துப்போமுன்னே திறமாகத்

உள்ளே
பாடு
உடல்
தேடு
—மனமே

3. மனக்குரங்குச் சேட்டைகளை விட்டுப்போடு
குத்துவிளக்கில் தீபமேத்திட
அரன்பதம் கண்டிடப் பாடு
அழிந்திடிலரைக் காசுக்குதவாத

ஒளி
நாடு
இது
கூடு
—மனமே

4. சண்டித்தனத்தை விட்டுப்போடு
சாகாமலிருக்கவே சரமதை
தெண்டித்தால் கிட்டிடும் வீடு
தேகத்தை நிஜமென்றால் வருமவ

என்றுஞ்
கூடு
இந்தக்
கேடு
—மனமே

5. எட்டிலிரெண்டது வென்று பாரு
எத்திக்கொண்டாலல்லோ மோட்சத்தின்
கொட்டுமொரு தேனைக்கூடு
கூடிக்கொண்டாலல்லோ நம்குணங் குடி

அது
வீடு
அதைக்
வீடு
—மனமே

6. குசுமாம் வாலையின் வீடு
தொலையாத அவளுடைய சுருவத்தை

சொல்லத்
தேடு

மூச்சினால் ரவிபிடித்தோடு
முத்தியடையலாம் நல்வழி

நீ
கூடு
—மனமே

7. ஆவென்றும் ஊவென்றும் பாடு
மழியாமலிருக்கலாம் கூவென்று
வாமம் வைத்துப் பூசைபோடு
மனங்கொண்டு பார்த்து நல்வழியைத் தேடு

அங்க
ஓது
உன்தன்
—மனமே

8. ஆத்தானைக் கண்டிட நாடு
தஞ்சிலொன்றைப் பற்றி பரத்தோடு
பூத்த கமலத்தைக் கண்டு தேடு
பொய்யல்ல குருபாவா முஹையதின்

எழுத்
கூடு
இது
வீடு
—மனமே

இராகம்: காரி

பல்லவி

ரூபகதாளம்

நான் பாடிச்சென்றேனே ஒருவன்மேல் பதம்பாடிச் சென்றேனே
அவன் தேடிவந்தானே என்னைத் தேடிவந்தானே

1. கும்பகோணத்தில் குடியிருந்து நான்
அறுகோணங்களைக் கடந்துமே
என் குருவைத் தேடிச் சென்றேனே
அவனொருவனை நாடிச் சென்றேனே

—நான் பாடிச்

2. ஐந்தாறுக்குள்ளே அறிவைச் செலுத்தியே
ஐந்தெழுத்து வீட்டை ஆராய்ந்து பார்த்துமே
நான்குடியிருந்த வீட்டைக் கோளாறு பார்த்துமே
கோணமுக்கோணத்தை குறியறிந்துமே

—நான் பாடிச்

3. நாட்டை மறந்துமே
என் கூட்டை அறிந்திட
இவ்வீட்டைத் திறந்து
மனச்சேட்டை ஒழித்திட

—நான் பாடிச்

4. எட்டுச் சாணுக்குள்ளே இன்ஸானின் வீட்டிலே
பத்தெழுத்தான பதியினின் கூட்டிலே
சுத்தவெழுத்தான சுவைதனைத் தேடியே
சுகம் சுகம் சுகம் என்று —நான் பாடிச்
5. இந்தமண்டலம் சுற்றி யான்
என்னை மாலையிட்டோனைத் தேடி
அவனைக் கட்டிப் பிடித்து முத்தம்
பக்தியாய் நான் கொடுக்க —நான் பாடிச்
6. எந்தன் கண்ணுக்குள் கண்ணாய் கலந்திடும் ஜோதியை
மனக்கவலை ஒழித்திடும் கருணாநிதி பரத்தை
அறிவுக்கு ளறிவாக அருளாக நிற்கின்ற
ஆதியனாதி சோதிக்க கணவனை —நான் பாடிச்
7. குணத்தோடு குணமாய் என்கூடப் பிறந்தவனை
அறியாமையைக் கொல்லும் ஆதிமுதல்வனை
அன்பா லெனை அணைக்கும்
எப்போது முள்ளவனை —நான் பாடிச்
8. குட்டுக் குட்டுமலைக்குள் குலாவித்திரிபவனை
கெட்டித்தனமாய் மறைந்து என்னைக் கேவிகள் செய்பவனை
ஏழைக் குருபாவா முஹையதின்
மட்டித்தனத்தை அறுக்கும் மன்னாதி மன்னனை
—நான் பாடிச்

இரகம்: கம்போதி

தாளம்: திரை ஏகம்

பல்லை

வரவேண்டும் என் மனக்குறையகற்ற நீ வரவேண்டும்
மானிடனாய்ப் பிறந்தும் வீணாய் பிதற்றுகின்றேன் விபர
(மில்லாமலே)

1. உடலுக்குள்ளால் வெகு உன்னதமிருக்குதென்றே
உரைத்தார் அங்கு பலரும் சிலரும்
அதையறிவாலே யான்தெரிந்து அறிவோமென்றெண்ணி
நாடிவந்தேன் அங்கு நேடும் பொருளைத் தேடி
— வரவேண்டும்

2. கோடானு கோடிப் பேர்கள்
தேடியும் காணாமலங்கு
வாடிப்பதைத்து உம்மை
நாடித் திரிகின்றார்களே
— வரவேண்டும்
3. பாலும் தயிரும் அங்கு தேனும் கனியுமுண்டு
உடல் வாடாமல் பாடும் பொருளுமுண்டு
அங்கு பலனுண்டு பதமுண்டு இறையருளுண்டு
என்றுமென்றும் உரைத்தார் பெரியோர்
— வரவேண்டும்
4. என் அன்புக்குள் அன்பாய் உடலுக்குள் உயிராய்
அறிவுக்குளறிவாய் அறிவின்மயமாய்
தெளிவுக்குள் தெளிவாய் தேனிலுமினிதாய்
குணத்துக்குள் குணமாய் குருமொழி ஓளியாய்
— வரவேண்டும்
5. என் சிந்தை தெளியவும் செய்தவினை ஒழியவும்
மனச்செருக்கு அகலவும்
பந்தம் அறுக்கவும்
உந்தன் பண்பு விளங்கவும்
— வரவேண்டும்
6. எந்தன் முக்குணந்தெளியவொரு அருள்தந்து
இந்த இனமழிக்க ஒரு மொழிதந்து
நடைப்பிணமொழிக்க உந்தன் அருள் தளைக்க
மாசின்மையின்றியொரு அறிவின் மகுடம் தரிக்கவே
— வரவேண்டும்
7. கும்பகோணத்தினுள் குடியிருக்கின்ற
வம்பர்களும் துன்பர்களுமென்னை
மாளச் செய்யும் அறிவின் இன்பர்களை
மனதில் ஓயச்செய்ய வழியெனக்கு உத்தமனை
தந்தருள்வாய் — வரவேண்டும்
8. என்னெஞ்சம் திருந்தவேண்டும் நீ வேண்டும்
என்றும் நிலைபொருளானதை அறியவேண்டும்
பன்னிரண்டான அப்பதமே தெரியவேண்டும்
பாலன் சிறுவன் ஏழைக் குருபாவா முஹையதின்
பாவம் தொலையவேண்டும் — வரவேண்டும்

குருபாவா சுவாமிகளின் சீடர்கள் பாடியவை

கீர்த்தனை

இராகம்: காம்போதி

தாளம்: திபுடை

பல்லவி

குருபரன் திருவடி குணமுடன் தொழுதிட
குறையது விலகிடுமே - உன் மயலது விலகிடுமே மனமே

அனுபல்லவி

அருசினில் அமைந்தவன் குருசினில் துலங்கிட
அருளது விளங்கிடுமே மனமே அல்லாஹ்வின்
ஆனந்தம் உதித்திடுமே தினமே — குருபரன்

சரணம்

முதிய முப்பொருளது முழங்கித் துலங்கிட
அகமுகம் மலர்ந்திட அருள் சுரந்திட அறிவினுள்
அறிவொளி துலங்கியே விளங்கிட அகமுருகிட
அவனருள் பெருகிட அறுபடையது
பொடிபட விணைதுவள்பட எரிபட
பளபளவென முழுமதியென நிலவிட
ஆனந்தப் பரவசந்தானே வந்து உதித்திடுமே
— குருபரன்

ஆதியருட் ஜோதி அண்டபகிரண்டமெல்லாம் ஒன்றாய்
நிறைந்து எனது
அங்க நடுவாய் நிற்கும் தங்கமே உன் ஆட்டமதை
யாரறிவார்

அற்புத விற்பன ரத்தின மொத்துடு கொத்திடு
சித்திர செழுமரகத மணி நிறமொடு
கதிரொளி வீசிட தொடர்பவவினை பொடிபட
இருள் மலமது விலகிட
ஒளிதுலங்கிடும் பதமலர் தாதா
செகமதில் வழிபட வாவா
குணமது நிறை குருபாவா சனமதில் உளமதில் வாவா
— குருபரன்
— ஓரு சீடர்

பல்லவி

ஐயையா நானொரு மாபாவி என்னை
யாண்டு நடத்துமே குருசுவாமி

1. மெய்யையா விது தருணமையா
எந்தன் மீதி லிரங்கச் சமையமையா
ஐயையா இப்போதென் மீதிரங்கி வெகு
அவசியம் குருபாவா வரவேண்டும்

ஐயா

2. எனதிருதயம் பாழ்நிலமா மேழை
என்னைத் திருத்தி நீர் அன்பாகத்
தினமும் வந்தென்னை வழிநடத்துந்
திவ்விய குருசுவாமி யுன்னத தேவா

ஐயா

3. பக்தியின் பாதை விலகாமல் கெட்ட
பாவத்தினுசைகள் வையாமல்
என் கூட்டுக்குள்ளிருந்து குருசுவாமி
கூடி வழிநட த்த வேண்டுமையா

ஐயா

4. வெள்ளைப் பசுவின் கறுப்புப் புள்ளியால்
வெள்ளைப் பசுவாகாவென்றிரையா என்
னுள்ளே யிருக்குமென் கறுப்புப் பாவத்தைக்
கொள்ளையிடவே நீர் வாருமையா

ஐயா

5. மந்திக் குருளை நானொத்தேனில்லைச் சுவாமி
மானிடனாய் நான்பிறந்த போதிலும்
புந்திப் பருவிற் குருளையையந்திய
பூசையைப் போலக்கொண்டு செல்வாய்

ஐயா

6. சுமைதாங்கி யென்னுங் கூட்டைவிட்டு
நான் குருபாதஞ்சேர வந்திரையா
திரு ஆவியின் ஜோதி பிரகாசிக்கவுஞ் செய்ய
திருமணியே நீர் வந்திரையா.

ஐயா

7. வைரக்கல்லை எடுக்கும் வகைகளைப் பல
வகைவகையாகச் சொன்னீரையா — அந்த
வைரத்தை ஒருமுறை காணாமல்
எவ்வித மதை எடுப்பேனையா

ஐயா

பல்லவி

வாரும் வாரும் குருபாவா சுவாமியே
வல்லமையாக இப்போ வந்திடும்

1. பக்தரும் முக்தரும் பாடித்துதிக்கின்ற
பரலோக ராஜனே நீர்வாருமே

வாரும்

2. தந்தை தாய் நீர்தானே தற்பராவெங்கட்கு
இத்தரணியில் வேரோர் துணையிலையே

வாரும்

3. ஆற்றுமே எங்களின் ஆத்ம காயத்தை
அதாருது எங்களின் பாவத்தால் தானுமே

வாரும்

4. தேற்றுமே எங்களைத் தேற்றரவாளனே
தேடியே உன்திருப்பாதந் நாமண்டினுமே

வாரும்

5. பாவத்தின் சுமையினால் பதறியே அலறுறோம்
பத்தாவே எம் சுமையை இறக்கிடும்

வாரும்

6. பாட்டுக்கள் படிக்கவும் பரகதி சேர்க்கவும்
ஊட்டுமையா உமது ஞானப்பாலையே

வாரும்

7. அன்பின் சொருபியே அகதியின் நேசரே
இன்பமாய் உமதன்பை ஊட்டுமே

வாரும்

8. அருபியின் சொருபியே உம் பக்தரின் ஜோதியே
அடிமையின் உள்ளத்தில் இப்போ வாருமே

வாரும்

பல்லவி

பாதமொன்றே வேணும் குருபாவா சுவாமியின் பாதமொன்றே
வேணும்
இந்தப்பாரில் எனக்கு மற்றேதும் வேண்டாமுன் பாதமொன்றே
வேணும்

1. நாதனே துங்கமெய்வேதனே பொங்கு நற்
பாரில் நடந்தாற்போல் உம்பற்றில் நடந்திட — பாத

2. தேடுதற்கரிய தேனை நானிப் பாரில் காணவும்
என் வீடுவாசல் விட்டு உன்னைப் பின்வரவுஞ் செய்த
— பாத

3. நீர் போகும் வள்ளத்தின் ஓரத்தைப் பற்றிப் பிடிக்க
என் மந்த உள்ளத்தில் நீர் வந்துதவி செய்யவே — பாத

4. ஐந்தினை விட்டொன்றைப் பிடிக்கவும் நான்
உந்தனைத் தொட்டு உன்பின்னே செல்லவும் — பாத

5. கடல்மேற் சென்றாலும் காட்டினுள் நீர் போனாலும்
விடவே முடியாதென்று உன்பின்னே நான்வரும் — பாத

6. அக்கம் பக்கம் பார்த்து என் அறிவைக் கெடுக்காமல்
துக்கம் துயரம் வந்து என்னைச் சூழ்ந்து அமிழ்த்தாமல்
— பாத

By எம். ஆர். குருபாவா சுவாமித் தொண்டன்
Thampoechchamy

இராகம்: இந்துஸ்தான் கர்பி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

புதுமை ஞானவீட்டில் வாழும் பெண்ணே தங்கமே கண்ணே
உன்னை அறியும் அறிவு சொல்கிறேன் கேளுமுன்னே

— புதுமை

குறைவில்லாத குருவை என்றும் துதிக்கணும்
உன்னை மருவிக்கூடி மாலையிட்ட மன்னனையே மதிக்கணும்
மலரும் மணமும் தேனும்போலே ஒன்று கூடியே
பங்கம் நீங்கித் தங்கமேனி என்றும் வாழணும்

— புதுமை

வீடு பெருக்கி தூசையகற்றி விளக்கை ஏற்றியே
இருளையகற்றி அறிவைத்துலக்கி இன்பமாகவே
இணையில்லாத குருவைக் கூடி அருளை நோக்கியே
இனிமையோடு தனிமையாக என்றும் வாழ்ணும்

— புதுமை

கண்ணால் காணும் காட்சிகளைப் பாராதே
அதைக்கண்டு மகிழ்ந்து மயங்கி என்றும் மாளாதே
வாண இந்திர சாலகோலம் கொள்ளாதே
எங்கள் ஐயன் குருவின் அமுத வாக்கைத் தள்ளாதே

— புதுமை

ஐந்து பூத உரிமைகொண்ட ஆறுமாடி வீட்டிலே
அதிசயங்கள் உணரவுண்டு அறியச்சொல்வேன் தங்கமே
ஐந்து நாலு வாசலுண்டு அறிந்துகொள்
அந்தரங்க வாசல் மூன்று இரகசியம்
அறிய மூன்று சுடருமுண்டு அன்னமே
அதையறிய நீயும் குருவைக் கூடும் தங்கமே

— புதுமை

மூலப்பதியின் மூன்றுகோண மாளிகை மத்தியில்
சுவர்ணகசிதமான இரத்தின மேடையில்
துயிலும் எங்கள் முத்துரத்தின மனோன்மணி
காலைப்பிடித்து பாலைப்பருகு தங்கமே

— புதுமை

பொங்கும் அங்கம் தங்கமேனி யௌவரண சுந்தரி
எழில்பொங்கும் வதனம் சந்திர பிம்பம் துலங்கும் ரூபினி
பச்சைப் பவளம் முத்துப் புன்னகை அழகு சுந்தரி
கங்குல் கருமை நீண்ட குழலி ஞானரூபினி

— புதுமை

மூன்று ஐந்து புவனமுள்ள மத்திமாளிகை
அதில் விளங்கித் துலங்கும் பெரிய துரிய கனகமலையிலே
கதிர்கள் விரிய அருவி சொரிய மணிகள் தரளம் உருளப் பிரள
நெகிழத் தவழும் அழகு மடுவிலே

— புதுமை

மலர்கள் விரியமதுவும் நிறைய மணமும் கமழவே
மூயிலும் அசைய குயிலின் இசையும் இனிய கீதமாம்

தினையின் கதிர்கள் கலையில் அசையும் இன்பக் காற்றிலே
இனிய கனிகள் மலரும் நிறையும் பசியகிளையின்
உள்ளக்கிளியும் ஊஞ்சல் ஆடுதே

— புதுமை

உதய நிலவு பரவி மகிழ்
அமுத கையும் மானும் அங்க துள்ளிப்பாயுதாம்
பச்சைப் புருவும் வானில் பறந்து வட்டம் போடுதே
ஹக்கன் கருணைவெள்ளம் பெருகிப் பொங்கிப் பாயுதே

— புதுமை

எங்கள் குருவின் இனிய கவியின் இன்பப்பொருளைக்
[கேட்கக் கேட்கவே
இதயமலரும் கருணைபொழிய அருளும் விளங்கவே
அறிவும் நிறையும் பொறையும் உள்ள எங்கள் ஆதியின்
வடிவும் தனமும் குணமும் நிறையும்
எங்கள் குருபாவா முறையத்தனை என்றும் வாழ்த்தியே

— புதுமை

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

பிஸ்மில்லாஹ் ஹிர்ஹுமான் நீர் றஹீம்

தொழுகையின் பங்குகளை அறிந்து பேணித் தொழாவிட்டால் அதன் வரிசைகள் கிடைக்கமாட்டா என்பதன் பயன் (103).

ஹதீசு:

“அபூ குறைஹ் றலியல்லாஹு அன்கு” வைத் தொட்டும் றிவாயத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நபி முஹம்மது (ஸல்) அலைஹிவஸல்லம் மஸ்ஜிதில் ஒரு முலையில் உட்கார்ந்திருக்கும் நேரத்தில் ஒரு மனிதர் அப்பள்ளி வாசலில் தொழுது கொண்டிருந்தார். பின்பு நபி முஹம்மது (ஸல்) அலைஹிவஸல்லம் இடத்தில் வந்து அவர்களுக்கு ஸலாம் சொன்னார். அதற்கு நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வ அலைக்கும் முஸ்ஸலாம் என்று ஜவாபு சொன்னபின் நீர் நிறைவாகத் தொழவில்லை, ஆதலால் மீண்டும் அத்தொழுகையைத் திருத்தித் தொழுதுகொள்ளும் என்று சொல்ல, பின்பும் அம் மனிதர் மீண்டும் தொழுது விட்டு நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடத்தில் வந்தார். பின்பு ஸலாம் சொன்னதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு ஜவாபு சொன்னபின் நீர் நிறைவாகத் தொழவில்லை, மீண்டும் திரும்பத் தொழுதுகொள்ளும் என்று சொன்னார்கள். பின் மூன்றாவது கட்டளையில் அல்லாஹ்வுடைய றகூலே! அதை எனக்குக் கற்பித்துக் கொடுங்கள் என்றார். அப்பொழுது நபி (ஸல்) சொன்னார்கள், நீ தொழுகையில் தூய்மையை (வுஹ்) நிறைவாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். பின்பு கிபுலாவை முன்னோக்கிக்கொள். பின்பு தக்பீர் கட்டிக்கொள். பின் குர்ஆனில் நின்று உமக்கு இலேசாக இருக்கிறதை ஒதி, பின்பு நெற்றியைத் தாழ்ந்து (றுத்கூ) அவன் பாதத்துக்கு ஒப்படை செய். அதில் உன் சரீரம் ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கி, இறைவனைத் தியானிக்க தலையை உயர்த்தி, செவ்வையாக நில். பின்பு சுஜூது செய். அதில் உன் சரீரம் ஒடுங்குகிறவரையில் பின்பு தலையை உயர்த்தி, சரீரம் ஒடுங்குதல் ஆகும் வரையில் உட்கார்ந்து, பின்பு இரண்டாவது சுஜூதை முந்தியமாதிரி சுஜூதைப்போலச் செய்.

பின்பு ஒரு றிவாயத்தில் தலையை உயர்த்திச் செவ்வையாக உட்கார் என்றும் இன்னொரு றிவாயத்தில் தலையை உயர்த்தி நிலைபெறுவதில் நின்று வந்திருக்கிறது.

பின்பு உன்னுடைய தொழுகையடங்கலையும் இதுபோல் நீ செய்துகொள். ஆதலால் முரிசிது துத் தாலிபு என்னும் கிதாபில் சொல்லுகிறார்கள் தொழுகையுடைய ஷர்த்துக்களையும் ருகுன்களையும் பேணித் தொழுது கொண்டால் ஒழிய அத்தொழுகையின் வரிசைகளையும் அதன் பலாபலன்களையும் பெற்றுக்கொள்ள மாட்டான். அத் தொழுகை அவன் பெயரில் கடனாக அல்லது விதியாக இருக்கிறது. அவனை விட்டு நீங்கி விடாது. இனி அதன் ஷர்த்துக்களையும் சொல்லப்பட்ட மாதிரி பேணித் தொழுகிறது. அத் தொழுகையைப் படித்து அறிந்து அதன் கருத்துக்களைப் படித்தறிந்து முயற்சி செய்வதில் கஷ்டத்தைக் கொண்டாலே ஒழிய பலன் உண்டாகமாட்டாது. இன்னும் வெட்கத்தையும், பெருமைத்தனத்தையும் சோம்பேறித்தனத்தையும் விடுவதைக் கொண்டேயொழிய பலன் உண்டாகமாட்டாது. ஏனெனில் அறிவைப் படிப்பதற்கு வெட்கப்படுவதும், வயதினால் அல்லது செல்வத்தினால் அல்லது மற்ற எவ்விதத்திலாகிலும் தன் அகத்தை நாடி மற்றவர்களிடத்தில் கேட்டுப் படிப்பதற்கு பெருமைத்தனம் செய்கிறதும், கேட்டுப் படிப்பதற்குச் சோம்பல் அடைகிறதும் அறிவைப் பெறுவதைவிட்டு விலகும் படியான ஆபத்துக்களாக இருக்கும்.

இன்னும் அறிவைப் படித்தறிந்து (அமல்) கடமைகளைச் செய்வதற்காகவே நாங்கள் படைக்கப்பட்டோம். அதைத் தவிர மற்றதெல்லாம் பாத்திலானதாகவும் பிரயோசனமற்றதாகவும் நிலையற்றதாகவும் இருக்கும். ஆதலால் அல்லாஹுத்த ஆலா நமக்கு ஏவுதல் செய்திருக்கின்றான். நாம் அமல்கள் செய்வதற்காக தொழுகைகளில் மார்க்க ஒழுக்கங்களை விளக்கமாகத் தெரிந்துகொள்வதே நமக்கு வேத விதியாகவிருக்கும்.

“இமாம் ஹஸ்ஸாலி றஹ்மதுல்லாஹு” சொல்லுகிறார்கள். ஒரு மனிதன் அறிவில்லாமல் ஏழுவானத்துடைய மலாயிக்கத்துக்களின் (இபாதத்துக்காக) வணக்கத்தைப் போல் அல்லாஹுத்த ஆலாவை வணங்கினாலும் அல்லாஹுத்த ஆலாவிடம் அவர் கஷ்டப்பட்டுக் கைசேதப்படுகிறவர்களாகி விடுவார். ஆகையால் எனது நேசர்களே! தொழுகையை விரயமாகாமல் செவ்வையாக நிறைவேற்றுவதற்கு அதன் ஷர்த்துக்கள் என்ற வெளிப்புறங்களையும், ருக்குன்கள் என்ற உட்புறங்களையும், வாஜிபுகள் ஸுன்னத்து, முஸ்தஹப்புக்களையும் அதிலுள்ள டரிபுரணத்தையும் எண்காட்சிகளையும், யோகாமிசத்

தையும், பெற்றுக்கொள்வதற்காக அதன் சிற்றுகளையும் அவற்றில் குற்றங்கள் அணுகாமலிருப்பதற்கு அதன் முயற்சிகளையும் இவைகளையெல்லாம் கற்று அல்லது கேட்டு அறிந்து தொழுகிறதில் நீங்கள் வெட்கப்படவேண்டாம். பெருமையாக இருக்கவேண்டாம். சோம்பலடையவேண்டாம். இவைகளைக் கற்றறிந்துகொள்வதில் கூடிய முயற்சியாக இருந்துகொள்ளுங்கள். அதனாலுள்ள பிரயோசனமாவது மட்டில்லாத தாக விருக்கும்.

“அபூதர்தா றலியல்லாஹு (108) அன்ஹுவைத் தொட்டும் நிவாயத்துச் செய்யப்படுகிறது”.

அதாவது:- நான் ஒரு உபதேசத்தைக் கற்பிக்கிறது ஓரிரு முழுதும் விழித்துத் தெண்டித்து வணங்குவதற்கான என்னளவில் மிக்க உபகாரமாக இருக்கும் என்றார்கள்.

தொழுகையை விட்டுவிட்டவன் இருள் சூழ்ந்த (காபிரா) உள்ளம் உடையவனாவான் என்பதன் பயன்.

காலல்லாஹுத்த ஆலா வக்கி முஸ்ஸலாத்த லலாத்த கூனுமினல் முஸ்லிஹின் (87) இதன் பொருளாவது:-

தொழுகையை நிலைப்படுத்தித் தொழுதுகொள்ளுங்கள். நீங்கள் இருள் சூழ்ந்த உள்ளமுடையவர்களாயிருக்க வேண்டாம் என்று அல்லாஹுத்த ஆலா திருவருள் புரிந்தான். இவ்வாயத்தினால் விளங்குவது தொழுகையை விடுவது முஸ்லிம்களின் செயல்களினின்று நீங்கியதாக இருக்கும் என்று ஸகீஹுல் புகாரியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாபிர் றலியல்லாஹு அன்ஹுவைத் தொட்டும் ஸகீஹுல் முஸ்லிம் என்னும் கிதாபில் நிவாயத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறதாவது:-

இஸ்லாமுக்கும் குபிருக்குமிடையில் வித்தியாசமிருக்கிறது. அதாவது தொழுகையை விடுகிறதாகிவிடும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவருள் புரிந்திருக்கிறார்கள்.

இதன் பொருளாவது தொழுகையை விடுகிறதனால் உள்ளம் இருளடைந்தவனாகி விடுவான் என்பதாகயிருக்கும். இன்னும் புருதாவைத் தொட்டும் அஹ்மதிபனு ஹம்பல், திர்மிதி, நஸாயி இவர்கள் நிவாயத்துச் செய்திருக்கிறதானது நமக்கும் இருளடைந்த உள்ளத்துக்குமிடையில் (அமானமாகி) அடைக்கலமாகிறது தொழுகையாக இருக்கும். யாராகிலுமொருவன்

தொழுகையை விட்டுவிட்டால் அவன் சடலம் இருளாகிவிடும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவருள் புரிந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒரு வஸ்துவைச் செய்யாமல் விடுவதால் இருளே வருத்தி வைக்கிறது, தொழுகையைத் தவிர மற்றதை நபி (ஸல்) அவர்களுடைய அஸ்காபுகள் அறியவில்லை யென்று திர்மிதி நிவாயத்துச் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாலாபத மன்கு செய்யதுஹு கௌதுல் அஃலம் முஹைதின் அப்துல் காதிர் ஜெயிலானி ஹத்தஸல்லாஹு சிற்றஹு சொல்லுகிறார்கள். தொழுகையின் தகுதியானது மிகப் பெருமையானதாக இருக்கும். அத்தொழுகையைக் கொண்டு நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹுத்த ஆலாநாயன் ஏவினான்: இனி அல்லாஹுத்த ஆலாவாகிறவன் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு இறைவனால் ஏவப்பட்ட கட்டளையானதாக இருக்கும். வஹி அறிவித்ததில் துலக்கமானது (நுபுவத்தை) எச்சரிக்கையாக விளங்கிக்கொண்டதாக இருக்கும்.

பின்பு எல்லா அமல்களுக்கும் எல்லாப் பர்னுகளுக்கும் முந்தி குர் ஆனில் மிகுந்த ஆயத்துக்களில்த் தொழுகையைக் கொண்டே ஏவுதல் செய்திருக்கிறான். அவ்வார்த்தைகளில் நின்றும் ஒரு ஆயத்தானது “ஹல்லு ஹுதஆலா உதுலுமா ஊகிய இலைக்கி மனல் ஹிதாபி வ அலைக்கி மிஸ்ஸலாத்த (89)”

இதன் பொருளாவது:- இந்தக் குர் ஆனில் நின்றும் உன்னளவில் வஹி அறிவிக்கப்பட்டதை முஹம்மதே நீர் ஓதும். இன்னும் தொழுகையை நிலைப்படுத்தித் தொழுது கொள்ளும் என்று அல்லாஹுத்த ஆலா நாயன் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஏவி அறிவித்தான். இனி முஹம்மது (ஸல்) பேரிலும் அவர்களுடைய உம்மத்துக்களின் பேரிலும் (பர்ன) கடமையாக்கப்பட்டதில் ஆரம்பமானது தொழுகையாக இருக்கும். இன்னும் நபி (ஸல்) உலகத்தைவிட்டு நீங்கும் காலத்தில் அவர்களுடைய உம்மத்துக்களுக்கு ஒளியத்துச் செய்தது கடைசியானதன் தொழுகையாக இருக்கும். இன்னும் இஸ்லாத்தில் நின்றும் போய்விடுவதில் கடைசியாக இருப்பது தொழுகையாக இருக்கும். இன்னும் கியாமத்து நாளில் அமல்களைப்பற்றிக் கேட்பதில் ஆரம்பமானது தொழுகையாக இருக்கும். இன்னும் இஸ்லாம் என்னும் மார்க்கத்துக்கு அதை நிலைப்படுத்தி வைப்பதற்குள் தூணாக இருக்கும். இனி அந்தத் தொழுகையானது போய்விட்டால் பின்பு தீனல் இஸ்லாம் என்னும் மார்க்கம் கிடையாது. ஆதலால் ஒருவன் தொழுகை

கடமை என்பதை அல்லத் தட்டுவானாகில் அத் தொழுகையை விட்டுவிட்டால் அவன் இருளடைந்தவனாகிவிடுவான்.

ஸெய்யதினா முஹைதின் அப்துல் காதிர் ஜெய்லானி சத ஸல்லாஹு சிர்ரஹு தங்களுடைய இமாம் அஹ்மது இப்னு ஹம்பல் றஹ்மஹுல்லாஹுவின் மத் ஹபின்படிக்குச் சொல் கிறார்கள். “லாஹபலக பீமதகப்” ஒருவன் தொழுகையைப் பரீசன் என்பதையே இஃதிகாரி செய்து வைக்கிறதுடன் அலட்சியம் செய்து சோம்பேறித்தனமாகவே அத் தொழுகையை விட்டுவிட்டால் பின்பு அவன் தொழுதுகொள்ளும்படியாகவே ஏவுதல் செய்யப்படும்.

இஸ்லாத்தின் பயன்:

அல்லாஹுத்த ஆலாவை வழிபடுவதென்பது:- அவனை அறிந்து அஞ்சிப் பயந்து அவனுடைய ஏவலுக்கு வழிப்பட்டுத் தலையைச் சாய்த்து, விசுவாசம் வைத்து, விரும்பி, அசைவற்று வணங்குகிறதும் அவன் விலக்கியவற்றைத் தவிர்த்தும் செய்யாது விடுவதுமாக இருக்கும். இன்னும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை வழிபடுவதென்பது அவர்களுையே தெரிந்து விருப்பம் கொண்டு, விருப்புற்று, விசுவாசம் வைத்து, அவர்களின் சொற்கள் செயல்கள், உளரங்கம், வெளிர்ங்கம், இவைகளைத் தெரிந்து நடப்பதாக இருக்கும். இன்னும் உயர்ச்சியான ஜெயம்பெற்ற மாறாத சிறப்புக்களைப் பெற்று சலுகை சிபார்சுகளை அடைந்து அளவில்லாத இன்ப சுகங்களை அனுபவித்து அல்லாஹ்வுடைய புகழையும், மகாதயாள கிருபையையும் திருக்கண் காட்சியையும் பெற்றுக் காலாகாலமும் நீங்காத யோகாம்ச செல்வத்தை அடைவதாக இருக்கும். ஆகையால் எனது நேசர்களே! உற்றுணர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள். ஒருவன் அப்பேர்ப்பட்ட யோகாம்ச செல்வத்தில் பிறப்பதே அரிது. அப்படியிருந்தும் தன்னுடைய கையில் கிடைக்கும் பற்றற்றுப்போகாத யோகாமிச செல்வத்தை அல்லாஹுத்த ஆலாவையும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களையும் வழிபடாமல் மார்க்க விரோதம் கொண்டு தானே இழந்து விடுபவன், மதியில் அழுந்துபவன் ஈனப் புத்தியுடையவன், மாறாத மிடிமையுள்ளவன், காலாகாலமும் நீங்காத துன்ப வேதனைகளையே அடைபவன், செல்வம் அழிந்தவன், சீர் அழிந்தவன் ஆக இருப்பதனால் கெடுதியான விஷயங்களை விட்டு அல்லாஹுத்த ஆலாவையும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களையும் வழிபட்டு மார்க்கப் பிரகாரம் நடந்து வணங்கிப் பெருமையாகிய பலாபலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

நபி மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் நபிஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களின் உம்மத்தில் ஆகியிருப்பதை விருப்பமுற்றதன் பயன்: “காலறலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் மதலு உம்மத்தி கமதலில் மத்திரி லாயுதிரி ஆஹிர் ஹு ஹைறுன் அம் அவ்வலுஹு (44)”

இதன் பொருளாவது:- மழையானது முந்திப் பெரிது, நன்மையானவை அல்லது நன்மையானது பிந்திப் பெரிது என்று அறியப்படவில்லை. அதுபோல் என்னுடைய உம்மத்துகளில் முந்தியவர்கள் நன்மையானவர்களா? அல்லது பிந்தியவர்கள் நன்மையானவர்களா? என்று அறியப்பட்டதாக இருக்கும் என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் திருவாய்மொழிந்தார்கள். “தபு சிர் காசன தன்ப்பிஹுல் ஒபிலீன் என்னும் கிதாபில் முஹாதி லுபுனு சுலைமான் றலி அன்ஹு அவர்களைத் தொடரும் (றிவாயத்து) அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது: மூஸா (அலை) அவர்கள் அல்லாஹ்விடத்தில் கேட்டார்கள். யாஹ்பு! ஆண்டவனே நீ எனக்கு இறக்கிவைத்த தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தை நான் காண்கின்றேன். அவர்களோ பிறருக்கு உபகாரிகள் (ஸபா அத்து) பிறரையும் தன்னைப்போல் நேசிப்பவர்களென்று, ஆகையால் அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்றதற்கு அவர்கள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய வம்சமாக இருக்குமென்று (உம்மத்து) அல்லாஹுத்த ஆலா சொன்னான். பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே! தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தை நான் காண்கின்றேன். அவர்களுடைய பிழையான குற்றங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்குப் பொருத்தமானவர்களாக இருப்பார்கள். அதனால் அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்று கேட்டதற்கு அவர்கள் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்றுய் அல்லாஹுத்த ஆலா சொன்னான். பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே! தவ்ருத்து வேதத்தில் நான் ஒரு உம்மத்தைக் காண்கின்றேன். அவர்கள் வழிகெட்டவர்களைக் காணுவார்கள். இன்னும் மசுகுத் தஜ்ஜாலையும் கொல்வார்களென்றும் அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்றதற்கு அவர்கள் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுடைய உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்த ஆலா சொன்னான்.

பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே! ஒரு உம்மத்து அவர்கள் சிறுதொடக்கு பெருந்தொடக்குகளை விட்டும் துப்பரவு செய்

கிறது, தண்ணீரைக்கொண்டும் மண்ணைக்கொண்டுமாகும், என் பதை தவ்ருத்து வேதத்தில் நான் காண்கிறேன், அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்று கேட்டதற்கு அவர் கள் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்களுடைய உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்தஆலா சொன்னான். பின்பு கேட்டார்கள், ஆண்டவனே! முன்னுள்ளவர்களுக்கெல் லாம் (ஸதக்கா) தர்மத்தைக்கொண்டு நரகத்தை எரித்துப் போடுவதாக இருக்கும். அந்த ஸதக்கா ஸகாத்துக்களை வாங் கவும் தின்னவுமாகும் என்ற உம்மத்துக்களையே தவ்ருத்து வேதத்தில் காண்கிறேன். அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்றதற்கு அவர்கள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர் களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்தஆலா சொன்னான்.

பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே! தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தைக் காண்கிறேன். அவர்களில் யாராவது ஒருவன் நன்மையான செய்கையைச் செய்யவேண்டும் என்று நாடினால் அவன் பேரில் ஒரு நன்மை எழுதப்படுமென்றும் இன்னும் அவ னதைச் செய்துவிட்டால் ஒன்றுக்குப் பத்து எழுநூறு வரையி லும் அவைகளுக்கு மேலிட்ட நன்மைகள் எழுதப்படுமென்று இனி அவர்களில் ஒருவன் தீமையான செய்கையைச் செய்து விட்டு மீண்டும் இறைவனை நாடினால் அவன் பேரில் அப் பாவம் எழுதப்படுவதில்லை மீண்டும் பாவம் செய்தானாயின் அவன் பேரில் அப் பாவம் எழுதப்படும் என்றும் காண்கிறேன். அவர் களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்பதற்கு அவர்கள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்தஆலா சொன்னான்.

பின்பு மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் கேட்டார்கள். ஆண்டவனே! தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தைக்காண்கிறேன். அவர் களிலிருந்தும் எழுபதினாயிரம் பேர்கள் கேள்விகணக்கின்றி சுவர்க் கத்தில் போவார்களென்று. ஆனபடியால் அவர்களையே என் னுடைய உம்மத்தாக்கிவிடு என்றதுக்கு அவர்கள் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்தஆலா நாயன் சொன்னான்.

சுதாத்தாறலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களைத் தொட்டும் நிவாயத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்னும் மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அல்லாஹுத்தஆலா நாயனிடம் கேட்டார் கள். ஆண்டவனே! தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தைக்காண்

கிறேன். அவர்கள் எல்லா நபிமார்களுடைய உம்மத்துக்களைக் காண நலவான உம்மத்தாகவிருக்கும் நல்ல விஷயங்களைக் கொண்டு பிறருக்கு ஏவுதல் செய்வார்கள். இன்னும் அவர்களை தீங்கான விஷயங்களை விட்டும் விலகுவார்கள் என்றும் ஆனபடி யால் எம்முடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடும் என்றதற்கு அவர் கள் முஹம்மது முஸ்தபா றகுல் (ஸல்) அவர்களின் உம்மத் தாக இருக்குமென்றும் அல்லாஹு சுபுஹான ஹுவத்தஆலா சொன்னான்.

பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே!

தவ்ருத்து வேதத்தில் ஒரு உம்மத்தை நான் காண்கிறேன். அவர்கள் பூலோகத்திலே பிறவியால் பிந்தியவர்கள். கியாமத்து நாளில் சுவர்க்கலோகத்தில் புகுவது முதற்கொண்டும் மற்ற உம்மத்துக்களைக் காண முந்தியவர்களாக இருப்பர் என்றும் அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக ஆக்கிவிடு என்றதற்கு அவர்கள் முஹம்மது முஸ்தபா றகுலே ஹரீம் (ஸல்) அவர் களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லாஹுத்தஆலா சொன் னான்.

பின்பு கேட்டார்கள் ஆண்டவனே! இப்போது உள்ளவர் கள் வேதங்களைப் பார்த்து ஒதுபவர்களாக இருக்க ஒரு உம் மத்து அவர்களுடைய வேதங்களை அவர்கள் உள்ளங்களில் (கல்பில்) மனப்பாடம் செய்து பாராமல் ஒதுபவர்கள் என்று தவ்ருத்து வேதத்தில்க் காண்கிறேன். அவர்களை என்னுடைய உம்மத்தாக்கிவிடும் என்றதற்கு அவர்கள் முஹம்மது முஸ்தபா றகுல் (ஸல்) அவர்களின் உம்மத்தாக இருக்குமென்று அல்லா ஹுத்தஆலா கூறினான்.

இப்படியெல்லாம் மூஸா (அலை) அல்லாஹுத்தஆலா விடத்தில்க் கேட்டு முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உம்மத்தில் நின்று ஒருவராக தாங்களாக இருப்பதை ஆசையுற்று விருப்ப மானார்கள். ஆனபடியால் அல்லாஹுத்தஆலா மூஸா (அலை) அவர்களுக்கு (வஹி) கட்டளையிட்டான்.

ஓ மூஸாவே! என்னுடைய நிவாயத்துக்களைக் கொண்டும் நான் பேசுகிறதைக் கொண்டும் மற்ற மனிதர்களைக் காணத் துய்மையாக்கி இருக்கிறேன். ஆனபடியால் உமக்கு நான் எதைக் கொடுத்திருக்கின்றேனோ அதை நீர் எடுத்துக்கொள்ளும். நீர் சுக்கூர் செய்கிறவர்களில் நின்று ஆகிவிடுமென்றும், மூஸா (அலை) அவர்களுடைய கௌமுகளில் நின்று ஒரு உம்மத்து ஹக்கைக் கொண்டு நேர்வழி பெற்றவர்கள், இன்னும் அந்த உறக்கைக் கொண்டு நீதி செய்தவர்கள் என்று அறி

விக்க பின்பு அதைக் கொண்டு முஸா (அலை) பொருந்திக் கொண்டார்கள். ஆகையால் எனது நேசர்களே! ஆராய்ந்து பாருங்கள். முஸா (அலை) ஆகிறவர்கள் அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய முர்சலான நபியாகவும் தவ்ருத்து வேதத்துக்குடைய வர்களாயும் அல்லாஹு சுபுஉறானஹு வத்த ஆலாவுடன் வசனித்தவர்களாயும் அவனுடைய பிரகாசத்தைக் கண்ணுல்க் கண்டவர்களாகவுமிருக்க, நபிபெருமான் நமதுநா முஹம்மது றகுலே கரீம்நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் பைத்து:—

மனுக்களில் மிருகசாதிகளைக் காணத் தாழ்வு அடையாதவர்களின் பயன்:—

‘காலல்லாஹுத்தஆலாஇல்லல்லதீனா ஆமனுவ ஆமிலுஸ்ஸாலி காத்தி’ (16) இதன் பொருளாவது மனுக்களை மிருக ஜாதிகளிலும் மிகக் குறைவாக்கியது எல்லோரையும்ல்ல. (ஈமான்) நம் பிக்கை கொண்டு ஸாலிஹான அமல்கள் செய்கிறவர்களையே தவிர என்று அல்லாஹுத்தஆலா திருவுளம் இயம்பினுன் தபுசீர் அஸீசில் சொல்லுகிறார்கள்.

ஈமான் கொள்வதென்பது ஒருவன் தன்னுடைய (கெயால்கள்) எண்ணங்கள் பேரிலும் (ஒருமுகல்) மேலான பரிசுத்தத்தின் பேரிலும் தன்னுடைய (அக்கிலை) அறிவைக்கூட்டி வைக்கிறதென்றும் ஸாலிஹான அமல்கள் என்றது (சுகுவத்தின்) சடலங்களின் பேரிலும் (ஒலிப்பின்) நாட்டத்தின்பேரிலும் தன்னுடைய அறிவை மிகைப்படுத்திப் பெருமையாக (முஜாகது) இறைவனைச் சிந்திப்பதாக இருக்குமென்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகையால் எனது சகோதரர்களே! எவன் ஈமான் கொண்டு எவன் ஸாலிஹான அமல்கள் செய்யவில்லையோ அவன் மிருக ஜாதிகளைவிட துன்ப வேதனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படியான ஈன சாதியாக இருப்பான். இன்னும் ஈமான் கொண்டு நற்குணங்களோடு (அமல்கள்) கடமைகள் செய்வானோ அவன் பரிபூரணத்தையும் மகாஇன்ப சுகத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளும்படியான மேன்மையுடையவனாக இருப்பானென்றும் திட்டமாகத் தெரிய வருகிறது. என்பதை அறிந்துகொள்.

“அத்தஸ்தீக்கு”

இதன் விளக்கமாவது:— இதன் உண்மையை அறிவிப்பவனுடைய வார்த்தையை அங்கீகரித்து ஒப்புக்கொண்டு அவனையும் மேன்மையாக்கி வைப்பதாக இருக்கும். (சறகில்) சரி அத்தில் ஈமான் என்பதற்குப் பொருளாவது அல்லா

உறுத்த ஆலாவிடத்தில் நின்றும் யாதொன்றை நபி(ஸல்) கொண்டுவந்தது, லஹுறத்தைக் கொண்டும் அறிவிக்கப்பட்டவர். கள், அடங்கலும் நபிறகுலே கரீம் (ஸல்) அவர்களின் (கல்பை) உள்ளத்தைக் கொண்டு உண்மையாக்கி வைத்து அதை நாவினால் விண்ணப்பம் செய்வதாயிருக்கும்.

“சரக ஆஉறாயித நகபி லஹுறத்து” என்ற வார்த்தையைச் சொன்னவுடன் ஆலோசித்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அதாவது:— அல்லாஹுத்தஆலா ஒருவனென்றும் தொழுகை பர்ளு என்றும், சாராயம் உறறும் என்றும் இன்னும் இவற்றைப்போன்றவற்றைச் சொன்னால் உடனே தெரிந்து கொள்வது போல, ஈமான் முபஸ்சலாவாகிறது. அல்லாஹுத்த ஆலாவைக் கொண்டும், அவனுடைய மலாயிக்கத்துக்களைக்கொண்டும், அவனுடைய வேதங்களைக்கொண்டும், அவனுடைய றகுல்மார்களைக் கொண்டும், கியாமத்து நாளைக்கொண்டும் ஈமான் கொள்கிறதும் நன்மை தீமை அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய கற்பனையைக் கொண்டதாக இருக்குமென்றும் ஈமான் கொள்வதாயிருக்கும்

ஒருவன் “லா இலாக இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர்றகுலில்லாஹி” என்ற கலிமாவின் பொருளை அறிந்து அதை உள்ளத்தினால் உண்மையாக்கி வைத்து நாவினால் விண்ணப்பம் செய்தால் ஈமான் இவனில் உறயாத்தாகிவிடும்.

அதாவது:—

நாயகத்தனத்துக்குப் பாத்திபன் யாருமில்லை, அல்லாஹுத்தஆலாவைத் தவிர, முஹம்மது (ஸல்) ஆனவர்கள் அல்லாஹுத்தஆலாவுடைய திருத் தூதராக இருப்பார் என்பதாம் ஆனால் லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு என்பதன் பொருள்:— சயிறுஸ் சாலிக்கின் என்னும் கிதாப்பில் விரித்துரை செய்திருப்பதைப் பார்த்து உணர்ந்துகொள்.

மிரு அத்துல் முசாகிதின் என்னும் கிதாபில் சொல்கிறார்கள்:—

ஈமானுவது மூன்று வகையாக இருக்கும்:

- (1) அவாங்களுடைய ஈமான், அதாவது சொல்மட்டிலும் உண்மையாக்கி வைக்கிறது.
- (2) கவாஸ்களுடைய ஈமானாகவிருக்கும்; அதாவது (கல்புகள்) உள்ளங்கள் துலாம் பரமாகும்படியாக அகப் பார்வையைக்கொண்டு நோட்டம் இட்டுப் பார்ப்பதாக இருக்கும்.
- (3) கவாகல் கவாசினுடைய ஈமானாகவிருக்கும், அதாவது முகாஷ்பா முஷாக்தா வினுடைய பாயித்தாக்களாக இருக்கும். ஆனால் நீ உன்னுடைய (கல்பு) உள்ளத்தையேயன்றி உன்னுடைய நாவைக்கொண்டு (முஃமீன்) பிரகாசமுடையவாக இருக்கப்பயின்றுகொள். ஏனெனில் நீ இஸ்லாமானபடியால் பிறருக்கு உபகாரம் செய்வதற்கு ஆளாக இரு என்று நபி றகுலே கரீம் முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்) அவர்கள் திருவுளம் புரிந்தார்கள். இரண்டு செய்கையாலும் அவற்றைக் காண ஒரு வஸ்துவும் மிக்க வரிசையானது கிடையாது.

அதாவது:- அல்லாஹுத்த ஆலாவைக்கொண்டு ஈமான் கொள்கிறதும், இஸ்லாமானவர்களுக்கு மார்க்கத்தில் ஆகும் படியான நன்றி உபகாரம் செய்வதுமாயிருக்கும். இன்னும் இரண்டு செய்கையானது அவற்றைக் காண ஒரு வஸ்துவும் மிக்கது கிடையாது. அல்லாஹுத்த ஆலாவைக்கொண்டு சந்தேகம் வைப்பதும் இஸ்லாமானவர்களுக்கு மார்க்கத்தில் ஆகாத துன்பத்தையே வருத்தி வைப்பதாகவும் இருக்கும்.

அரபிச் சொல்:—

“மின் பகாத்தல் அஸ்கலானி வகால றகுலுல்லாஹி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸ்ஸல்லம் யெறுஜு மினன் நாநி மன்கான பி கல்பிகி மிதுகாலுதர்றத்தின் மினல் ஈமானி.”

அதாவது:— ஈமானில் நின்றும் ஒரு அணுப்பிரமாணம் ஒருவனுடைய உள்ளத்தில் உண்டாகி யிருந்தால் அவன் நரகத்தைவிட்டு விடுதலை பெற்று ஈடேற்றம் அடைவானென்று நபிகள் பெருமான் றகுலே கரீம் முஹம்மது முஸ்தபா (ஸல்) திருவுளம் ஆனார்கள்.

அரபிச் சொல்:

“யஉறியா உல் உலுமித்தீன்” ஆகையால் எனது நேசர்களே! உற்றுணர்ந்து, ஆராய்ந்து பாருங்கள். ஈமானாகிறது மகா அரும் பொருளாக இருக்கும். அதைப்போல் மதிப்புள்ள வஸ்து ஒன்றும் கிடையாது; ஏனென்றால் அதில் ஒரு அணுப் பிரமாணத்துக்குச் சற்றேனும் துன்பமே அணுகாது. இன்னும் ஈமான் எனும் மகா அரும்பொருளில் ஒரு அணுப்பிரமாணம் ஒருவனுக்கு இல்லா விட்டால், அவன் சுவர்க்க பதவியை இழந்து ஒரு நொடிநேரமும் நீங்காத மிகுந்த துன்பத்தையும், விசனத்தையும் அடைந்து நரகத்தில் ஊழி ஊழி காலம் தரிபட்டு நிற்பான். அதைவிட்டு விடுதலை கிடையாது. ஆனபடியால் இந்த ஈமான் தன்னைவிட்டுப் போகாமல் இருப்பதற்கு எந்த நேரமும் மிகுந்த கவனமாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அந்த ஈமான் இல்லாமல்த் தொழுதே நோன்பு, ஸக்காத்து இவற்றைப்போல ஒத்த நன்மையான அமல்கள் செய்தாலும் யாதொரு (தவாபு) பலனும் கிடையாது. இன்னும் யாராவது ஒருவன் நன்மையான அமல்களையே மிகுதியாகச் செய்திருந்தாலும், மிகுதியாக அலட்சியம் செய்திருந்தாலும் அவன் தன்னுடைய ஈமானைவிட்டு மாறித் திரும்பிவிட்டால், அவனுடைய அமல்களெல்லாம் அழிந்து போய்விடுவதன்றி அவன் பெரும் பாவியாய் இருளடைந்து மௌத்தாகியும் அவன் நரகத்தில் ஊழிகாலம் தரிபட்டிருப்பான். அதைவிட்டு விடுதலை கிடையாதென்று அல்லாஹுத்த ஆலா திருவுளம் பற்றிருக்கிறான்.

இனி அந்த ஈமான் ஆகிறது (கல்பில்) உள்ளத்தில் உண்மையாக்கி வைத்து நாவினால் விண்ணப்பம் செய்வதைக் கொண்டு இலேசாக உண்டாகி விடுவதைப் போல அது சொற்ப விஷயத்தினாலும் போய்விடும்.

அரபிச் சொல்:—

மதலன் = அல்லாஹுத்த ஆலா ஒருவன் என்பதையே சந்தேகித்தாலும், அவன் புதிதானவன் என்பதும், அவன் செவிடன், குருடன், அறிவில்லாதவன், ஆனென்றும் பெண் என்றும் அல்லது அவனுக்குத் தாய் தகப்பன், அல்லது பெண் சாதி பிள்ளை உண்டென்றும், அல்லது சடலம் உண்டென்றும் இவற்றைப் போலொத்தவைகளை

அவனுடைய தாத்து சிபாத்துகளுக்கும் தகாத வர்ணிப்புகள் அவனுக்கு உண்டென்றும் நிர்ணயம் செய்தாலும் அல்லது சொன்னாலும் இன்னும் குர்ஆனிலுள்ளவற்றைப் பொய் என்றாலும், அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய ஏவலான காரியம் தொழுகை, நோன்பு, ஸக்காத்து ஹஜ்ஜு இவைகளைப்போல் ஒத்த காரியங்களை நாம் செய்வதும் அவன் விலக்கிய காரியங்கள் ஹரம், ஜஹ், பொய், புறம், கோள், களவு, கொலை இவைகள் போலொத்த காரியங்களை நாம் விடுவதும் என் பேரில் விதி இல்லை என்றாலும், அல்லது (ஹரூமான) ஆடு, கோழி (நிக்காஹ்) விவாகம், வியாபாரத்தைப் போல் அவைகளைக் கெட்டவைகளாகத் தேடினாலும் அல்லது (ஹரூமான) கெட்டவைகள் கின்சீர், நாய் வட்டி வாசி சேர்த்துத் திரட்டி இவைகளைப்போல் ஒத்தவைகளைக் ஹாலாலாகத் தேடினும் எகூதி, நசாரு, மஜூஸி - இருள் சூழ்ந்த உள்ளமுடையவர் முஸ்லிம்களைப்போல் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஒற்றுமையாகி கோவில்களுக்குப்போவதும், சிலை, சுவாமி, சந்திரன், சூரியன் இவைகளுக்குப் பூசை செய்வதும், இன்னும் தீனுல் இஸ்லாம் என்னும் மார்க்கத்திலுள்ளவர்களை முஸ்தஹப்பான காரியமாக விருந்தாலும் சரி, அதைக் கேவலமாக எண்ணி இகழ்ச்சி செய்தாலும் இவைகளைப்போல் ஒத்த விஷயங்களினின்றும் அவனைவிட்டு ஈமான் பறிபோய்விடும். அவன் இருளடைந்து விடுவான். 'நஹது பில்லாஹி மின் ஹா'

“நஹது” ஆனால் சிறுக்கு அதன் கருத்தாவது:-

அல்லாஹுத்த ஆலாவுக்கு இணை வைக்கிறது. சிறுக்குள் அக்பர் என்றும் சிறுக்குல் அஷ்ஹற என்றும் இரண்டு வகையாக இருக்கும். சிறுக்குள் அக்பர் என்பது மேற் சொல்லப்பட்ட இனத்தில் நின்றுமாயிருக்கும். சிறுக்குள் அஷ்ஹறென்பது அறியாஹு. இதன் பொருளாவது:- மனிதருடைய முகத் தாழ்ச்சிக்காக நல்ல அமல்கள் செய்வதும் அல்லது கெட்ட அமல்களை விடுவதும் இன்னும் சுவர்க்கத்தினுடைய நிஃமத்துக்களுக்காக வணங்குவதும், நரகத்தினுடைய அதாபுகளுக்காகக் கெட்ட அமல்களை விடுவதும் [வொபி இகித் திலாஹி] இன்னும் அவைபோல் ஒத்தவைகளாக இருக்கும். சிறுக்குல் அஷ்ஹறியின் விபரத்தை ஸம்சல் மகரிபாவில் சொல்லியிருக்கிறது. அதைப் பார்த்து உணர்ந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளவும். இந்தச் சிறுக்குல் அஷ்ஹறியைப் பற்றி நமது நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) (இத்தக்குல் சிறுக்குல்) அஷ்ஹறி அதாவது: பயந்துகொள்ளுங்கள் என்று திருவுளமானார்கள்.

ஏனெனில் ஒருவன் சிறுக்குல் அஷ்ஹறியை வைத்துக் கொண்டு என்ன அமல்கள் செய்தாலும் அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய கோபமும், வேதனையும் கிடைக்குமே தவிர யாதொரு தவரையும் கிடைக்காது. ஆகையால் கஷ்டப்பட்டு அமல்கள் செய்தும் துன்பவேதனையை அனுபவிக்கும்படியான விஷயங்களை மிகப் பயந்துகொள்ளுங்கள். இனி “ஸாஹிஹான” அமல்களென்பது அல்லாஹுத்த ஆலாவை வழிபட்டு அவனுடைய ஏவல்களுக்கு தலைசாய்த்து அவ் வேலைகளைச் செய்வதும், அவனுடைய விலக்கல்களை விட்டுத் தவிர்த்து அகைவனைச் செய்யாமல் இருப்பதும், இன்னும் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுக்கு வழிபட்டு, அவர்களுடைய சொற்கள் செயல்கள் உள்ரங்கம், வெளிர்ரங்கம் இவைகளையே தொடர்ந்து நடப்பதும், இப்படி அமல்கள் செய்வதில் பலாபலன் கிடைக்கும்படியாகவும் அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய முகப்பத்தும் அவனுடைய லிகாவையும் தடுக்கும்படியாகவும் விடுக்கிறதன்றி நிவாயத்தைப்போல் ஒத்த (சிறுக்குல் அஷ்ஹறிதவாயில்) விஷயமாகாமல் இருக்குமே அப்பேர்ப்பட்ட அமல்களாக இருக்கும்.

உமர் இப்னு கத்தாப் றலியல்லாஹுத்த ஆலா அன்ஹுவைத் தொட்டும் நிவாயத்துச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (இஸ்ஸதுத்துன்யாபில் மாலி இஸ்ஸல் அகிரத்தி பிஸாலிகில் அஹ்மடமாலி) இதன் பொருளாவது:- துனியாவுடைய சிறப்பாகிறது ஆஸ்தி முதல்களைக் கொண்டதாயிருக்கும். ஆகிறத்தினுடைய சிறப்பாகிறது சாஹிஹான அமல்களைக் கொண்டதாக இருக்குமென்றும் “மின் பஹாத்த அஸ்கலானி” ஆகையால் எனது சகோதரர்களே! ஆராய்ந்து பாருங்கள், துனியாவில் ஒருவனுக்குப் பணம், பொன், வெள்ளி, காசு, ஆஸ்த்தி உண்டாகியிருந்தால் அவன் ஊண், குடி, ஆடை, ஆபரணங்களிலும், வீடுவாசல், பெண்சாதி, பிள்ளைகள், ஆள், அடிமைகளிலும் தற்பெருமை, அகப்பெருமை உண்டாகவும், உடுக்கவும் சுகிக்கவும் தானம், தர்மம் செய்யவும் பிரபல்லியமாய்க் கீர்த்தியுள்ளவனாயிருப்பான். மற்றவர்கள் அவனைச் சிறப்பாக்கியும் வைக்கிறார்கள். இதைவிட ஆயிரத்தில் ஒருவனுக்குச்சாஹிஹான அமல்கள் உண்டாகி இருக்குமானால் அவன் கபுறிலும் மஹ்ஸரிலும் சுகமடைந்து கீர்த்தியும் பெற்று, மேலான உயர்ச்சியான அளவற்ற நிக்மத்துக்கள் உடைய சுவர்க்கத்தில் சென்று அவனிடத்தில் சொல்லிலும், எழுத்திலும், கேள்வியிலும் முடிவற்ற மகா இன்பசுகத்தைப் பெற்று மாறாத சிறப்படைந்து இருப்பான்.

ஆனால் துனியாவினுடைய சுகமானது சொற்பனத்தில் கண்ட இன்பத்தைப்போல் அற்பநேரத்தில் நீங்கிவிடும்.

ஆகிரத்தினுடைய சுகமானது காலா காலமும் மாறாமல் சுகித்திருப்பான். சுவர்க்கத்தின்பேரில் சுகமாக இருப்பான்.

இவ்வாறு மாறாதஇன்ப சுகங்களை அல்லாஹுத்தஆலா கொடுப்பதற்கு காரணமானஸாலிஹான அமல்கள் இருக்க அவைகளை விட்டுவிட்டு மார்க்க விரோதமான செயல்களைச் செய்பவர்கள் அவர்களே. அவர்கள் நாய் மிருகத்தைப்போல் என்றும் அவைகளுக்குத் தாழ்ந்த இனம் என்றும் சொல் டேப்படுகிறது. ஏனென்றால் நீர், பால், நெய், கர்க்கண்டு, முட்டை, இறைச்சி இவைகளைப்போல் ஒத்த வாசனை இன்பம் மகிழ்ச்சி கூடிய புரியாஸியை நாய்க்கு வைத்தால் அந் நாயானது அச் சோற்றில் மனம் வைக்காமல் முள், எலும்பு வெடுக்கு எங்கே டுடைக்குமென்று பார்க்குமாம். அதுபோல அவர்கள் நல்ல அறிவு, உணர்வு, புத்தி இயைகள் இருக்க நல்ல விஷயத்தை நாடாமல் கெட்ட விஷயத்தில் மனதைப் போக்கிவிடுகிறார்கள். ஆனதால் எனது நேயர்களே! இவைகளை உற்றுணர்ந்து பார்த்து ஸாலிஹான அமல்களைச் செய்யுங்கள். அதனால் காலாகாலமும் மாறாத மகா இன்பசுகத்தையுடைய மாட்சிமைதங்கிய யோகாமிச செல்வத்தையும் பெற்றுக்கொள் வீர்கள்.

ஈமான்கொண்டு ஸாலிஹான அமல்கள் செய்பவர்களுக்கு பற்றாத கூலி கிடைப்பதன் பயன்:-

“வஹாலல்லாஹுத்தஆலா (அபாரக்க வத்தஆலா) பல கும் அஐஹும் ஹைஹும் நான்” இதன் பொருளாவது:- ஈமான்கொண்டு ஸாலிஹான அமல்கள் செய்பவர்களே! அவர்களுக்குப் பற்றற்றுப் போகாத கூலி உண்டாகியிருக்கிறது என அல்லாஹ் ஜெல்ல சுபுஹானல்லாஹுத்தஆலா திருவுளம் பற்றினான். ஆனால் வெளிப்பார்வையில் அவர்கள் நோய் பிணியாளராக இருப்பதனாலும் விருத்தாப்பிய காலத்தை எட்டியிருந்தாலும் மொத்தாகிறத்தினாலும் ஸாலிஹான அமலும் தெண்டிப்பும் பற்றற்றுப் போகிறதாகத் தெரிகின்றது. அறிந்துகொள்

ஈமான்கொண்டு ஸாலிஹான அமல்கள் செய்கிறவர்களுக்கு பற்றற்றுப் போகாத கூலியானது உண்டாகிறதற்குச் சூரத்தாகிறது. அவர்கள் அல்லாஹுத்தஆலாவை அறிந்து அவனுக்கு

உள்அச்சம் வைத்து பயந்து தங்களுடைய சரீரங்களையே தெண்டித்து, கஷ்டப்பட்டு தீனுல் இஸ்லாமில் உள்ள விஷயங்களுக்கு விதர்ப்பமில்லாமல் ஸாலிஹான அமல்கள் செய்கிறதனால் அவர்லளுடைய றூஹுகளில் உண்டாகியிருக்கிற ஹை பியத்தானது நாளுக்கு நாள்மேலிட்டு வளர்ந்தேறி வருவதற்கு ஏதுவாக, அடிக்கடி வலுப்பமாகிய தவாப்பைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். எதுபோலென்றால் ஹதிது ஸரீகுல் வந்திருக்கிறது போல்; அதாவது:-

மார்க்கத்துக்கு விதர்ப்பம் செய்யாமல் ஒழுக்கமான நலமான பாதையின் பேரில் இருந்து ஸாலிஹான அமல்கள் செய்கிற முஃமீன் ஆகிறவன் அவனுக்கு விருத்தாப்பிய காலம் எய்திப் போகிறது அல்லது வியாதி நேரிடுகிற காரணத்தால் அந்த ஸாலிஹான அமல்கள் செய்கிறது தட்டிவிட்டால் அவன் எப்போதும் செய்துவந்த ஸாலிஹான அமல்களுடைய தவாபிபுக்களைப்போல் அவனுடைய பட்டோலையில் எழுதும்படியாகவும் அந்த அமல்களுடைய தவாபிபுக்களை அவனைவிட்டு நீங்கவேண்டுமென்றும் நன்மைகளை எழுதுகின்ற மலக்குகளுக்கு அல்லாஹுத்தஆலா உத்தரவு செய்வான்.

அதுபோல் அவர்கள் எழுதுவார்கள். இன்னும் சில ரிவாயத்துக்கள் வந்திருக்கிறது. அதாவது:- அந்த மனிதன் மொளத்தான பின்பு அவனுடைய கபுறிடத்தில் அம்மலாயிக்கத்துக்கள் இருந்து தஸ்பீஹு—தக்பீரு—தஃகுமீது சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும் அவைகளுடைய தவாபிபுக்களை அவனுடைய பட்டோலையில் அவன் பெயரைக் கொண்டு அவர்கள் எழுதவும் அல்லாஹுத்தஆலா உத்தரவு செய்கிறான். அதுபோல் அவர்கள் கியாமத்து நாள் வரையிலும் நடத்துவார்கள். பின்பு அவன் கபுரைவிட்டு எழுந்திருந்தால் அம்மலாயிக்கத்துக்களினால் கிடைத்த மிகுந்ததவாபுகளையும் பெற்று அதனாலும் காலாகாலமும் மாறாத மகா இன்பசுகத்துடைய யோகாம்ஸ செல்வீகத்தில் அதிக சிகிச்சை பெற்று சிறப்பையும் பெற்றுக்கொள்வான்;

“தபுஸீர் அஸீஸிகி ஜஅலன்ல்லாஹுத்தஆலா மின்ஸ்ஸா லிஹினஸ்அல்வதீன் லாகௌஃபுன் அலைக்கும் வலாகும் யெஹ்ஸ நான் பிஜாகி நபியினு முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவ ஆலிஹிவஸல்பிஹிவஸல்லம்.”

ஆகையால் எனது நேயர்களே! ஆராய்ந்து பாருங்கள் அல்லாஹுத்த ஆலாவாகிறவன் நம்மை மேன்மையாகப் படைத்து நமக்குக் கண், செவி, நாசி, வாய், கை, கால் மற்ற அவையவங்களையும் அறிவு, நினைவு, உணர்வு, புத்தி இவைகள் போலொத்த காலாகால தத்துவங்களையும் கொடுத்து இன்னும் நமக்கு உபகாரமாக மண், தண்ணீர், காற்று, நெருப்பு இன்னும் பூமியில் உண்டாகிற வஸ்துகள் இன்னும் வானம், சந்திரன், சூரியன், மலை முதலானவற்றையும் நமக்காக உண்டாக்கி, இன்னும் நாம் அல்லாஹுத்த ஆலாவை அறிந்து ஒன்றுபடுத்தி வணங்கி ஜெயம் பெற்றவனுடைய திருக்கண் காட்சியை அடைவதற்காக வேதங்களையும் இறக்கி, நபிமார்கள் (ஒளிமார்கள்) உண்மையான அடியார்கள் (இமாம்கள்) குருமார்கள் (ஆலீம்கள்), வேதத்தைச் சுமந்தவர்கள் முதலானவர்களையும் அனுப்பி, இன்னும் மட்டில்லாத (தஹ்மத்துக்களையும்) ஆண்டவனின் கிருபையையும் நமக்குக் கொடுத்திருக்க அந்த அல்லாஹுத்த ஆலாவுக்கு (ஈமான் கொண்டு) பரிபூரண நம்பிக்கைகொண்டு நாம் இந்த அற்ப உலகத்தில் (துனியாவில்) சொற்ப காலத்தில் தவறு செய்யாமல் விருப்பத்துடன் அனுபவித்து, இன்பமாக அவனுக்கு அஞ்சிப் பயந்து கெஞ்சி வணங்கி (ஸாவிஹான்) பரிசுத்தமான (அமல்கள்) வணக்கத்தைச் செய்வதனால் அதற்கு ஒன்றுக்குப் பத்து, ஒன்றுக்கு நூறு, ஒன்றுக்கு ஆயிரம், ஒன்றுக்கு இலட்சமாக கூலியைக் கொடுப்பதுமன்றி அந்த அமல்களைச் செய்வது மேற் சொல்லிய சிறப்புக்களினால் தப்பிவிட்டாலும் அதன் (தவாப்புகள்) நன்மைகள் பற்றற்றுப் போகாமல் கிடைக்கும்படி செய்கிறவன் இப்பேர்ப்பட்ட மகா தயாள குணமுடைய கொடையாளரான கிருபையுள்ள வல்லமை உடையவன் கடவுளாகிய நாயனாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்படி உபகாரம் செய்து தயாள கிருபையும் செய்கிறது அருமையாகப் பெற்று வளர்க்கின்ற அல்லது சகோதரர்களினால் அல்லது புருஷன், பெண்சாதி, பிள்ளைகளினால் அல்லது இனத்தாரால் சனத்தாரால் அல்லது ஒரு தலைவன் அல்லது ஒரு நாட்டுத் தலைவன் அல்லது தேசத் தலைவன் அல்லது தேசங்களுக்கெல்லாம் ஒரே அரசாட்சி செய்கின்ற சக்கரவர்த்தி அல்லது உலகத்தார் முழுவதும் ஒன்றாகக் கூடி ஒருவனுக்காகிலும் அவ் உபகார தயாள கிருபையில் அல்லது இலட்சத்தில் இருபங்கில் அல்லது ஒருபங்காகிலும் செய்ய நடத்திவர இயலுமோ, இயலாதோ அப்படியிருக்க, இவர்களில் தனக்குச் சமமான ஒருவன் கூலிச் சம்பளம் தருகிறேன் இன்னவேலையைப்

பார்த்துக்கொண்டு வா என்று சொன்னால், அந்த அற்ப கூலிக்காக அவ் வேலையைப் பிசகில்லாமல் நடத்திவருகிறார்கள்,

இன்னும் தனக்கு மேலுள்ள தலைவன் அல்லது அதிகாரி போலுள்ளவன் ஒரு உத்தரவு செய்தால் அவ்வுத்தரவை அங்கீகரித்து, அவனுக்கு எவ்விதம் அஞ்சிப் பயந்து அந்த உத்தரவுப் பிரகாரம் அவ் வேலைக்கு யாதொரு குறையும் நேரிடாமல் தன் பேரில்க் கோபிக்காமலும் அவனுடைய கிருபையும் தன் பேரில் உண்டாகிவிடுமென்கின்ற ஆசையுடன் அவ்வேலையை என்ன பயபக்தியாக நடத்தி வருகின்றான்.

அற்ப பிரயோசனத்துக்காக சொற்ப அதிகாரத்துக்கும் சொற்ப கிருபைக்கும், நிலைற்ற இஷ்டத்துக்கும் இவ்விதம் அஞ்சிப் பயந்து, இவ்வுத்தரவுக்கு வழிபட்டு அவன் நிலைக்கும் பிசகு நேரிடாமல் நடத்திவருகிறதாக இருந்தால் இவ்வுலகத்தையும் படைத்து, இரட்சிக்கின்ற தயாளமுள்ள கொடையாளனாக மகா கிருபையுள்ள தயாபரன் மதிப்பற்ற கூலிகளையும் கொடுக்கின்ற மகா வல்லமையுள்ள கிரீடாதிபதிகளுக்கெல்லாம் கிரீடாதிபதியாகிய சாட்சாத் கடவுளாகிய அல்லாஹுத்த ஆலா உத்தரவுகளுக்கு தலை சாய்த்து அவனுக்கு அஞ்சிப் பயந்து அவ் வேலைகளுக்கு ஈனம் நேரிடாமல் தன் பேரில்க் குற்றமும் சம்பவிக்காமலும் அவனுடைய இஷ்டமும் உண்டாவதற்காகவும் எவ்வளவோ பயபக்தியாக இன்பத்துடன் நடத்திவரவேண்டும்.

ஆனபடியால் இவைகளை உற்றுணர்ந்து, ஆராய்ந்து செய்து பார்த்து அல்லாஹுத்த ஆலாவுடைய ஏவல்கள், தொழுகை நோன்பு, ஸக்காத் (தர்மம்) ஹஜ்ஜு இவைகள் போல் ஒத்தவைகளை ஒழுகாதவனும் அணுகாமல் நிறைவேற்றுவதற்கு அவைகளிலுள்ள (பர்னா) கடமை (வாஜிபு) திட சித்தம், சுன்னத்து (முஸ்தஹபு) கடமை நிறைவேற்றல் இவைகளை அறிந்து அவைகளிலுள்ள இன்பங்களையும், கண் காட்சிகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அவைகளில் சிர்க்குகளைத் தெரிந்து அல்லாஹுத்த ஆலாவில் இஷ்டம் உண்டாவதற்காக செவ்வையான (குலுசு) மகிழ்ச்சியுடன் செவ்வையாக அன்புற்று பயபக்தியாக நடத்துவதுடன் அவைகளில் மக்ருஹு (ஹரம்) கெட்ட குணங்கள் அணுகாமலும் புறங்கூறல் (எஃனீ) ஆரம்பித்தல்

அந்த அமல்களைச் சுத்தமாக எடுத்து நாசம் செய்கின்றவைகள் இவைகளையே 'அறிந்து சற்றும்னுகாமல் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள்.

ஏனென்றால் எனது சகோதரர்களே! பலாவுபிரியானியா எனது நல்ல ஊனாக இருக்கும் என்று உங்களுக்கு தெரிந்திருக்கும். ஆனால் அது நெய், பால், காக்கண்டு முதலான வாசனையும்கூட இன்பமும், அன்பும், உள்ளவைகளுடன் பாகத்துடன் பதமாகச் சமைத்துப் புசித்தால் அதனால் சுகமும் தத்துவமும் உண்டாகும். அப்படி இல்லாமல் அதன் பதம் குறைவாகிவிட்டால் ஜீரணமாகாமல் வயிற்றில் பேதகம் உண்டாகி பல விதமான துன்பங்கள் உண்டாகின்றன. அல்லது அதன் பதம் முறுகிவிட்டால் அதன் இனிய வாசனையும் கெட்டு அதனால் வயிற்று வலி முதலான துன்பங்கள் உற்பத்தியாகி, சரீரமும் கெட்டு, சுகமும் அற்று, தத்துவங்கள் ஈனமாகிவிடும். பிரயோசனங்களும் அற்றுப் போகின்றன. அல்லது அதன் பதம் தவறிவிட்டால் அதனுடைய இன்பத்திலும், விருப்பத்திலும் குறைவுண்டாகி, அதிலுள்ள சுகம் அற்பமாகிவிடுகின்றது.

அல்லது அவ்வஸ்துக்களில் சிலது சேராவிட்டால் அதை உண்ணும் மனமே இச்சிக்கிறதில்லை. இன்னும் அவ் வஸ்துக்களில் முக்கியமானவற்றிற்கு அரிசி தண்ணீர் சேராவிட்டால் அதற்குப் பலாவுபிரியானி, என்ற பெயரோ கிடையாது. அல்லது உட்கொள்ளும் வஸ்துக்களுடன் வேற்றுமையான நஞ்சுள்ள வஸ்துகள் புசித்தால் அம்மனிதன் பிழைப்பானோ? ஆகையால் எனது நேசர்களே! இவைகளை உற்றுணர்ந்து ஆராய்ந்து அல்லாஹுத்தஆலாவை வணங்குங்கள்.

அரபிச் சொல்:-

அல்லாஹு மஜிஅல்லா மினல் முத்தஹீனல் காமிலீனல் வாஸ்ஸிலீனா பிஹுருமத்தி, நயீனா முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வாலிஹிவஸஹ்பிஹி வதா பிசிஹி வஸல்லம். (103)

ஆமீன் யாறப்பில் ஆலமீன்.

போன மச்சான் போனானே பூமணத்தோடே
வந்த மச்சான் வந்தானே கோக்கணத்தோடே
என் சொந்த மச்சான் வந்தானே அம்மணத்தோடே

பிஞ்சுபோன கூட்டுக்குள்ளே
மிஞ்சி வந்த மச்சானே

வாங்கோ மச்சான் வாங்கோ
இப்படி வாங்கோ அருகிலிருங்கோ
நாம் இரண்டுபேருங் கூடிப்பார்ப்போம்

வாங்கோ

ஐந்தும் போய்த் தொலைந்த மச்சான்
என் அன்புக்கேற்ற அருமை மச்சான்

வாங்கோ

தேனுமுண்டு தினையுமுண்டு
நாம் சேர்ந்திருக்க வீடுமுண்டு

வாங்கோ

நாலு காற் பரையுண்டு
நாம் படுக்க மெத்தையுண்டு

வாங்கோ

ஆறடுக்கு மாடியுண்டு
அதற்கேற்ற புஷ்பமுண்டு

வாங்கோ

மானுமுண்டு மகிழ்ச்சியுண்டு
மானுக்கேற்ற கலையுமுண்டு

வாங்கோ

சீருமுண்டு சிறப்புமுண்டு
என் சிந்தைக்கேற்ற மச்சானுண்டு

வாங்கோ

காடுமுண்டு கரையுமுண்டு
நாம் கலந்திருக்கக் குளமுண்டு

வாங்கோ

அறுகோணமுண்டு கோட்டையுண்டு
நாம் கூடி வாழுமிடமுண்டு

வாங்கோ

மலையுமுண்டு மடுவுமுண்டு
நாம் கலந்திருக்கப் பூங்கா வனமுமுண்டு

வாங்கோ

இகமுமுண்டு பரமுமுண்டு
நாம் ஏறிப்போகப் படியுமுண்டு

வாங்கோ

நாடுமுண்டு நகருமுண்டு
நாமிருக்க இடமுமுண்டு

வாங்கோ

பகுத்துப் பார்க்கும் நாட்டிலே
பிரித்துப் பார்க்கப் போவோமே

வாங்கோ

ஐந்துமுண்டு ஆறுமுண்டு
நாமறிவதற்கு ஒன்றுமுண்டு

வாங்கோ

பொய்யைப் போக்கிப் புகழை விரட்டி
இருளைக் கழற்றி அறிவை நிரப்ப

வாங்கோ

மண்ணதின் வீட்டில் மனத்தின் கூட்டில்
அங்கு உன்னதமுண்டு

வாங்கோ

அங்கே காடுமுண்டு கரையுமுண்டு
அதைக் கலந்திருக்குங் குரங்குமுண்டு

வாங்கோ

மண்ணுமுண்டு விண்ணுமுண்டு
அதை மறைத்திருக்கும் மயக்கமுண்டு

வாங்கோ

நெருப்புமுண்டு நீருமுண்டு
அதை நிறுத்துப் பார்க்க நாங்களுண்டு

வாங்கோ

காற்றுமுண்டு ஒளியுமுண்டு
கலந்து பிரித்துப் பார்க்க கலைகளுண்டு

வாங்கோ

நாலுமுண்டு பொழுதுமுண்டு
நாலுக் கேற்ற காலுமுண்டு
நாம் பிரித்துப் பார்க்கப் பகுத்தறிவுமுண்டு

வாங்கோ

ஏற்றமுண்டு இறக்கமுண்டு
ஏற்றி இறக்க வழியுமுண்டு

வாங்கோ

ஆடுவோமே நாம் ஆடுவோமே எங்கள்
ஆனந்தத்தைச் சொல்லி சொல்லி ஆடுவோமே
ஆடுவோமே

பாடுவோமே நாம் பாடுவோமே பரலோக
இரகசியத்தை இங்கு பாடுவோமே

ஆடுவோமே

கூடுவோமே நாம் கூடுவோமே இந்தக் குரும்பெல்லாம்
விட்டொழிந்து கூடுவோமே

ஆடுவோமே

சேருவோமே என்றுஞ் சேருவோமே சிந்தை
நிறைந்தவனைக் கண்டு சேருவோமே

ஆடுவோமே

ஓடுவோமே நாம் ஓடுவோமோ இந்த
ஓய்வில்லா உலகம் விட்டோடுவோமே

ஆடுவோமே

பிழை திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
11	11	விரபிய	— விரவிய
12	9	பந்ஸ்பநீ	— பஸ்பநீ
13	21	அலேக	— அலேக்க
19	39	அல்லா	— அல்லா
21	4	முஹ்ஹீனீன்	— முஹ்ஸீனீன்
..	8	காமிலீனீன்	— காமிலீன்
24	12	அத்ஹீன்	— அத்ஹீன்
27	9	பில்லாஹத்தி	— பில்ஹயாத்தி
29	3	நன்புறுவாய்	— நன்புருவாய்
34	8	முஹைபதினே	— முஹையதினே
37	21	இப்பொல்லர்	— இப்பொல்லா
47	3	ஜோதி	— ஜோதி
..	5	ஜோதி	— ஜோதி
..	10	ஆதி	— ஆவி
..	17	ஜோதி	— ஜோதி
..	19	ஜோதி	— ஜோதி
50	11	பதாம்	— பதம்
53	7	சித்தி	— சித்தி
66	21	பேசிடும்	— பேசிடும்
69	27	துடன்யஜெய	— துடன் ஜெய
79	9	விமுதல்	— விமுதல்
89	27	கரிதித்	— கருதித்
93	5	கணியே	— கணியே

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
93	13	ஜேனா	— ஜேனா
94	4	கண்ணே	— கண்ணே
94	19	வைர	— வரை
95	4	அருள்துசய்	— அருள்செய்
98	13	அகத்தில்	— அகத்தில்
98	15	முஹயத்தினே	— முஹையத்தினே
105	13	தானிறிந்து	— தானறிந்து
107	3	ஓதியுட்	— ஓதியுட்
107	27	வாமுமெங்கோன்	— வாமுங்கோன்
108	25	பொருள்களாயான	— பொருள்களாலான
109	14	மிகைநான்கில்	— மிவைநான்கில்
..	15	ஞானப்பெண்ணே	— ஞானப்பெண்ணே
113	13	உளமா	— உலமா
115	10	இன்பநாதனே	— இன்பநாதனே
..	..	எருற்	— எழிற்
..	20	சத்யம்	— சத்தியம்
..	..	நிச்சயம்	— நிச்சயம்
117	2	நம்	— நாம்
117	16	ஆள்வோம்டி	— ஆள்வோமடி
118	26	ஐயயா	— ஐயா
..	27	ஆமீல்	— ஆமீன்
119	6	தாழ்பணிந்து	— தாழ்பணிவது
..	12	பெவறு	— பெறுவது
120	23	புல்வரைப்	— புல்லரைப்
123	23	துறையதை	— துரையதை

பக்கம்	வரி	பிழை	கிருத்தம்
126	23	ஆணாக்குள்	— ஆணாக்குள்
138	11	வினை	— வினை
139	7	ஐயா	— ஐயையா
..	11	தேவா	— தேவாதி
144	24	றுத்க்கு	— றுத்க்கு
149	3	றலுல்லாஹி	— றகுலுல்லாஹி
..	28	இருக்குமென்றும்	— இருக்குமென்றும்
151	33	துய்மையாக்கி	— தூய்மையாக்கி
152	7	நமது நூ	— நமது நூர்
155	5	அணுகாது	— அணுகாது
157	17	இருக்குமே	— இருக்குமே
158	10	சொல்லப்படுகிவது	— சொல்லப்படுகிறது
..	12	புரியானியை	— புரியானியை
..	14	டுடைக்குமென்று	— கிடைக்குமென்று
..	15	இயைகள்	— இவைகள்
159	4	அவர்லளுடைய	— அவர்களுடைய
..	13	தவாபி	— தவா
..	22	தவாபிபுக்களை	— தவாபுக்களை

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

நூலகம்

அன்பர்களுக்கும், அறிஞர்களுக்கும் அறிவுடையோர்க்கும் அரிய சந்தர்ப்பம்!

ஆன்ம ஈடேற்றத்தில் மனிதனின் அரிதான பிறவியின் முன்னேற்றத்தையும் இவன் அடையவேண்டிய பலனையும், இவன் பிறந்த பிறவியின் உரிமையின் தெளிவையும், மனிதனின் இறுதி இறப்பின் முடிவையும், அதில் இவன் அடைகின்ற இன்ப துன்பமென்னும் இருபாகங்களையும் “அல்லாஹ் வின் முழக்கம் நூறின் அருளின் அறிவின் பிரகாசவிளக்கம்” என்னும் புத்தகத்தில் (கிதாபில்) மிக அபூர்வமாக விளக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை அறிவின் அன்புடையோர்கள் வாங்கி வாசித்து உண்மையை உணரவேண்டும். மனித சமுதாயத்தில் தோன்றப்பட்ட எல்லோரும், எந்தச்சமயத்தாரும் பாகுபாடின்றி சந்தேக மறுக்களை நீக்கி இதை வாசித்து அவ்வுண்மையை உணர வேண்டுமென்று உடன்பிறந்த அன்பர்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

நம் பிறவியில் அமைந்த மறுக்களையும், மயக்கத்தையும், அறிவின் தையும், அறியாமையையும், பெருமை, கர்வம், பொருமை இவைகளை யெல்லாம் அகற்றி அடித்துக் கலைக்கக் கூடிய இந்த அறிவின் பொக்கிஷத்தின் பிரகாசத்தின் அருள் நிறைந்த இவ் வாக்கியங்களை மனித சமுதாயத்தில் உள்ள யாவரும் அறிந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவ்வேண்டுதலை உங்களிடம் நாங்கள் வேண்டுகின்றோம்.

இவ் அரிதான பிறவிகளின் வாழ்க்கையின் உண்மைகளையும், மதவேறுபாடுகளின் பிரிவின் வேற்றுமையை அறுக்கும் விளக்கத்தையும், அவ்வுண்மையையும், கடவுளாகிய ஆண்டவனின் சிறப்பையும், சீரையும் அவன் நிறைவையும் குறைவற்ற செயலையும் எங்கும் நிறைந்து விளங்கி இருக்கின்ற தன்மையையும், உயிர்கள் அனைத்திலும் உள் உறைந்து கலந்திருக்கும் உரிமையின் பெருமையையும், அவன் அழகுக்கு ஒன்றும் நிகரில்லா அழகையும், இவ்வழகைக் கண்டு மயங்கக்கூடிய சிருஷ்டிகளின் விளக்கத்தையும், சித்தரித்துக் காட்டி, திருலோகங்களின் உண்மையை முழக்கம் செய்கின்ற “அல்லாஹ் வின் முழக்கம் நூறின் அருளின் அறிவின் பிரகாச விளக்கம்” என்னும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி அன்பர்களும், நண்பர்களும் விசுவாசிகளும், இதைப் படித்து உணர்ந்து தெளிந்து கொள்வீர்கள் என்று வேண்டுகின்றோம்.

சரியை (சரிஅத்து) கிரியை (தரிக்கத்து) யோகம் (ஹக்கீக் கத்து) ஞானம் (மஃரிபத்து) இவற்றின் விளக்கங்களையும், மனிதனுடைய உள்ளத்தின் பெருமையையும், வணக்கம், தியானம், தொழுகைகளின் உரிமைகளின் உண்மைகளும் “அல்லாஹ்வின் முழக்கம் நூறின் அருளின் அறிவின் பிரகாச விளக்கம்” என்னும் இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கின்றன. அன்பர்களும், விசுவாசிகளும், நேசர்களும் இதை வாங்கிப் படித்து அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

வேதம் வேதாந்தங்களின் நுட்பத்தையும், அதன் விளக்கத்தையும், உண்மையையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக்காட்டுகின்றது. சைவ சித்தாந்தங்களின் பெருமையையும், யோகாம்ச ஞானங்களின் நுட்பங்களையும், உண்மையையும், ஆறறிவின் பாகங்களையும், பகுத்தறிவின் நுட்பத்தையும், பேரறிவின் பிரகாச விளக்கத்தையும், அவ்வறிவுக்குத் தோன்றிய ஆறு முகங்களின் கதிர்களையும், மனிதனுக்குத் தோன்றிய ஆறு முகங்களையும், அவ்வறிவின் பிரகாச முகத்தின் நுட்பத்தையும் அதன் அழகையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

கடவுளுடைய வேறுபாடுகளையும், மனிதனின் பல பிறவிகளையும், பின்னும் பிறக்கும் வழிகளையும், அதன் விளக்கத்தையும் உண்மையையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

உடலின் பஞ்சலோகங்களையும், பஞ்சாட்சரத்தின் வடிவையும் உடலின் கூரையும், ஆகாயத்தின் கூரையும் இறைவனின் தொடர்பையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

மாயையையும், மண்ணையும், பெருமையையும், மௌனகுரு தேசிகனாகிய ஆண்டவனின் அருள் பிரகாச உரிமையையும் இப்புத்தகத்தில் சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானிகளுடைய விளக்கங்களையும், அவர்களுடைய வடிவுகளின் தோற்றங்களையும், அவர்களின் குணதீசயங்களையும், வணக்கத்தின் வேறுபாடுகளையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

பொய்ஞ்ஞானம், அஞ்ஞானம், மெய்ஞ்ஞானம், தானம், நிதானம், அவதானம், ஞானம் என்னும் விளக்கங்களின் உண்மையின் முழக்கங்களையும், அவ்வழியின் பேரறிவின் பிரகாச விளக்

கங்களையும் இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

பிஸ்மனுடைய பெருமையையும், அலிப் லாம், மீம் என்னும் முச்சுடராகிய இறைவன், பேரறிவு, பகுத்தறிவு என்னும் விளக்கத்தின் உண்மையின் முழக்கத்தை இப்புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

உடல் மறைந்துவிடுமா அல்லது உயிர்தான் மாண்டுவிடுமா என்ற தத்துவார்த்த விளக்கங்களையும், உடலின் அமைப்பையும் ஆன்மாவின் தோற்றத்தையும், அது தோன்றிய இடத்தில் மீண்டும் ஒடுங்கும் இடத்தையும் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது இப்புத்தகம்.

பதினெட்டுச் சித்தர்களுடைய உட்கருத்துக்களையும், 1,24,000 இறைவனின் தூதுவர்களின் உண்மைகளையும், ஆதிக்கு முன் அனாதிப் பொருளான ஆண்டவனின் தோற்றத்தையும், மனிதன் (இன்ஸான்) எப்போது தோன்றினான் என்ற விளக்கத்தையும், மனிதனுடைய தத்துவார்த்தங்களையும் அவனுக்குள்ளே 18,000 ஆலத்தையும் உலகத்தையும் இறைவன் ஒடுக்கி அமைத்து வைத்திருக்கின்ற உரிமையின் பெருமையையும் இப்புத்தகம் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இறைவன் படைப்பிலான சிருஷ்டிகளில் மிக அரிதாய்ப் பிறந்த மேன்மையாகிய மனிதன் உடல் பாகம் அல்லது உயிரின் பாகம் அழிந்துவிடுமோ அல்லது மாண்டுவிடுமோ அல்லது உயிர் செத்து விடுமோ என்ற உண்மையை சித்தரித்துக் காட்டி ஒன்றும் சாகவுமில்லை, அழியவுமில்லை என்ற உண்மையை இந்த “அல்லாஹ்வின் முழக்கம் நூறின் அருளின் அறிவின் பிரகாசவிளக்கம்” என்னும் புத்தகம் சித்தரித்துக் காட்டுகின்றது.

ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வம் ஒரே தாய் தகப்பன், ஒருவனே படைத்து இரட்சித்து காப்பவன் என்ற விபரங்களை சித்தரித்துக் காட்டி, கருணை அன்போடு பாகுபாடின்றி சிருஷ்டிப்படைப்பாகிய சகல உயிர்களையும் காத்து இரட்சித்து வருகின்ற ஒருவனின் உண்மையை சுட்டிக்காட்டி முழக்கம் செய்து, விளக்கம் செய்து, துலக்கம் செய்து காட்டுகின்றது. அன்பர்களும், விசுவாசிகளும், நேசர்களும், உடன் பிறவிகளும் இப்புத்தகத்தை வாங்கி கற்று அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இதைப்போல் கோடானுகோடி காலங்களுக்கு இருந்து படித்தும் இதன் உண்மையை விளங்கி முடிவெடுக்க முடியாத

அரும்பெரும் அருளின் கடலின் பெரும் சமுத்திரமானது இப் புத்தகம் இக் கடலில் அறிவுடையோர்கள் அள்ளி அள்ளிப் பருகி அருளின் அறிவின் விளக்கங்களை வாசித்துப் பிறவிப் பசியையும் பிணியையும் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுகிறோம்.

எக்காலங்களுக் கேற்ற விஞ்ஞானங் களும் மேன் மேலும் ஓங்கி வருகின்றதோ அக் காலங்களுக்குரிய விஞ்ஞான விளக் கத்தையும், மெய்ஞ்ஞான விளக்கத்தையும், அஞ்ஞான விளக் கத்தையும் இக் காலங்களுக் கேற்றவாறு இப்புத்தகம் விளக் கிக் காட்டுகிறது.

சந்திரன் சூரியன், நட்சத்திரம், மேகங்கள், சுவர்க்கம், நரகம், நெருப்பு, தண்ணீர், காற்று, ஆகாயம், மண்விண், உடல், உயிர், பிறப்பு இறப்பு, உண்மை, ஒழுக்கம், நன்மை, தீமை, கருணை, அன்பு, தயை, ஈகை, இரக்கம், சத்தியம், நீதம், தீர்ப்பு, மனக்காட்சி, கண்காட்சி, அறிவின் ஆட்சி, நீதியின் வழிகள், அணுவுக்குள் அணுவாய் அணுவற்று விளங் குகின்ற ஆதி பராபர பரம்பிம்ப மாகிய ஏகாம்பர வஸ்து வாகிய அல்லாஹுத்த ஆலாவின் தோற்றம், முடிவு அனைத் தின் உண்மையையும், நன்மையையும் இப் புத்தகம் சித்தரித் துக் காட்டுகின்றது.

ஆண்டவன் அன்பர்களுக்கும், விசுவாசிகளுக்கும், அருள் பாலிப்பானாக: அனைவரும் இதை வாங்கிப் படித்து அறிவு மகிழ்ந்து அன்புகூற விரும்புகிறோம்.

கொழும்பு தமிழ்ச் ச

நூலகம்

கிடைக்கும் இடங்கள்

லேக்கவுஸ் புத்தகசாலை
கொழும்பு

ஸ்ரென்தீப் துபி (ஞான) படிப்பகக் குழு
139 தர்பாலை மாவத்தை,
கொழும்பு

ஆச்சிரமம்
47/1 வங்கசாலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்

கொம்மேஷல் பிறெஸ் அன் ஸ்ரோர்ஸ்
28 - 30 பிரதான வீதி
யாழ்ப்பாணம்

14
T/15 27

அச்சுப்பதிவு
கொம்மேஷல் பிறெஸ் அன் ஸ்ரோர்ஸ்
28, 30 மெயின் வீதி
பாழ்ப்பாணம்.
1970

125/-